TOD 46. KIŞ SEMPOZYUMU

"Oftalmolojide Zor Olguların Yönetimi"

17-19 Ocak 2025 | Crowne Plaza Bursa Otel

BİLDİRİ KİTABI

Op. Dr. Sevil Özçetin Anısına

TOD 46. KIŞ SEMPOZYUMU

"Oftalmolojide Zor Olguların Yönetimi"

17-19 Ocak 2025 | Crowne Plaza Bursa Otel

Op. Dr. Sevil Özçetin Anısına

Değerli Meslektaşlarım,

Sizleri, 17-19 Ocak 2025 tarihleri arasında Bursa Crowne Plaza Otelde gerçekleşecek olan Türk Oftalmoloji Derneği 46. Kış Sempozyumu'na davet etmekten onur ve mutluluk duyuyorum.

Bu yılki sempozyumumuz şubemiz eski başkanlarından Merhum Dr. Sevil Özçetin anısına düzenlenecek olup konusu "Oftalmolojide Zor Olguların Yönetimi" dir.

Oftalmolojide her geçen gün cerrahi ve teknolojik gelişmelere paralel olarak çözülmesi zor olguların görülme sıklığı da artmaktadır. Zor olguların uygun yönetimi, kalıcı görme kaybını önlemek, göz sağlığını korumak ve hastaların yaşam kalitesini artırmak için büyük önem taşımaktadır. Her ne kadar, günümüzde gelişmiş görüntüleme sistemlerine ve literatüre erişim daha kolay olsa da, bu zor olguların tanısı ve yönetiminde, verilerin kanıta dayalı tıp ve klinik tecrübe ile birleştirilmesi her zaman ön planda yerini korumaktadır.

Sempozyumda, alanında uzman konuşmacılar tarafından sunulacak olan oturumlar aracılığıyla oftalmolojide zor olguların tanısı, yönetimi ve tedavileri hakkında güncel bilgiler almak, deneyimlerimizi paylaşmak için bir araya gelip karşılıklı tartışma fırsatı yakalayacağız. Özenle hazırlamış olduğumuz Sempozyum programında paneller, konferanslar, uydu toplantıları, sözlü sunum oturumları ile birlikte Oküler Enfeksiyon ve Vitreoretinal cerrahi birimlerinin etkinliği bulunmaktadır.

Sempozyumun düzenlenmesinde ve bilimsel programın hazırlanmasında emeği geçen TOD Bursa Şubesi Yönetim Kurulu Üyelerine, TOD başkanımız sayın Prof.Dr. Huban Atilla ve MYK üyelerine, bilgi ve deneyimlerini bizimle paylaşmak üzere davetimizi kabul edip bizleri onurlandıran tüm konuşmacılara, sponsorlukları ile destek veren katılımcı firmalara, özverili ve titiz çalışmalarından dolayı K2 Kongre ve Organizasyon firması ve çalışanlarına teşekkür ederim.

Siz değerli meslektaşlarımızın katılımıyla bilimsel ve sosyal açıdan daha da zenginleşecek olan Türk Oftalmoloji Derneği 46. Kış Sempozyumu için Şube Yönetim Kurulumuz adına sizleri her mevsimi ayrı güzel kış turizminin göz bebeği Bursa'ya davet ediyorum. Sempozyuma katılımınız bizleri onurlandıracaktır.

Saygılarımla

Prof. Dr. Tülay ŞİMŞEK
TOD Bursa Şubesi Başkanı
TOD Bursa Şubesi Yönetim Kurulu Adına

TÜRK OFTALMOLOJİ DERNEĞİ GENEL MERKEZ YÖNETİM KURULU

TOD Onursal Başkanı

Dr. Berati Hasanreisoğlu

TOD Genel Başkanı

Dr. Huban Atilla

TOD Genel Sekreteri / Gelecek Dönem Genel Başkanı

Dr. Kıvanç Güngör

TOD Genel Merkez Saymanı

Dr. Fatih Mehmet Mutlu

Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri

Dr. Suzan Güven
Dr. Feyza Önder
Dr. Banu Turgut Öztürk
Dr. Tekin Yaşar
Dr. Onur Konuk
Dr. Hakan Özdemir
Dr. Gamze Uçan Gündüz
Dr. Gürsel Yılmaz

TÜRK OFTALMOLOJİ DERNEĞİ BURSA ŞUBESİ YÖNETİM KURULU

Şube Başkanı

Dr. Selim Doğanay

Şube Sekreteri

Dr. Esin Söğütlü Sarı

Şube Saymanı

Dr. Hafize Gökben Ulutaş

Şube Yönetim Kurulu Üyeleri

Dr. Mustafa Değer Bilgeç
Dr. Selim Doğanay
Dr. Mehmet Ömer Kırıştıoğlu
Dr. Neslihan Parmak Yener
Dr. Esin Söğütlü Sarı

Dr. Gözde Şahin Vural
Dr. Gamze Uçan Gündüz
Dr. Hafize Gökben Ulutaş
Dr. Sami Yılmaz

BİLİMSEL PROGRAM

TOD 46. KIŞ SEMPOZYUMU

"Oftalmolojide Zor Olguların Yönetimi"

17-19 Ocak 2025 | Crowne Plaza Bursa Otel

17 Ocak 2025, Cuma

08:00 - 08:30 **AKILCI İLAÇ OTURUMU**

Moderatör: *Erdinç Aydın*

Topikal ilaç kullanımında zorluklar

Hafize Gökben Ulutaş

Sistemik ilaç tedavilerinin oküler yan etkileri

Sami Yılmaz

İntravitreal ilaç tedavisinde yaşanan zorluklar

Erdinç Aydın

10.00 - 10:30 **KAHVE MOLASI**

10:30 - 11:30 **OKÜLER ENFEKSİYON BİRİM PANELİ**

Moderatörler: *Halit Oğuz, Erkan Çelik*

Zor olgularla blefarit

Göktuğ Demirci

Zor olgularla adenoviral konjonktivit

Müslüm Toptan

Zor olgularla enfeksiyöz keratitler

Emine Çiloğlu

Zor olgularla endoftalmi

Özgür Artunay

11:30 - 12:00 **KONFERANS-KORNEA HASTALIKLARINDA GLOKOMUN YÖNETİMİ**

Moderatör: *Tülay Şimşek*

Konuşmacı: *Nilgün Yıldırım*

12:00 - 13:00 Öğle Yemeği

13:00 - 13:45 **AÇILIŞ OTURUMU**

TOD Bursa Şube Başkanı: *Selim Doğanay*

TOD Genel Başkanı: *Huban Atilla*

Op. Dr. Sevil Özçetin anısına konuşma: *Sezgin Çetinkaya*

17 Ocak 2025, Cuma

13:45 - 14:45 Panel: Keratokonusta Zor Olgular ile Tanıdan Tedaviye

Moderatörler: *Sait Eğrilmez, Dilek Dursun Altınörs*

Tanıda zorluklar (topografi-tomografi ile risk analizi)

Esin Söğütlü Sarı

Crosslinking zor olgular (Konvansiyonel mi, kişiselleştirilmiş tedavi mi?)

Dilek Dursun Altınörs

Progresyonu durdurdum, hastam memnun değil, görmeyi nasıl artırabilirim?

Sait Eğrilmez

Hangi hastada keratoplastiyi düşünmeliyim?

Züleyha Yalnız Akkaya

14:45 - 15:15 Kahve Molası

15:15 - 16:15 **Panel: Üveitte Zor Olgular ile Tanıdan Tedaviye**

Moderatör: *İlknur Tugal Tutkun*

Enfeksiyöz üveit tanısında zorluklar

Nilüfer Yalçındağ

Non enfeksiyöz üveit tanısında zorluklar

Didar Uçar

Enfeksiyöz üveit tedavisinde zorluklar

Merih Oray

Non enfeksiyöz üveit tedavisinde zorluklar

Pınar Çakar Özdal

16:15 - 16:45 KONFERANS-Dünden Bugüne Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi

Moderatör: *Mehmet Baykara*

Konuşmacı: *Hikmet Özçetin*

18 Ocak 2025, Cumartesi / SALON A

08:30 - 09:30 Panel: Şaşılık ve Diplopi Yönetiminde Zorluklar

Moderatörler: *Huban Atilla, Hikmet Başmak*

İnfantil ezotropyada zorluklar

Yaşar Duranoğlu

Konsekutif ekzotropya yönetiminde zorluklar

Haluk Hüseyin Gürsoy

Restriktif şaşılıklarda karşılaşılan zorluklar

Elif Demirkılınç Biler

Diplopi yönetiminde zorluklar

Feyza Önder

09:30 - 10:00 KONFERANS-Retina ve Koroid Hastalıklarının Tanı ve Tedavisinde İnciler

Moderatör: *Haluk Ertürk*

Konuşmacı: *Öner Gelişken*

10:00 - 10:30 Kahve Molası

10:30 - 11:30 Panel: Katarakt Cerrahisinde Zor Olguların Yönetimi

Moderatörler: *Kazım Devranoğlu, Yıldırım Beyazıt Usta*

Biometride zorluklar, hangi hastaya hangi göz içi lensi

Tamer Takmaz

İntraoperatif zorluklar (küçük pupil, zonül dializi, PCR)

Kazım Devranoğlu

Postoperatif sorunlar

(KMÖ; PCO; refraktif hata, KCS, kornea sorunları)

Fatih Mehmet Mutlu

Pediatrik katarakt cerrahisinde zorluklar

Ahmet Tuncer Özmen

18 Ocak 2025, Cumartesi / SALON A

11:30 - 12:15 Uydu Sempozyumu-EssilorLuxottica

EssilorLuxottica

Miyopi Progresyonu Kontrol Edilebilir mi?

Moderatör/Konuşmacı: *Hikmet Başmak*

Konuşmacı: *Vildan Öztürk*

12:15 - 13:30 Öğle Yemeği

13:30 - 14:30 **Panel: Glokomda Zor Olguların Yönetimi**

Moderatörler: *Kıvanç Güngör, Tekin Yaşar*

Çocukluk çağı glokomları

Özcan Ocakoğlu

Myopi tilte diskte tanı zorlukları

Çiğdem Altan

Üveitik glokomda zor olgular

Suzan Güven

Açı kapanması glokomunda zor olgular

Tülay Şimşek

14:30 - 15:15 Uydu sempozyumu-Abbvie

Glokomda Hedefe Yönelik Tedavilerde Lumigan RC ve Alphagan P Etkililiği & SSY Engine Kullanımı

abbvie

Moderatör: *Tülay Şimşek*

Konuşmacılar: *Tamer Takmaz*

Mehmet Baykara

15:15 - 15:45 Kahve Molası

18 Ocak 2025, Cumartesi / SALON A

15.45-16.45 Panel: Refraktif Cerrahide Zor Olguların Yönetimi

Moderatörler: *Akif Özdamar, Mehmet Baykara*

Hasta seçimi, kime hangi cerrahi

Faik Oruçoğlu

Korneal refraktif cerrahide zor olgular

Akif Özdamar

Refraktif lens değişimi

Anıl Kubaloğlu

Presbiyopik cerrahiler

Volkan Hürmeriç

16.45-18.00 Panel: Gözkapağı Hastalıklarında Zor Olgular

Moderatörler: *Şeyda Karadeniz Uğurlu, Onur Konuk*

Göz çevresinin cerrahi dışı kozmetik uygulamaları

Suat Hayri Uğurbaş

Blefaroplasti yönetiminde zorluklar

Emine Malkoç Şen

Ptozis yönetiminde zorluklar

Şeyda Karadeniz Uğurlu

Ptozis dışı kapak malformasyonlarında zorluklar

Bengü Ekinci Köktekir

Kapak tümörlerinde tanı ve tedavide zorluklar

Bülent Yazıcı

18 Ocak 2025, Cumartesi / SALON B

08:30 - 10:00 **SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 1**

Moderatörler: *Hafize Gökben Ulutaş, Gözde Şahin Vural*

SS-01 Tropikamid İle Yapılan Pupil Dilatasyonunun Optik Biyometri Ölçümlerine Etkisi
Erdem Dursun

SS-02 Retraktör Kullanılmayan Dar Pupillalı Katarakt Olguları
Erhan Pekşen

SS-03 Fakoemülsifikasyon Cerrahisi Sonrası Refraktif Kusur Tahmini: Lenstar LS 900 Ve Nidek AL-Scan
İbrahim Uzar

SS-04 Topikal Moksifloksasin 0.5%'İn Korneal Stroma Penetrasyonunun Lentikül Analizi İle Değerlendirilmesi
Mehmet Altun

SS-05 Yakın Kızılötesi Yansıma Retina Görüntüleme İle Objektif Göz İçi Lens Defoküs Eğrisi İncelemesi
Ümit Yaşar Güleser

SS-06 Yamane Tekniğinde Vitreus Yönetimi: Anterior Vitrektomi Vs Pars Plana Vitrektomi *Fahri Onur Aydın*

SS-07 Katarakt Cerrahisine Sekonder Descemet Dekolmanı Gelişen Hastalarda Tedavi Tercihleri ve Klinik Sonuçlara Etkisinin Değerlendirilmesi
Betul Yurdabak

18 Ocak 2025, Cumartesi / SALON B

SS-08 Rotasyonel Hatalarda Torik Monofokal GİL Repozisyon Deneyimlerimiz
Ali Ceylan

SS-09 Refraktif Cerrahi İstemi Olan Hastaların Bilgilendirilmesinde Chatgpt-4o'nun Doğruluk, Yeterlilik ve Okunabilirliğinin Değerlendirilmesi
Selim Ayata

SS-10 Miyop Ve Yüksek Miyop Hastalarda Fotorefraktif Keratektomi Cerrahisinin Uzun Dönem Korneal Aberasyonlar Üzerindeki Etkisi
Nuriye Nurtaç Yeşilyaprak

SS-11 SMILE Cerrahisinde Çıkartılan Gerçek Lentikül Kalınlığının Çıkarılması Planlanan Lentikül Kalınlığından Sapma Miktarı
Mustafa Aksoy

SS-12 VISUMAX 800 Femtosaniye Lazer İle Yapılan SMILE Cerrahisinin Düşük ve Yüksek Astigmatizma Tedavisindeki Etkinliği
Mevlüt Celal Öcal

SS-13 Miyopik Astigmatizma Tedavisinde Küçük Kesiden Lentikül Çıkarılması İşleminin Uzun Dönem Sonuçları
Atilla Hacıbekiroğlu

10:30-12:00 **SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 2**
Moderatörler: *Gamze Dereli Can, Züleyha Yalnız Akkaya*

SS-14 Keratoplasti Geçiren Gözlerde Mitomisin C'li Trabekülektomi Cerrahisi Sonuçlarımız
Şakir Arıman

18 Ocak 2025, Cumartesi / SALON B

SS-15 Gonyoskopi Yardımlı Transluminal Trabekülotomi Cerrahisi Sonrası Hifema; Postoperatif Hifema ve Cerrahi Başarı İlişkili Mi?
Berire Şeyma Durmuş Ece

SS-16 Gonyoskopi Asiste Transluminal Trabekülotomi Uygulamasında 5-0 Prolen Ve 6-0 Prolen Sütur Kullanımının İntraoperatif ve Postoperatif Döneme Etkilerinin Karşılaştırılması
Neslişah Kutlu Uzakgider

SS-17 İleri Evre Glokomda OKT, OKTA ve BGA Parametrelerinin Korelasyonu Ve Klinik Değeri
Kübra Özata Gündoğdu

SS-18 Yüksek Ve Orta Miyopide Bruch Membran Açıklığı-Minimum Kenar Genişliği ve Ganglion Hücre Kompleksi Kalınlığının Karşılaştırılması
Öykü Okur

SS-19 Kliniğimizde Takip Edilen İridokorneal Endotelyal Sendrom Olgularımızın Takibi Ve Prognozu
Gülşah Gümüş Akgün

SS-20 Latanoprosten Bunod Kullanımının Erken Dönemde Retina ve Koroid Üzerine Etkilerinin İncelenmesi
Kübra Özdemir Yalçınsoy

SS-21 Chatgpt-4o'nun Keratokonus Hakkında Sorulara Verdiği Yanıtların Doğruluğu Ve Okunabilirliğinin Değerlendirilmesi
Ali Safa Balcı

18 Ocak 2025, Cumartesi / SALON B

SS-22 Kuru Göz Hastalığında Yapay Zeka Modellerinin Karşılaştırmalı Değerlendirmesi: Chatgpt-4o, Google Gemini Ve Bing
Ece Doğruel

SS-23 Keratokonusta Eş Zamanlı Topografi Kılavuzluğunda Transepitelyal Fotorefraktif Keratektomi ve Hızlandırılmış Korneal Kollajen Çapraz Bağlama Tedavisinin Uzun Dönem Sonuçları
Oğuzhan Karabulut

SS-24 Göz Kırpma Dinamiklerinin Oküler Yüzey Hastalığı Semptomlarıyla İlişkisi
Yakup Acet

SS-25 Vitrektomize Pseudofakik Büllöz Keratopatili Gözlerde Desme Membran Endotelyal Keratoplasti Sonuçlarının Vitreus Bütünlüğü Bozulmayan Olgularla Karşılaştırılması
Kübra Eker

SS-26 Pterjiyum ve Normal Konjonktiva Dokusunda Glutatyon S-Transferaz (GST) İzoenzimleri ve Mammarian Target Of Rapamisin (Mtor) Proteini Seviyelerini Karşılaştırmak
Güler Kılıç

SS-27 Adenoviral Konjonktivit Enfeksiyon Sonrası Erken Dönemde Gözyaşı Filmi Parametlerini ve Meibografiyi Nasıl Etkiler?
Selim Cevher

SS-28 Fungal Keratit Olgularında İntrastromal Vorikonazol ve Amfoterisin B Enjeksiyonunun Etkinliğinin Değerlendirilmesi
Merve Birge

18 Ocak 2025, Cumartesi / SALON B

13:30-15:00 **SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 3**

Moderatörler: *Haluk Hüseyin Gürsoy, Pelin Yılmazbaş*

SS-29 Katarakt Ameliyatı Planlanan Hastalarda Bulbus Okulinin Anatomik Ölçümlerinin Değerlendirilmesi
Methiye Batur

SS-30 Konjenital Katarakt Hakkında Chatgpt-4o Yapay Zeka Modelinin Türkçe Sorularda Doğruluk ve Okunabilirlik Analizi
Semih Çakmak

SS-31 Katarakt Cerrahisinin Aşamalarına İlişkin Sorulara Yapay Zekanın Verdiği Yanıtların Doğruluğunun Değerlendirilmesi: Chatgpt-4o, Gemini 1.5 Flash Ve Claude 3 Haiku
Beyza Yalçın

SS-32 Göz Hastalıkları Uzmanlık Eğitimi Kapsamında Katarakt Cerrahisinin Öğrenme Eğrisi
Zuhal Yıldız

SS-33 Yapay Zeka ROP Takibinde Ne Kadar Güvenilir? Chatgpt 4.5'in Şaşırtan Sonuçları
Mehmet Kömür

SS-34 Atriyal Septal Defektli Hastalarda Optik Koherens Tomografi Anjiyografi İle Retinal Mikrovasküler Değişikliklerin Değerlendirilmesi
Ece Özal

18 Ocak 2025, Cumartesi / SALON B

SS-35 İntravitreal Anti-Vegf Enjeksiyonu Yapılmış Olan Prematüre Retinopati Olgularının Oküler Biyometrik Parametrelerinin Değerlendirilmesi
Sibel Yavuz

SS-36 Anormal Baş Pozisyonu Olan Hastalarda Klinik Verilerin Taranması ve Tedavi Sonrasındaki Anormal Baş Pozisyonu Değişiminin İncelenmesi
Bilgehan Erduran

SS-37 Rektus Kas Malpozisyonlarının Değerlendirilmesi ve Cerrahi Müdahalelerin Etkinliği
Abdullah Canberk Ozbaykus

SS-38 Sendromik Hastalarda Atipik ROP Vakalarının Yönetimi
Serhat Ermiş

SS-39 Prematüre Retinopatisi Muayenesine Gelen Ailelerin Prematüre Retinopatisi Hakkındaki Farkındalıkları
Hesna Cansu Aksoy

SS-40 Tip 1 Hastalık Ve A-ROP'ta Transskleral Aydınlatmalı Fundus Kamera Görüntüleri ile Ultrageniş Açılı Fundus Görüntülerinin Karşılaştırılması
Ayşe Cengiz Ünal

SS-41 Orbital İnflamatuar Sendromlu Hastaların Kapsamlı Yönetimi: İki Üçüncü Basamak Sevk Merkezindeki Deneyimler ve Sonuçlar
Hüsna Topçu

18 Ocak 2025, Cumartesi / SALON B

SS-42 Derin Süperior Sulkus Deformitesinde Blefaroplasti Zorlukları: İprf ile Estetik Sonuçların Yeniden Şekillendirilmesi
Rukiye Sağlam Balcı

15:45-17:15 **SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 4**
Moderatörler: *Ayşegül Mavi Yıldız, Orhan Altunel*

SS-43 Yaş Tip Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonunda Kan Ve Oküler Sıvılarda Apelin Düzeylerinin Tespiti ve Anti-VEGF Tedavinin Anjiyogenez Belirteçleri Üzerine Etkisi
Duygu Akpınar

SS-44 Yaş Tip Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonunda Bevacizumab Tedavisinin İmmün Sistem Üzerine Etkilerinin İncelenmesi
Gamze Ucan Gunduz

SS-45 YBMD Hastalarında Uyguladığımız Bireyselleştirilmiş Algorikmik Proaktif Esaslı Tedavinin Erken Dönemdeki Gerçek Yaşam Verilerimiz
Şeymanur Öztürk

SS-46 Neovasküler Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonunda Prekoroidal Yarık Bulgusunun Klinik Önemi
Dilan Yıldız

SS-47 Subfoveal Hiperreflektif Kistleri Olan Naive Diyabetik Makula Ödemli Hastalarda Üç İntravitreal Bevacizumab Yükleme Tedavisinin Kist İçi Optik Dansite Oranındaki Değişimin ImageJ ile Değerlendirilmesi: Ön sonuçlar
Hatice Yasemin Şit

18 Ocak 2025, Cumartesi / SALON B

SS-48 Kliniğimizde Uygulanan İntravitreal Enjeksiyon Sonrası Görülen Endoftalminin Sıklığını, Etkileyen Faktörleri, Yönetimini ve Uzun Dönem Sonuçlarını Araştırmak
Büşra Gülhan

SS-49 Unilateral Fuchs Üveiti Hastalarında Gözün Ön ve Arka Segment Yapılarının Optik Koherens Tomografi İle Değerlendirilmesi
Fatih Kebapçı

SS-50 Bartonella Nöroretiniti: Kedi Temasının Beklenmedik Sonuçları
Eda Gümrükçüoğlu

SS-51 Hastanemizdeki Herpes Zoster Oftalmikus Vakalarının ve Komplikasyonlarının Değerlendirilmesi
Dilber Çelik Yaprak

SS-52 Canon Xenophilia OCT Anjiyografi ile Herpes Zoster Sonrası Koroid Kalınlığının Değerlendirilmesi: Retrospektif Bir Çalışma
Ali Ceyhun Gedik

SS-53 Non-Arteritik Anterior İskemik Optik Nöropatili Hastalarda Sistemik Enflamatuar Belirteçlerin Değerlendirilmesi
Mehmet Şahin

SS-54 Tilte Optik Disk Varlığının Keratokonus Ayırıcı Tanısındaki Yeri Ve Önemi
Menekşe İnal Özen

SS-55 Künt Travmaya Bağlı Glob Yaralanmalarında Oküler Komplikasyonlar
Levent Doğan

SS-56 İdiyopatik Maküler Hole, İdiyopatik Epiretinal Membran, Regmatojen Retina Dekolmanı Hastalarında Vitreus TOS, HIF-1A, SCUBE-2, Endoglin Konsantrasyonunun İncelenmesi Ve Optik Koherens Tomografi Anjiyografi İle Değerlendirilmesi
Rojbin Ekinci Büber

19 Ocak 2025, Pazar / SALON A

09.00-10.30 Panel: Retina hastalıklarında zor olguların yönetimi

Moderatörler: *Öner Gelişken, Gürsel Yılmaz*

Pakikoroidde tanı ve tedavide zorluklar

Sibel Demirel

Makula ödemli olgularda tanıda yaşanan zorluklar

Banu Turgut Öztürk

Makula ödemli olgularda tedavide yaşanan zorluklar

Selim Doğanay

Diabet dışı vasküler patolojilerde tanıda zorluklar

Gamze Uçan Gündüz

Pediatrik retina hastalıklarında tanı ve tedavide zorluklar

Nazmiye Erol

10.30-11.00 Kahve Molası

11.00-11.30 KONFERANS-Yırtıklı retina dekolmanı tedavisi

Moderatör: *Seyhan Topbaş*

Konuşmacı: *Remzi Avcı*

11.30-12.30 Vitreoretinal Cerrahi Birim Paneli

Moderatör: *Murat Öncel*

Nüks retina dekolmanlarında cerrahi

Zeynep Alkın

Diabetik retinopatide cerrahi

Özgür Yalçınbayır

Lameller ve refrakter makuler hollerde cerrahi

Levent Karabaş

Masif submakuler hemorajilerde cerrahi

Eyyüp Karahan

12.30-12.45 Kapanış Oturumu

19 Ocak 2025, Pazar / SALON B

09:00-10:30 **SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 5**

Moderatörler: *Berkant Kaderli, Sami Yılmaz*

SS-57 İdiyopatik Makula Deliği Cerrahisinde Makula Delik Çapının Postoperatif Görme Keskinliği Üzerine Etkisi

Evrim Polat

SS-58 Ters Flep Tekniği Kullanılarak Yapılan Büyük Makula Deliği Ameliyatından Sonra Görsel İyileşme İçin Prognostik Faktörler

Güzide Akçay

SS-59 Travma Nedeniyle Pars Plana Vitrektomi Yapılan Hastalarda Oküler Hipotoniye ve Görme Prognozuna Etki Eden Faktörlerin Değerlendirilmesi

Semih Özmen

SS-60 Regmatojen Retina Dekolmanı Tedavisinde Uygulanan Pars Plana Vitrektomi, Pnömatik Retinopeksi Ve Skleral Çökertmeye İkincil Gelişen Retinal Yer Değiştirme

Gülce Kayıkcı

SS-61 Kolobama Sekonder Retina Dekolmanı Olgularında Cerrahi Sonuçlarımız

Betül Dumlu

SS-62 Retina Dekolmanı Nedeniyle Vitrektomi Yapılan Hastaların Demografik Özelliklerinin Görsel Sonuçlar Ve Nüks Üzerine Etki Eden Faktörlerin Değerlendirilmesi

Ezgi Tanyeri Kılınç

SS-63 Komplike Olmayan Retina Dekolmanı İçin Pars Plana Vitrektomi Cerrahisinde Per-Operatif Kullanılan Tamponad Çeşitlerinin Fonksiyonel Sonuçlar Üzerine Etkisi

Laden Altay

SS-64 Drop Nedeni İle Sekonder İol İmplantasyonu Yapılan Gözlerde Z Sütür ve Yamane Tekniklerinin Etkinlik ve Posterior Segment Komplikasyonları Açısından Karşılaştırılması

Beyza Gürpınar

SS-65 Pediatrik Regmatojen Retina Dekolmanı: Etiyoloji ve Cerrahi Sonuçlar – Tek Merkez

Sena Esra Günay

SS-66 Glokom Cerrahisi Sonrası Endoftalmi: Klinik Özellikler ve Cerrahi Sonuçlar

Zelal Beşaltı

19 Ocak 2025, Pazar / SALON B

SS-67 Preretinal Kızılötesi Görüntüleri Kullanılarak Primer ve Sekonder Epiretinal Membran Cerrahisi Sonrası Retina Yer Değiştirmesinin Semi-Otomatize Yazılım Programı Aracığı İle Kantitatif Değerlendirilmesi
Furkan Atalay

SS-68 Vitreomaküler Traksiyon Sendromunda Retinal Yapısal Değişikliklerin Prognoza Etkisinin Değerlendirilmesi
Aydan Alpuğan Yeşil

11:00-12:30 SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 6

Moderatörler: *Sait Erda, Esin Söğütlü Sarı*

SS-69 Miyopi İle İlgili Sorulara Chatgpt-4o'nun Verdiği Cevapların, Yeterlilik ve Okunabilirliğinin Değerlendirilmesi
Burcu Erdem

SS-70 Az Görme ve Rehabilitasyonu Polikliniğine Yönlendirilen Hastalarda Yapılan Hatalar
Melek Mutlu Sönmez

SS-71 Miyopi Progresyonunda Atropin Tedavisinin Rolü Ve Aksiyel Uzunluk, Koroid Kalınlığı ve Koroid Vasküler İndekse Etkileri
Caner Öztürk

SS-72 Az Görenlere Yardım Cihazı Uyguladığımız Hastaların Klinik Sonuçları
Esra Biberoğlu Çelik

SS-73 Ruh Sağlığımız Göz Sağlığımızı Nasıl Etkiliyor? Anksiyete Psödomiyopi İle İlişkili Olabilir Mi?
Fatma Busra Altas

SS-74 Chatgpt'nin Refraktif Cerrahi İle İlgili Google Aramalarına Verdiği Yanıtların Değerlendirilmesi
Vildan Tunç

SS-75 Klinik Optik ve Görsel Rehabilitasyonda Yapay Zeka Sohbet Botlarının (Chatgbt-4, Gemini Ve Copilot) Performanslarının Değerlendirilmesi
Özlem Biçer

19 Ocak 2025, Pazar / SALON B

SS-76 Farklı Cihazların ve Postürün İntraoküler Lens Hesabı Üzerine Etkisi
Selma Aslan Mehmetalioğulları

SS-77 Skleral Kontakt Lens Denemesi Yapılan Keratokonus Hastalarında Klinik Sonuçlarımız
Merve Nur Mutlu

SS-78 Pediatrik Hasta Grubunda Kontakt Lens Kullanımı: Üçüncü Basamak Merkez Deneyimleri
Berra Altındiş

SS-79 Ön Segment Tümörlerinin Multimodal Görüntüleme Yöntemleri İle Araştırılması
Mumin Buz

SS-80 Korneal Yabancı Cisim Hastalarının Sosyodemografik ve Klinik Özelliklerinin İncelenmesi
Elif Kılıç

SS-81 Açık Glob Yaralanmalarında Klinik Özelliklerin ve Bilgisayarlı Tomografi Bulgularının Prognoz Üzerine Etkisi
Mervenur Yılmaz

SS-82 Topikal Siklosporinin Konjonktival ve Nazal Mikroflora Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi
Emine Savran Elibol

SÖZLÜ BİLDİRİLER

SS-01

Tropikamid ile Yapılan Pupil Dilatasyonunun Optik Biyometri Ölçümlerine Etkisi

Erdem Dursun
Kırıkkale Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kırıkkale

Giriş ve Amaç Katarakt cerrahisi planlanan hastaların rutin muayeneleri sırasında %1'lik tropikamid (Tropamid %1 forte, Bilim İlaç) ile yapılan pupilla dilatasyonunun, biyometrik ölçümler ve göz içi lens gücü hesaplaması üzerine etkisinin araştırılması.
Yöntem: Bu prospektif gözlemsel çalışmada, katarakt cerrahisi endikasyonu verilen 232 hastanın 385 gözünde non-kontak optik biometri (AL-Scan, Nidek Optik Biometri, Japonya) ile pupil dilatasyonundan önce ve tam dilatasyondan sonra 2 ardışık optik biyometri ölçümü elde edildi. Karşılaştırılan parametreler aksiyel uzunluk (AU), en düz (K1) ve en dik (K2) meridyende keratometri değeri ve Sanders-Retzlaff-Kraff/Teorik (SRK/T) formülü kullanılarak hesaplanan göz içi lens gücüydü.
Bulgular: Bu çalışma, dilatasyondan önce ve sonra aksiyel uzunlukta (0,02 mm; P = 0,283), k2 (0,03 diyoptri; P =0,473) ve hesaplanan göz içi lens gücünde (0,024 D; P =,489) istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulamadı. Dilatasyondan önce ve sonra K1 ölçümlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir düşme gösterildi (0,102 D; P <,001).
Tartışma ve Sonuç: Bu çalışma, pupil dilatasyonunun, optik biometri ile ölçülen aksiyel uzunluk, en dik meridyendeki keratometri değeri ve SRK-T formülü kullanılarak hesaplanan göz içi lens gücü hesaplaması üzerinde klinik olarak anlamlı bir etkisinin olmadığını göstermiştir. Katarakt cerrahisi öncesi yapılan biyometri ölçümlerimizin pupil dilatasyonundan önce yada sonra yapılmasının, post operatif refraktif başarımıza etkisinin olmayacağı tahmin edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Göz İçi Lens Gücü, Katarakt Cerrahisi, Optik Biyometri, Tropikamid

SS-02

Retraktör Kullanılmayan Dar Pupillalı Katarakt Olguları

Erhan Pekşen, Büşra Yorulmaz
Bursa Şehir Hastanesi Göz Kl

Giriş ve Amaç: Küçük ve topikal olarak genişlemeyen pupilla katarakt cerrahisini riske sokan durumlardan birisidir. Çözüm için halka veya retraktör gibi çeşitli mekanik dilatasyon sağlayan aparatlar kullanılmakla birlikte kullanılan cerrahi teknik de önemli olabilir. Bu çalışmada, oluk açma tekniklerini hiç bir koşulda tercih etmeyen tek uygulayıcı tarafından gerçekleştirilmiş fakoemülsifikasyon olguları taranarak, salt pupilla dilatasyonu için pupilla retraktörü kullanılmış en son olguya kadar geri gidilerek oluşturulan seride cerrahi seyri değerlendirildi.
Yöntem: Retrospektif olarak, küçük ve tam dilate olmayan fako cerrahi olgularından, en az bir eksende pupilla çapı 4.9mm ve altında olan olgular gruplandı. Ön kapsüle askı amaçlı kullanılan retraktör kullanımı seri oluşturulmasında geri gidilme konusunda dikkate alınmayarak salt pupilla dilatasyonu için pupilla retraktörü kullanılmış en son olguya kadar geri gidildi ancak bu askı uygulamaları kapsam dışında tutuldu.
Oluk açma bazlı fako teknikleri kullanılmadı.
Kritere uyan olguların videolarından girişim öncesi, ön kamaraya adrenalin uygulanma sonrası, pupiller gerdirme sonrası ulaşılan değerler hesaplandı. Hesaplamada ulaşılabilen video kayıtlardan uygun kareler elde edilerek öncelikle varsa optik biyometrik preop beyaz-beyaz ölçümleri, yoksa aynı plandaki 20G MVR çapı referans girilerek "imagemeter" yazılımı kullanıldı. Komplikasyonlar belirlendi, cerrahide nukleus emülsifikasyon süreleri ölçüldü.
Bulgular: Kritere uyan yaşları 45 ile 88 arasında (ort:70) olan 21 kadın 17 erkek 38 olgunun 23 sağ 15 sol gözü çalışma kapsamına alındı. Pupilla boyutlarının 1.2mmden başlamakta olduğu belirlendi.
32 olgu gerdirme ile, 6 olgu yalnızca adrenalin veya viskoelastik yardımı ile opere edilebildi.
Nukleus emülsifikasyon süre ortalaması 3.68sn olarak hesaplandı.
2 olguda arka kapsül rüptürü nedeniyle vitrektomi uygulandı.
Afaki olmadı.
Tartışma ve Sonuç: Direkt chop tekniklerinin dar pupillalı fako cerrahisinde güvenilirlik yönünden göz önünde tutulması uygun olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dar pupilla, direkt chop, fakoemülsifikasyon

SS-03

Fakoemülsifikasyon Cerrahisi Sonrası Refraktif Kusur Tahmini: Lenstar LS 900 Ve Nidek AL-Scan

İbrahim Uzar, Gülay Yalçınkaya Çakır, Ahmet Kırgız, Seda Liman Uzun, Nilay Kandemir Beşek
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

Giriş ve Amaç: Komplikasyonsuz fakoemülsifikasyon ve kapsül içi göz içi lens (GİL) yerleştirilen olgularda GİL hesaplamasında Lenstar LS 900 (LS) ve Nidek AL-Scan (AL-S) optik biyometri cihazlarını karşılaştırmak
Yöntem: Kesitsel çalışma için fakoemülsifikasyon cerrahisi planlanan hastalardan ameliyat öncesi LS ve AL-S cihazları ile çekimler alındı. Ameliyatı komplikasyonsuz olan hastaların ameliyat öncesi, sonrası 1.ay düzeltilmemiş ve en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (DGK ve EİDGK), kırma kusurları kaydedildi. İki cihazın SRK/T formülüne göre yerleştirilecek GİL diyoptrisindeki (D) refraktif kusur tahminleri (tahmin hatası, TH) saptandı. Her iki cihazdaki aksiyel uzunluk (AU), düz (K1) ve dik (K2) aks keratometri değerleri, cihazların TH ve ortalama mutlak hatası (OMH) Wilcoxon testi ile karşılaştırıldı. İki cihaz arasındaki uyum Bland-Altman ile değerlendirildi.
Bulgular: Yüz beş hastanın 105 gözü incelendi. Ameliyat öncesi ve sonrası 1.ayda DGK 1,01±0,6 ve 0,26±0,3 logMAR; EİDGK 0,70±0,5 ve 0,18±0,3 logMAR idi ($p<0,001$). LS ile ölçülen AU (23,35±0,9 mm), AL-S'ye (23,38±0,9 mm) göre daha kısaydı ($p<0,001$; maksimum fark [mf]: 0,42, %95 uyumluluk sınırları [US]: -0,13/0,19). K1 LS ile (43,19±1,4 D) AL-S'ye (42,56±1,4 D) göre daha dikti ($p<0,001$; mf:1,56, %95 US: -0,16/0,50). İki cihazın AU ve K1 ölçümlerinde oransal hata yoktu ($p=0,83$ ve 0,96) (Resim 1 ve 2). K2 LS ile (44,23±1,7 D) AL-S'ye (43,39±1,4 D) göre daha dik ölçüldü. ($p<0,001$; mf:1,49, %95 US: -2,21/0,54). Cihazların K2 ölçümleri arasında oransal hata mevcuttu ($p<0,001$, $R2=0.128$) (Resim 3). TH AL-S'de (-0,43±0,3 D) LS'ye (-0,27±0,2 D) göre aritmetik açıdan daha küçüktü ($p<0,001$). OMH LS'de (0,74±0,6 D) AL-S'ye (0,64±0,6 D) göre daha fazlaydı ($p<0,001$).
Tartışma ve Sonuç:AL-S'de OMH LS'ye göre daha düşüktü, GİL seçiminde AL-S ile daha ön görülebilir sonuç elde edildi. AU ve K1 ölçümleri klinik olarak karşılaştırılabilir olsa da bu iki cihaz GİL seçiminde anlamlı farklılıklara neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: Fakoemülsifikasyon, optik biyometri, ortalama mutlak hata, refraktif kusur, tahmin hatası

SS-04

Topikal Moksifloksasin 0.5%'in Korneal Stroma Penetrasyonunun Lentikül Analizi ile Değerlendirilmesi

Mehmet Altun[1], Mevlüt Celal Öcal[1], Hüsna Topçu[1], Dilek Yaşa[1], Gönül Karataş Durusoy[1], Bülent Köse[1], Yaşar Sakarya[2]
[1]Özel Aritmi Osmangazi Hastanesi, Bursa
[2]Özel Denipol Hastanesi, Denizli

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, topikal olarak uygulanan %0.5 moksifloksasinin, sağlıklı bireylerde küçük insizyonlu lentikül ekstraksiyonu (SMILE) sonrası elde edilen korneal lentikül dokusuna penetrasyonunu değerlendirmektir.
Yöntem: SMILE cerrahisi sırasında, 37 olgunun 37 gözüne tek bir damla %0.5 moksifloksasin topikal olarak uygulanmıştır. Lentikül örnekleri, uygulama sonrası toplanan zaman dilimlerine göre 3 gruba ayrılmıştır. Grup 1'de (0.5–1.0 saat); 8 lentikül (%21.6), Grup 2'de (1.0–1.5 saat); 19 lentikül (%51.3), ve Grup 3'de (1.5–2.0 saat) ise 10 lentikül (%27.0) bulunmaktadır. Lentiküller, analiz öncesi -80°C'de saklanmıştır. Moksifloksasin konsantrasyonları, doğrulanmış bir sıvı kromatografi kütle spektrometresi (LC-MS/MS) yöntemiyle ölçülmüştür.
Bulgular: Ortalama korneal lentikül moksifloksasin konsantrasyonu Grup 1'de 22.54±13.63 µg/g, Grup 2'de 17.8±10.88 µg/g, Grup 3'te ise 9.88±4.2 µg/g olarak belirlenmiştir. Bu değerler, Pseudomonas aeruginosa dışındaki bakteri izolatlarının minimum inhibitör konsantrasyonlarından (MİK) daha yüksek bulunmuştur.
Tartışma ve Sonuç: SMILE prosedürü sırasında elde edilen sağlıklı korneaya ait lentikül analizi ile topikal uygulama sonrası moksifloksasin konsantrasyonunun kornea stromasında ölçülebilir düzeylerde olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Korneal Lentikül, Moksifloksasin, Sıvı kromatografi kütle spektrometresi (LC-MS/MS), SMILE, Stromal Penetrasyon

SS-05

Yakın Kızılötesi Yansıma Retina Görüntüleme İle Objektif Göz İçi Lens Defoküs Eğrisi İncelemesi

Ümit Yaşar Güleser[1], Cem Kesim[2], Murat Hasanreisoğlu[2], Afsun Şahin[2]
[1]Acıbadem Maslak Hastanesi, Göz Hastalıkları Departmanı, İstanbul
[2]Koç Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş ve Amaç: Günümüzde defoküs eğrisi lens performansını değerlendirmek için yaygın olarak kullanılmasına rağmen hastaların bireysel algılamaları, odadaki aydınlatma düzeyi, kontrast duyarlılığı belirlemedeki zorluklar, hastanın harfi tahmin etmesi gibi faktörler sonuçları etkileyebilmekte ve objektif bir değerlendirme elde edilmesini zorlaştırmaktadır. Bu nedenle çalışmamızda bu açığı kapatmak ve GİL'lerin görsel performansını değerlendirecek objektif bir yöntem geliştirmek için yakın kızılötesi yansıma retina görüntüleme ile objektif GİL defoküs eğrisi oluşturmayı amaçladık.
Yöntem: Çalışmaya katarakt haricinde herhangi bir oküler hastalığı olmayan fakoemülsifikasyon ve monofokal GİL implantasyonu (AcrySof IQ, SN60WF) cerrahisi olan ve postoperatif 0,75 D altında astigmatizması olan 15 hastanın 30 gözü dahil edildi. +1.5 D ile -3.00 D arasında 0.50 D aralıklarla Snellen eşeli kullanarak defoküs eğrisi oluşturuldu (Figür 1). Hastaların gözü dilate edildikten sonra +1.5 D ile -3.00 D fokuslarında yakın kızılötesi yansıma retina görüntüleri alındı. (Spectralis HRA+OCT MultiColor Heidelberg,Germany). Cihazdan alınan görüntüler işlenerek görüntülerin keskinlik skoru elde edildi. Elde edilen keskinlik skoru ile defoküs eğrisi oluşturuldu (Figür 2). En yüksek keskinlik skoru 1.0 olarak eşleştirildi ve diğer keskinlik skorları ile oranlayarak Snellen eşeli ile eşleştirildi. Her iki defoküs eğrisinde elde edilen değerler arasında korelasyon değerlendirildi (Figüre 3).
Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 62,3 ± 10,2 idi. Elde edilen her iki defoküs eğrisi ile benzer grafik elde edildi. +1.50 D ve -3.00 D arasında yapılan lineer regresyon analizinde her iki yöntem arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu ($p<0.05$) (Figür 3).
Tartışma ve Sonuç: Çalışmamız yeni defoküs inceleme yönteminin standart defoküs eğrisi ile korele olduğunu göstermiştir. Önerdiğimiz yeni teknik göz içi lenslerin performansını objektif, yarı otomatik ve güvenilir bir şekilde değerlendirmede etkili bir yöntem potansiyeli taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Göz içi lens, Defoküs eğrisi, görüntü işleme, OCT, yakın kızılötesi yansıma görüntüleme

SS-06

Yamane Tekniğinde Vitreus Yönetimi: Anterior Vitrektomi vs Pars Plana Vitrektomi

Fahri Onur Aydın, Ali Ceylan, Ece Özal
Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

Giriş ve Amaç: Anterior vitrektomi ve pars plana vitrektomi ile eş zamanlı Yamane tekniğiyle göz içi lens (GİL) fiksasyonunun postoperatif görsel sonuçlarını ve cerrahi komplikasyonlarını incelemek.
Yöntem: Çalışma retrospektif kesitlsel olarak planlanmıştır. Hastalar iki gruba ayrılmıştır: Birinci grup, anterior vitrektomi ve Yamane intraskleral fiksasyonu yapılan hastaları, ikinci grup ise pars plana vitrektomi ve Yamane intraskleral fiksasyonu yapılan hastaları içermektedir. Sekonder GİL implantasyonu yapılan ve postoperatif en az 3 ay takip kaydı bulunan afak ve intraoküler lens dislokasyonu bulunan hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. Görme keskinliği, refraksiyon sonuçları ile perioperatif ve postoperatif komplikasyonlar kaydedilmiştir.
Bulgular: Çalışmaya 74 hasta dahil edilmiştir. Anterior vitrektomi grubunda 45, pars plana vitrektomi grubunda ise 29 hasta bulunmaktadır. Yaş, cinsiyet ve takip süresi gruplar arasında benzerdir (sırasıyla p=0.343; 0.334; 0.651). Medyan lentiküler astigmatizma değeri grup 1'de 0.94 (0.08-2.96) D, grup 2'de ise 0.75 (0.00-4.25) D olarak bulunmuştur (p=0.898). Sferik, sferik eşdeğer ve manifest refraksiyon değerleri açısından gruplar arasında anlamlı fark bulunmamıştır (sırasıyla p=0.493, p=0.860, p=0.286). Silindirik değerler karşılaştırıldığında, PPV grubunda anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur (p=0.049). Düzeltilmiş ve düzeltilmemiş görme keskinlikleri karşılaştırıldığında, anterior vitrektomi grubu anlamlı olarak daha iyi sonuç göstermiştir (p<0.0001). Gruplar arasında epiretinal membran (ERM) ve kistoid maküla ödemi (KMÖ) açısından anlamlı fark saptanmamıştır (sırasıyla p=0.293; p=0.383).
Tartışma ve Sonuç: Yamane yöntemi ile intraskleral lens fiksasyonu sadece on vitrektomi yapılan veya total vitrektomi yapılan gözlerde benzer refraktif sonuçlar vermiştir, bu yöntemin her iki grupta da etkinliği ve güvenliliği benzerdir.

Anahtar Kelimeler: Yamane intraskleral fiksasyon, pars plana vitrektomi, anterior vitrektomi

SS-07

Katarakt Cerrahisine Sekonder Descemet Dekolmanı Gelişen Hastalarda Tedavi Tercihleri ve Klinik Sonuçlara Etkisinin Değerlendirilmesi

Betul Yurdabak, Gozde Sahın Vural
Balıkesir Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Balıkesir

Giriş ve Amaç: Katarakt cerrahisi sonrası postoperatif dönemde Descemet dekolmanı (DD) saptanan hastalarda tedavi tercihlerinin ve klinik sonuçların değerlendirilmesi amaçlanmıştır.
Yöntem: Kliniğimizde Ekim 2023-2024 tarihleri arasında, katarakt cerrahisi sonrası DD saptanmış hastalar çalışmaya dahil edildi. Demografik verilere ek olarak, intraoperatif DD varlığı, The Lens Opacities Classification System III'e (LOCS III) göre katarakt evresi, intraoperatif komplikasyonlar, ön kamara özellikleri, DD'ın konumu, tedavi seçimi ve zamanı ile final görme keskinliği kaydedildi.
Bulgular: Çalışmaya yaş ortalaması 71.8±7.5 yıl olan 25 hastanın 25 gözü dahil edildi (K/E:13/12). Hastaların LOCS evresi 2.6±0.9 idi. 4 hastada (%16) cerrahinin farklı aşamalarında arka kapsül rüptürü olurken, tüm hastalara intraoküler lens uygulanmıştır. 7 hastada dar ön kamara (%25), 1 hastada ise PEX saptanmıştır (%4). Hastaların 4'ünde (%16) intraoperatif DD saptanırken 21'inde (%84) postoperatif dönemde saptanmıştır. DD'ı 4 hastada inferior kadranda, 2 hastada parasantral (1/3'ten fazla) ve 19 hastada santral korneal alandaydı. Hastaların 8'ine (%32) ÖK'ya %20'lik sülfürhekzaflorid (SF6) gazı verilirken 17'sine (%68) sadece hava verilmiştir ve ortalama işlem uygulanma süresi 8.7±5.7 gün idi. 19 hastaya (%76) sadece 1 kez, 5 hastaya DD devam etmesi nedeniyle 2 kez ve 1 hastaya (%4)3 kez ÖK'a hava veya SF6 gazı verilmiştir. Hastaların 21'inde tam yatışık DD saptanırken, 4 hastada DD'a sekonder korneal ödem devam etmiştir. Final vizitteki EİDGK 0,41±0,27 idi.
Tartışma ve Sonuç: Postoperatif dönemde DD saptanan hastaların çoğunda, ÖK'a verilen hava ya da SF6 ile Descemet membran yatışıklığı ve saydam kornea sağlanabilmektedir. Bu hasta grubunda final görme düzeyi tatmin edici düzeylere çıkamayabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Descemet dekolmanı, Ön kamaraya hava, SF6

SS-08

Rotasyonel Hatalarda Torik Monofokal GİL Repozisyon Deneyimlerimiz

Ali Ceylan, Fahri Onur Aydın
Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniiği

Giriş ve Amaç: Klinik olarak anlamlı rotasyona uğramış torik göz içi lenslerin (GİL) postoperatif repozisyon insidans ve sonuçlarının paylaşılması
Yöntem: Bu retrospektif çalışmaya, kliniğimizde Haziran 2021 ile Kasım 2024 tarihleri arasında katarakt cerrahisini takiben torik GİL'lerin yanlış hizalanmasını düzeltmek için repozisyon ameliyatı geçiren hastalar dahil edildi. Hastanın postoperatif uzak görüş seviyesinin beklenenden az olması ve postoperatif rezidüel astigmatı ≥1 D olan hastalara ikincil bir müdahale yapıldı. Hastaların repozisyon için düzeltme miktarı www.AstigmatismFix.com sitesindeki hesaplayıcı ile hesaplandı. Hastaların görme keskinlikleri, axial uzunlukları, pre ve postop refraktif değerleri ve GİL repozisyon miktarları değerlendirildi.
Bulgular: Çalışmaya torik monofokal GİL implantasyonu yapılan 234 hastanın 296 gözü dahil edildi. 10 gözde (%3.37) repozisyon işlemi yapıldı. Hastaların yaş ortalması 53,1(± 12,4) yıl idi. Repozisyon miktarı 27(24/30) derece, cerrahi sonrası repozisyon zamanı 8 (5/12) gün, preop silindirik refraksiyon -3,5 (-4,75/-2,0), postop silindirik refraksiyon -0,75(-1,25/-0,50), axial uzunluklar 22,96mm (21,6/24,87), preop düzeltilmemiş görme keskinliği(DGK) 0,5 (0,3 / 0,6) ve postop DGK 1,0 olarak saptandı.
Tartışma ve Sonuç: Torik monofokal GİL implantasyonunda postoperatif repozisyon gereksinimi nadir görülmekle birlikte (%3,37), uygun hasta seçimi ve cerrahi tekniklerle bu oran daha da azaltılabilir. Çalışmamızda, repozisyon sonrası silindirik refraksiyonda belirgin bir azalma ve görme keskinliğinde anlamlı bir iyileşme sağlanmıştır. Repozisyon işleminin zamanında ve doğru açı hesaplamalarıyla gerçekleştirilmesi, optimal refraktif sonuçlara ulaşmada kritik bir rol oynamaktadır. Bu sonuçlar, torik GİL uygulamalarında multidisipliner yaklaşımın ve postoperatif takiplerin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Katarakt, Repozisyon, Torik GİL

SS-09

Refraktif Cerrahi İstemi Olan Hastaların Bilgilendirilmesinde ChatGPT-4o'nun Doğruluk, Yeterlilik ve Okunabilirliğinin Değerlendirilmesi

Selim Ayata[1], Beyza Yalçın[2], Ali Safa Balcı[3], Semih Çakmak[2]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul
[2]İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul
[3]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Prof. Dr. İlhan Varank Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş Ve Amaç: Yapay zeka tabanlı büyük dil modellerinin kullanımı, son yıllarda birçok alanda olduğu gibi oftalmolojide de hızla yaygınlaşmıştır. Bu çalışmanın amacı, refraktif cerrahi istemi olan hastaları bilgilendirmede ChatGPT-4o'nun doğruluk, yeterlilik ve okunabilirliğini değerlendirmektir.
Yöntem: Hastalar tarafından sorulabilecek 30 muhtemel soru hazırlandı. Sorular "Genel Bilgiler" (14), "Cerrahi Süreci" (9) ve "Takip/Uzun Dönem Sonuçlar" (7) olmak üzere 3 kategoriye ayrıldı. ChatGPT-4o'ın verdiği cevaplar, American Academy of Ophtalmology'nin yayınlamış olduğu "Refractive Surgery Preferred Practice Pattern" kaynak alınarak iki uzman oftalmolog tarafından ayrı ayrı değerlendirildi ve cevapların doğruluk ve yeterliliklerine göre 1-5 arasında puanlandırıldı. İki değerlendirici arasındaki tutarlılık Sınıf İçi Korelasyon Katsayısı (ICC) kullanılarak değerlendirildi. Okunabilirlik Simple Measure of Gobbledygook (SMOG), Flesch-Kincaid Grade Level (FKGL) ve Flesch Reading Ease (FRE) skorları kullanılarak değerlendirildi.
Bulgular: Cevaplar için ortalama puan 4,67±0,57 idi. İki değerlendirici arasındaki tutarlılığın yüksek derecede olduğu bulundu (ICC=0,828). Ortalama SMOG, FKGL ve FRE skorları sırasıyla 14,22±1,09; 12,09±1,18 ve 36,58±7,44 idi ve bu değerler cevapların anlaşılabilmesi için yüksek eğitim düzeyi gerektirdiğini göstermekteydi. Farklı kategoriler arasında doğruluk skorunda anlamlı bir fark saptanmadı (p=0,384). Okunabilirlik, SMOG skorlamasına göre her üç grupta benzerdi (p=0,07). FKGL ve FRE skorlarına göre ise "Genel Bilgiler" kategorisindeki soruların okunabilirliği "Cerrahi Süreci" kategorisindeki sorulara göre belirgin olarak daha düşüktü (p=0,012; p=0,004).
Tartışma ve Sonuç: ChatGPT-4o, refraktif cerrahi hastalarının sorularına oldukça doğru yanıtlar verse de okunabilirliğinin düşük olması genel popülasyon için yeterince aydınlatıcı olmamasına neden olabilir. Bu nedenle, yapay zekanın tıbbi konulardaki okunabilirliğini arttırmaya yönelik geliştirmelere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Bilgilendirme, ChatGPT, Hasta Soruları, Okunabilirlik, Refraktif Cerrahi, Yapay Zeka

SS-10

Miyop ve Yüksek Miyop Hastalarda Fotorefraktif Keratektomi Cerrahisinin Uzun Dönem Korneal Aberasyonlar Üzerindeki Etkisi

Nuriye Nurtaç Yeşilyaprak[1], Dilara Özkoyuncu Kocabaş[2], Kemal Özülken[2]
[1]Ankara Akyurt Devlet Hastanesi, Ankara
[2]TOBB ETÜ Tıp Fakültesi Hastanesi, Ankara

Giriş ve Amaç: Çalışmamızın amacı miyopi ve yüksek miyopi hastalarındaki fotorefraktif keratektomi (PRK) cerrahisinin uzun dönemde korneal aberasyon üzerindeki etkisini karşılaştırmaktır.
Yöntem: Retrospektif ve kesitsel çalışmamıza Wavelight Allegretto Eye-Q 400Hz ekzimer lazer (Alcon, Forth Worth, TX, USA) ile wavefront optimize profili kullanılarak fotorefraktif keratektomi (PRK) cerrahisi uygulanmış preoperatif sferik değeri ≥-1.00 dioptri (D) ve silindirik değeri < -1.00 D olan hastalar dahil edildi. Sferik ekivalan (SE) değeri <6.00 D olan hastalar miyopi, ≥ 6.00 D olan hastalar yüksek miyopi grubunu oluşturmaktadır. Sirius topografi cihazı (Italy CSO, software version: phoenix 1.2) ile ölçülen korneal aberasyon değerleri pupil çapı 3.5 mm ve 6 mm olmak üzere değerlendirildi (Resim 1). Preoperatif değerler ile postoperatif 6. ay ve 12. ay ölçümleri arasındaki ilişki tekrarlı ölçümlerde Friedman testi ve gruplar arası farklılıklar bağımsız örneklem t testi ile değerlendirildi.
Bulgular: Çalışmamıza 28 hastanın 55 gözü (miyopi grubu 23 göz, yüksek miyopi 32 göz) dahil edildi. Her iki grup arasında preoperatif SE ve en iyi düzeltilmiş Snellen görme keskinliği açısından anlamlı fark izlendi (P<0.05). Postoperatif 12.ay ölçümlerinde her iki grup arasında SE açısından anlamlı fark izlenmedi (P=0.438). Miyopi grubunda pupil çapı 3.5 mm ve 6 mm iken 6. ay ve 12. ay total aberasyon değerinde preoperatif ölçümlere göre anlamlı azalma izlendi (P<0.001). Yüksek miyopi grubunda ise pupil çapı 6 mm iken sferik aberasyon ve vertikal trefoil değerlerinde preoperatif değerlere göre 1. yılda artış gözlemlendi (P=0.015 ve P=0.028). Her iki grup için diğer parametreler açısından 3.5 mm ve 6 mm pupil çapında anlamlı fark izlenmedi (P>0.05).
Tartışma ve Sonuç: PRK cerrahisi ile uzun dönemde miyopide total aberasyonda azalma, yüksek miyopi grubunda sferik aberasyon ve vertikal trefoilde artış izlenmektedir. Her iki grupta fotopik pupil çapında aberasyonlarda değişim gözlemlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Yüksek Miyopi, Korneal Aberasyon, Fotorefraktif Keratektomi

SS-11

SMILE Cerrahisinde Çıkartılan Gerçek Lentikül Kalınlığının Çıkarılması Planlanan Lentikül Kalınlığından Sapma Miktarı

Mustafa Aksoy, Deniz Kılıç
Dünyagöz İzmir Hastanesi, İzmir

Giriş ve Amaç: SMILE (Small incision lenticule extraction) cerrahisi esnasında çıkartılan lentikül kalınlığının çıkarılması gereken lentikül kalınlığından sapma miktarının araştırılması amaçlanmıştır
Yöntem: Bu çalışma 2022 Ocak – 2024 Haziran tarihleri arasında merkezimizde gerçekleştirilen SMILE cerrahisi verileri retrospektif olarak tarandı. Cerrahi öncesi ve cerrahi sonrası Scheimpflug tabanlı görüntüleme sistemi olan 'Pentacam' pakimetrik ölçümleri incelendi. Elde edilen veriler cerrahide kullanılan Visumax 500 (Carl Zeiss Meditec) cerrahi verileri ile karşılaştırıldı. Tüm verilerin istatistiksel analizi SPSS yazılımı kullanılarak yapıldı (Version 22.0, IBM Co., Chicago, IL, USA). Parametrik ölçüm şartlarını sağlayan ölçüm istatistik analizi 'Paired Sample T' test ile bakıldı
Bulgular: 66 hastanın 66 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 29,4 yıl idi. Hastaların 38'i Kadın 28'i Erkek hasta idi. Preoperatif santral kornea kalınlığı (Pupil) 556,53 mikron iken postoperatif 484,92 mikrondu. ($p<0,05$). Preoperatif santral kornea kalınlığı (Apex) 557 mikron iken postoperatif santral kornea kalınlığı 486,53 mikrondu. ($p<0,05$) Ameliyat sonrası kornea kalınlığında görülen gerçek incelme miktarı ortalama 70,47 mikrondu. Operasyon planında tahmin edilen azalma miktarı ortalama 86,31 mikrondu. ($p<0,05$) Çıkarılması tahmin edilen maximum lentikül kalınlığı ortalama 82,23+/-23,49 mikrondu. Ortalama lentikül kalınlığındaki sapma miktarı 13,12+/-7,86 olarak tespit edilmiştir
Tartışma ve Sonuç: SMILE cerrahisi sonrası elde edilen korneal incelme miktarı operasyon öncesi Visumax 500 cihazında planlanan verisine göre daha düşük bulundu. SMILE cerrahisi esnasında çıkartılan lentikül kalınlığının çıkarılması gereken lentikül kalınlığından sapma miktarının refraktif sonuçları etkileyebileceği düşünülmektedir. Cerrahi planlamada bu durumun göz ardı edilmemesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Lentikül Kalınlığı, Refraktif Cerrahi, Smile

SS-12

VISUMAX 800 Femtosaniye Lazer ile Yapılan SMILE Cerrahisinin Düşük ve Yüksek Astigmatizma Tedavisindeki Etkinliği

Mevlüt Celal Öcal, Hüsna Topçu, Mehmet Altun, Dilek Yaşa, Gönül Karataş Durusoy, Bülent Köse
Özel Aritmi Osmangazi Hastanesi, Bursa

Giriş ve Amaç: VISUMAX 800 femtosaniye lazer (Carl Zeiss Meditec AG) kullanılarak yapılan küçük kesili lentikül ekstraksiyonunun (SMILE) düşük ve yüksek astigmatizmanın tedavisindeki etkinliğini değerlendirmek amaçlandı.
Yöntem: Bu retrospektif çalışmaya, siklotorsiyon telafisi için Callisto IOLMaster 700 (Carl Zeiss Meditec) ile kombine edilen VISUMAX 800 femtosaniye lazer kullanılarak SMILE cerrahisi uygulanan 20-40 yaş aralığındaki olgular dahil edildi. Preoperatif düzeltilmemiş ve en iyi düzeltilmiş uzak görme keskinlikleri (UDVA, CDVA), manifest ve sikloplejik refraksiyon değerleri, santral kornea kalınlığı, skotopik ve mezopik pupil çapları kaydedildi. Olgular, 1.5 D'den düşük (Grup 1) ve 1.5 D ve üzeri (Grup 2) astigmatizmaya sahip olmalarına göre iki gruba ayrıldı. Yüksek sıralı aberasyonlar (HOA), koma, trefoil ve sferik aberasyonlar preoperatif ve postoperatif 6. ayda iTrace Surgical Workstation (Tracey Technologies Corp., Houston, TX, USA) cihazı ile ölçüldü.
Bulgular: Çalışmaya 130 olgunun 130 gözü dahil edildi. Cinsiyet dağılımı Grup 1'de 21 kadın, 29 erkek; Grup 2'de 55 kadın, 25 erkek şeklindeydi. Yaş ortalamaları her iki grupta benzerdi (p>0.05). Preoperatif sferik eşdeğer (SE) Grup 1'de -4.51 ± 1.95 D ve silindirik değer -2.11 ± 0.62 D iken, Grup 2'de -4.17 ± 1.49 D ve -0.73 ± 0.33 D idi. Postoperatif 6. ayda SE, Grup 1'de -0.04 ± 0.20 D, Grup 2'de -0.04 ± 0.18 D olarak ölçüldü (p=0.866). Silindirik değerler Grup 1'de -0.21 ± 0.23 D, Grup 2'de ise -0.09 ± 0.15 D idi (p=0.001). Preoperatif HOA, koma ve sferik aberasyonlar Grup 1'de daha düşük saptanırken (her bir p değeri <0.05) postoperatif 6. aydaki yüksek sıralı aberasyonlar ise her iki grup arasında benzer bulundu (p>0.05).
Tartışma ve Sonuç: Callisto ile kombine edilen VISUMAX 800 femtosaniye lazer ile gerçekleştirilen SMILE cerrahisi, düşük ve yüksek astigmatizma tedavisinde yüksek etkinlik ve güvenlik profiline sahip olup, postoperatif 6. ayda hem refraktif sonuçlarda hem de yüksek sıralı aberasyon parametrelerinde stabilite sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Üşük Astigmatizma, Siklotorsiyon, SMILE, VISUMAX 800 Femtosaniye Lazer, Yüksek Astigmatizma, Yüksek Sıralı Aberasyonlar

SS-13

Miyopik Astigmatizma Tedavisinde Küçük Kesiden Lentikül Çıkarılması İşleminin Uzun Dönem Sonuçları

Atilla Hacıbekiroğlu, Bülent Köse
Özel Aritmi Osmangazi Hastanesi,Göz Kliniği,Bursa

Giriş ve Amaç: Miyopik astigmatizma tedavisinde küçük kesiden lentikül çıkarılması (SMILE) ameliyatının 4 yılllık uzun süreli sonuçlarını değerlendirmektir.
Yöntem: Bu çalışmada en az 1 dioptri ve üzerinde astigmatizması olan 93 hastanın 93 gözü retrospektif olarak değerlendirilmiştir.
Bulgular: Olguların preoperatif miyopi değerleri (-3,2±1,92) ve silindir değeri (-1,97±0,88) dioptri olarak tespit edilmiştir.Dört yıllık takipte 68(%73)hastada 20/20 ve üzerinde düzeltilmemiş uzak görme keskinliği elde edilmiştir. Ortalama düzeltilmemiş görme keskinliği(0,02±0,08logMar) olarak bulunmuştur.Ameliyattan 4 yıl sonra 67(%72) göz ±0,50 D ve 86 (%92,7) göz ±1D emetropi sınırı içinde saptanmıştır. 4 yıllık takip sonunda 82 (%88)göz 0,50D ve 93(%100) göz 1D astigmatizma sınırı içinde saptanmıştır
Tartışma ve Sonuç: 4 yıllık uzun takip süresi sonunda miyopik astigmatizmanın SMILE ile tedavisi güvenli, etkili ve stabil olarak bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Smile, Miyopi, Astigmatizma

SS-14

Keratoplasti Geçiren Gözlerde Mitomisin C'li Trabekülektomi Cerrahisi Sonuçlarımız

Şakir Arıman, Gülşah Gümüş Akgün, Neşe Alagöz, İhsan Çakır, Ayşe Çiğdem Altan, Tekin Yaşar
SBÜ Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

Giriş ve Amaç: Keratoplasti geçirmiş gözlerde trabekülektomi cerrahisinin klinik sonuçlarını değerlendirmek.
Yöntem: Kliniğimizde keratoplasti cerrahisi geçirmiş ve sonrasında kontrolsüz göz içi basıncı (GİB) nedeniyle 2013 ile 2024 tarihleri arasında trabekülektomi geçiren hastalar dijital kayıt sisteminden taranarak retrospektif olarak incelendi. Olguların özellikleri, cerrahi başarı ve komplikasyonlar değerlendirildi. Postoperatif dönemde GİB >5 mmHg ve <18 mmHg olması ve ek glokom cerrahisi yapılmamış olması cerrahi başarı olarak tanımlandı.
Bulgular: Çalışmaya 19 hastanın (11E/8K) 19 gözü dahil edildi. Olguların 12'sine PKP (%63,2), 4'üne DALK (%21,1) ve 3'üne DMEK (%15,8) cerrahisi uygulandığı görüldü. Ortalama yaş 51,8±19,6 (21-82) yıl ve takip süresi 37,2±32,7 (7-105) aydı. Ortalama GİB trabekülektomi öncesi 29,6±4,7 mmHg (ilaç 3,3±0,9) iken son kontrolde 12±5,4 mm Hg (ilaç 1,6±1,4) idi (p<0,001). Total ve ilaçsız cerrahi başarı, sırasıyla %78,94 (15 göz) ve %31,57 (6 göz) idi. Başarısız olan 3 göze siklofotokoagülasyon, 1 göze seton implantasyonu yapıldı. Postoperatif ilk bir ayda 4 gözde geçici hipotoni izlendi. Takiplerde greft reddi nedeniyle 1 göze re-PKP yapıldı. Keratoplasti türü, keratoplasti ile trabekülektomi arasında geçen süre ve grefon sağkalımı ile trabekülektomi başarısı arasında ilişki saptanmadı
Tartışma ve Sonuç: Trabekülektomi cerrahisi, keratoplasti yapılmış ve regüle edilemeyen GİB yüksekliği olan hastalarda başarılı bir glokom cerrahisidir. Ancak elde edilen verilerin güvenilirliğini arttırmak için daha yüksek popülasyona sahip ve diğer glokom cerrahileriyle karşılaştırmalı çalışmalar gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi başarı, Glokom, Keratoplasti, Trabekülektomi,

SS-15

Gonyoskopi Yardımlı Transluminal Trabekülotomi Cerrahisi Sonrası Hifema; Postoperatif Hifema ve Cerrahi Başarı İlişkili mi?

Berire Şeyma Durmuş Ece[1], Erdem Yüksel[2]
[1]Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kastamonu
[2]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

Giriş ve Amaç: Gonyoskopi yardımlı transluminal trabekülotomi (GATT) sonrası en sık görülen komplikasyon hifemadır. Bu çalışmada postoperatif hifema ve cerrahi başarı arasında bir ilişki olup olmadığını değerlendirmek amacıyla, 360° GATT uygulanan hastalarda göz içi basınç (GİB) değişikliklerinin ve cerrahi başarı oranlarının postoperatif 1.gün hifema durumuna göre incelenmesi planlanmıştır.
Yöntem: Çalışmaya 360° GATT uygulanmış orta-ileri glokomlu hastalar dahil edildi ve postoperatif 1. gün hifema olanlar (Grup 1) ve olmayanlar (Grup 2) olarak gruplandırıldı. Gruplar arasında demografik ve oftalmolojik özellikler, GİB, medikasyon sayıları ve komplikasyonlar karşılaştırıldı. Cerrahi sonrası başarı; ilaçlı veya ilaçsız olarak GİB'in ≤15mmHg olması ve GİB'de en az %20 düşüş, cerrahi başarısızlık; başarı kriterinin sağlanamaması veya ek cerrahi ihtiyacı olarak belirlendi.
Bulgular: Çalışmaya 50 hastanın 50 gözü dahil edildi. 26 hastada (%52,0) postoperatif 1.gün hifema mevcutken (Grup 1), 24 hastada (%48,0) hifema izlenmedi (Grup 2). Gruplar arasında yaş ve cinsiyet açısından anlamlı fark saptanmadı ($p>0.05$). GİB ve medikasyon sayısı açısından hiçbir takip noktasında gruplar arasında anlamlı fark saptanmadı ($p>0,05$). Preoperatif ve postoperatif 12. ay karşılaştırmasında her iki grupta da anlamlı GİB ve medikasyon sayısı düşüşü izlendi ($p<0,001$). 12.ayda grup 1 ve grup 2'de cerrahi başarı oranları sırasıyla %80,8 ve %66,7 idi. Hifema durumuna göre Kaplan-Meier sağkalım analizi eğrileri Şekil 1 gösterilmektedir. Gruplar arasında cerrahi başarı açısından anlamlı farklılık saptanmadı (log-rank test $p=0,255$). Grup 1'de 3 hastada GİB piki mevcutken, Grup 2'de izlenmedi. Postoperatif komplikasyonlar açısından gruplar arasında anlamlı fark saptanmadı ($p=0,111$).
Tartışma ve Sonuç: Postoperatif hifema görülen ve görülmeyen gruplar arasında cerrahi başarı açısından fark saptamadık. Sonuçlarımız, postoperatif hifemanın hastanın cerrahi başarı veya başarısızlığa sahip olması hakkında öngörü değeri olmadığını düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi başarı, Gonyoskopi yardımlı transluminal trabekülotomi, Hifema, Komplikasyon

SS-16

Gonyoskopi Asiste Transluminal Trabekülotomi Uygulamasında 5-0 Prolen ve 6-0 Prolen Sütur Kullanımının İntraoperatif ve Postoperatif Döneme Etkilerinin Karşılaştırılması

Neslişah Kutlu Uzakgider
Sağlık Bilimleri Üniversitesi İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, İzmir

Giriş ve Amaç: Gonyoskopi asiste transluminal trabekülotomi(GATT) primer ve sekonder açık açılı glokom hastaların tedavisinde son yıllarda giderek artan sıklıkta uygulanan başarısı ispatlanmış minimal invaziv bir işlemdir. Prolen sütur ile uygulanabilmesi ve postoperatif takiplerinin kolaylığı nedeniyle maliyet etkindir ve hasta konforunu arttırmaktadır. Açıya 360 derece müdahale edilebilmesi diğer minimal invaziv prosedürlere göre üstünlük sağlar. Farklı hasta gruplarında ve cerrahın seçimi doğrultusunda 5-0 veya 6-0 prolen sütur ile uygulanabilmektedir. Bu çalışmada iki farklı sütur materyali ile olan yaklaşımların intraoperatif ve postoperatif dönemdeki özelliklerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır.
Yöntem: 2023 Temmuz ve 2024 Eylül tarihleri arasında tek merkezde ve aynı cerrah tarafından uygulanan GATT cerrahisinde kullanılan materyallere göre intraoperatif ve postoperatif dönem hasta bulguları retrospektif olarak incelendi.
Bulgular: 31 hastanın GATT uygulanan 32 gözü incelendiğinde 12 gözde 6-0; 20 gözde 5-0 prolen sütur kullanılmıştı. Gruplar arasında ortalama yaş, preoperatif göz içi basıncı ve görme keskinliği açısından istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu. 5-0 sütur kullanılan grupta 360 derece trabekülotomi uygulanma oranı %70; 6-0 prolen kullanılan grupta ise % 66,6 idi. 5-0 prolen kullanılan 1 hastada hemoraji nedeniyle cerrahiye devam edilememişti. 6-0 prolen kullanımında 360 dereceye tamamlanamamasının en sık sebebi süturde katlanma olması; 5-0 da ise direnç/takılma hissiydi. Postoperatif 1. ayda GİB'de anlamlı fark saptanmadı.En sık postoperatif komplikasyon her iki grupta da hifemaydı ve sebat ettiği gün sayısı istatistiksel olarak anlamlı olmamakla birlikte 5.0 grubunda daha fazlaydı.
Tartışma ve Sonuç: Sütur materyalinin 360 derece trabekülotomi uygulanmış olan gözlerde cerrahi başarıya anlamlı bir etkisi görülmemiştir. Cerrahi uygulama sırasında her iki materyalin de kullanımının sağladığı avantaj ve dezavantajlar mevcuttur. Sütur seçiminde en önemli belirleyici hasta ile ilgili faktörlerdir.

Anahtar Kelimeler: Açık Açılı Glokom, Gonyoskopi Asiste Transluminal Trabekülotomi, Prolen Sütur, Hemoraji

SS-17

İleri Evre Glokomda OKT, OKTA ve BGA Parametrelerinin Korelasyonu ve Klinik Değeri

Kübra Özata Gündoğdu, Merve Nur Bayır, Nilgün Özkan Aksoy
Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Sakarya

Giriş ve Amaç: İleri evre glokomu olan hastalarda yapısal testler olan Optik Koherens Tomografi (OKT) ve Optik Koherens Tomografi Anjiografi (OKTA) ile fonksiyonel test olan Bilgisayarlı Görme Alanı (BGA) verilerinin birbirleriyle olan korelasyonunu incelemek
Yöntem: Glokom birimimizde takip edilip BGA'da MD değeri -12 dB'den yüksek olan hastalar ileri evre glokom olarak değerlendirilip çalışmaya alındı. Son 6 ay içinde göz içi cerrahisi geçirenler ve OCT, OCTA ve BGA verileri güvenilir olmayan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Hastaların en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), OKT ile çekilen retina sinir lifi tabakası (RSLT) ve ganglion hücre kompleksi (GHK) kalınlığı, OKTA ile çekilen optik disk Radial Peripapiller Kapiller (RPC) vasküler dansite (VD) ile yüzeyel ve derin makular VD ve 24-2 BGA ile elde edilen MD ve PSD değerleri analiz edildi ve birbirleriyle olan korelasyonu değerlendirildi.
Bulgular: İleri evre glokomu olan 20 hastanın 31 gözü çalışmaya alındı. Hastaların yaş ortalaması 68,81±8,19 olup hastaların %65'i erkekti. Hastaların 11'i psödoeksfoliyatif glokom, 9'u primer açık açılı glokom, 4'ü normotansif glokom ve 2'si pigmenter glokom tanılarına sahipti. EİDGK 0,74±0,34 olup OKT'deki vertikal cup/disk oranı 0,88±0,23, BGA'daki MD değeri -16,68±7,01 idi. Korelasyon analizlerinde ortalama, superior ve inferior kadran RSLT ve GHK kalınlığı ile optik disk peripapiller VD ve bazı makular yüzeyel ve derin VD ölçümleri arasında orta düzey korelasyon saptanmıştır. Aynı zamanda MD ve PSD değerleri ile makular VD arasında orta düzey korelasyon gözlenmiştir. EİDGK ile superior RSLT kalınlığı, GHK kalınlığı, optik disk ve makula OKTA değerleri arasında korelasyon bulunmuştur.
Tartışma ve Sonuç: İleri evre glokomu olan hastalarda, OKT, OKTA ve BGA verileri arasında anlamlı korelasyonlar gözlenmiştir. Sonuç olarak, OKT, OKTA ve BGA verilerinin birlikte kullanımı, glokom hastalarının izlenmesinde daha kapsamlı ve etkili bir yaklaşım sunmakta ve tedavi sürecinde önemli faydalar sağlayabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: glokom, optik koherens tomografi, optik disk tomografi anjiografi, vasküler dansite

SS-18

Yüksek ve Orta Miyopide Bruch Membran Açıklığı-Minimum Kenar Genişliği ve Ganglion Hücre Kompleksi Kalınlığının Karşılaştırılması

Öykü Okur, Gülşah Gümüş Akgün, Kübra Çağlar, Ayşe Çiğdem Altan, Neşe Alagöz, İhsan Çakır, Başak Saraçoğlu Yılmaz, Tekin Yaşar
Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Giriş ve Amaç: Ganglion hücre kompleksi(GHK), optik sinir hasarını teşhis etmenin yeni güvenilir ve hassas bir yöntemi olarak ortaya çıkmıştır.Bruch membran açıklığı-minimum kenar genişliği(BMA-MKG) optik disk çukurlaşmasını optik kenarın gerçek anatomik sınırından yansıtan yeni ve önemli bir ölçümdür.Yüksek miyop olgularda retina sinir lifi tabakası ince ölçülüp glokom ayırıcı tanısında zorluk yaratabilir.Amacımız yüksek ve orta miyopide BMA-MKG ve GHK kalınlığı emetrop olgularla karşılaştırmaktır.
Yöntem: Çalışma için normal GİB›e sahip ve oküler patolojisi olmayan sağlıklı gözler seçildi.BMA-MKG, Glokom Modülü Premium Sürümü ile Heidelberg optik koherens tomografisi (OKT; Spectralis; Heidelberg Engineering, Heidelberg, Almanya) kullanılarak 6 farklı kadranda analiz edildi.GHK, Cirrus HD-OKT(Carl Zeiss Meditec, Inc., Dublin, CA, ABD)kullanılarak analiz edildi. Grup 1; -2.00 ile -5.00 dioptri arası miyopik refraksiyona sahip gözler,Grup 2; -5.00 dioptri ve üzeri miyopik refraksiyona sahip gözler olarak belirlendi. -1.00- +1.00 diopri arası refraksiyona sahip gözler emetrop olarak sınıflandırıldı ve kontrol grubu olarak belirlendi
Bulgular: Grup 1'de 70(%35) göz, grup 2'de 70(%35) göz, kontrol grubunda 60(%30) göz vardı. Her iki grupta da ortalama yaş, disk alanı ve rim alanı kontrol grubuyla benzerdi (hepsi için p> 0,05).Grup 1'de global BMA-MKG 364,35± 62,42(247-527) µm, Grup 2'de 366,1± 52,19 (247-476) µm olarak bulundu, tüm kadranlardaki BMA-MKG her iki grupta benzerdi ve kontrol grubuyla fark yoktu(hepsi için p>0,05). Grup 1'de ortalama GHK kalınlığı 79,2± 6,22 (59-92) µm, Grup 2'de 77,25± 10,52(40-92) µm olarak bulundu, ortalama ve minimum GHK kalınlığı her iki grupta benzerdi (p>0.05).Ancak kontrol grubunda ortalama GHK kalınlığı 85,66± 4,6(76-94) µm olup Grup 1 ve 2'den anlamlı olarak daha kalındı(ikisi için p< 0,05).
Tartışma ve Sonuç: Yüksek ve orta miyopide BMA–MKG emetrop olgularla benzerdir.Ganglion hücre kompleksi kalınlığı orta ve yüksek miyopide emetrop olgulara göre daha incedir.

Anahtar Kelimeler: Bruch Membran Açıklığı-Minimum Kenar Genişliği, Ganglion Hücre Kompleksi, Yüksek Miyopi

SS-19

Kliniğimizde Takip Edilen İridokorneal Endotelyal Sendrom Olgularımızın Takibi ve Prognozu

Gülşah Gümüş Akgün, Gözdenur Erbaş, Çiğdem Altan, Neşe Alagöz
Sbü Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Giriş ve Amaç: İridokorneal endotelyal sendrom, kornea endotel anormallikleri, ön kamara açısı değişiklikleri, iris değişiklikleri ve sekonder glokom ile karakterize nadir bir göz hastalığıdır. Etiyoloji belirsizdir ve sendrom daha çok orta yaş kadınları etkiler. Bu olgu serisinde kliniğimizde takip edilen iridokorneal endotelyal sendrom olgularımızın klinik özelliklerini incelemeyi amaçladık.
Yöntem: Hastanemizde 2014-2024 yılları iridokorneal endotelyal sendrom tanısı ile takip edilen olgular incelendi. En az 6 ay takibi olan hastalar değerlendirilmeye alındı ve tüm takiplerde hastalara ayrıntılı oftalmolojik muayene yapıldı.
Bulgular: Dokuz hastanın 9 gözü değerlendirmeye alındı, 8'i kadın, 1'i erkek idi. İlk başvuru sırasında ortalama hasta yaşı 44,4± 15,22 (26-64) yıl, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) 0,73±0,89 (0.04-2,30) LogMAR, göz içi basıncı (GİB) 24,67± 8,89 (13-36) mmHg idi. Medikal tedaviye dirençli glokom sebebiyle 5 olguya trabekülektomi, 1 olguya diod lazer siklofotokoagülasyon uygulanırken, 3 olguda takip süresince GİB medikal tedavi ile kontrol altındaydı. Trabekülektomi sonrası 2 olguya bleb iğneleme uygulandı. İki olguya trabekulektomi sonrası cerrahi başarısızlık sebebiyle Ahmed glokom valvi implantasyonu, 1 olguya ise diod lazer siklofotokoagülasyon uygulandı. Korneal dekompansasyon sebebiyle 1 olguya Descemet Membran Endotel Keratoplasti, 1 olguya penetran keratoplasti uygulandı. Son muayenede EİDGK 1,45±0,84 (0.39-2,30) LogMAR, GİB seviyesi 14± 5,18 (5-22) mmHg idi.
Tartışma ve Sonuç: İridokorneal endotelyal sendrom tanılı olgularda sekonder glokom ve kornea dekompansasyonu sebebiyle takipler sırasında glokom cerrahisi ve kornea nakli gerekebilmektedir. İridokorneal endotel sendromu olan hastalarda göz içi basıncının kontrolü için birden fazla operasyon ve revizyon gerektirebilir.

Anahtar Kelimeler: İridokorneal endotelyal sendrom, Sekonder glokom, glokom cerrahisi

SS-20

Latanoprosten Bunod Kullanımının Erken Dönemde Retina ve Koroid Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Kübra Özdemir Yalçınsoy, Ali Mert Koçer, Zahide Ceren Çelik
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

Giriş ve Amaç: Latanoprosten bunod içerdiği nitrik oksit (NO) ve prostaglandin F2a analoğu ile glokomum tedavisinde kullanılmaktadır. Bu ilacın retina ve koroid üzerine etkilerinin incelenmesinin kistoid maküla ödemi gibi oküler yan etkilerin daha iyi anlaşılmasını sağlayabileceği düşünülmektedir.
Yöntem: Çalışmamıza yeni tanı almış oküler hipertansiyonu olan 30 hastanın 54 gözü dahil edildi. Hastalara günde bir kez topikal latanoprosten bunod damla verildi. Hastalar tedavi öncesi ve tedavi sonrası 1. ayda geliştirilmiş derinlik görüntüleme optik koherens tomografi (EDI-OKT) modu olan ve olmayan spektral-domain OKT ile değerlendirildi. Subfoveal koroid kalınlığı (KK), nazal ve temporal 1500 µm mesafede KK, toplam koroid alanı (TKA), stromal alan (SA), luminal alan (LA) ve koroidal vaskülarite indeksi (KVI) ile tüm retinal katların foveal, parafoveal ve perifoveal kalınlıkları elde edildi
Bulgular: Tedavi öncesi ve sonrası santral maküler kalınlık değerleri istatistiksel olarak benzerdi (p=0.858). Ayrıca, tedavi ile herhangi bir retinal katmanda anlamlı kalınlık değişimi izlenmedi. Subfoveal ve nazal 1500 µm KK değerlerinde tedavi sonrası anlamlı olarak artış izlendi (p=0.048 ve p=0.018). Tedavi sonrası TKA ve SA verilerinde artış görülmesine rağmen anlamlı bir fark saptanmamıştır (p>0.05). LA ve KVI değerlerinde ise tedavi sonrası anlamlı azalma tespit edilmiştir (p=0.035 ve p=0.006).
Tartışma ve Sonuç:NO salınımı koroid kan akımının düzenlenmesinde önemli bir role sahiptir. Latanoprost kullanımı ile erken dönemde KVI'de azalma ile KK'da artış gösterilmiştir. Topikal prostaglandin kullanımının koroid kan akımını etkileyebileceği belirtilmiş olmasına rağmen latanoprosten bunodun retina ve koroide etkisi henüz net değildir. Çalışmamızda NO içermesine rağmen latanoprosten bunod kullanımının erken dönemde KVI'de azalmaya neden olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Oküler hipertansiyon, koroid vasküler indeksi, koroidal kalınlık, nitrik oksit, latanoprostenbunod

SS-21

ChatGPT-4o'nun Keratokonus Hakkında Sorulara Verdiği Yanıtların Doğruluğu ve Okunabilirliğinin Değerlendirilmesi

Ali Safa Balcı[1], Semih Çakmak[2]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Prof. Dr. İlhan Varank Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye
[2]İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, hastalar tarafından keratokonus ile ilgili sıkça sorulan sorulara bir büyük dil modeli olan ChatGPT-4o tarafından verilen yanıtların doğruluğu ve okunabilirliğinin değerlendirilmesi amaçlandı.
Yöntem: Keratokonus hastalarının sorabileceği 30 potansiyel soru hazırlandı. Sorular 'Tanımlayıcı' (11), 'Tedavi' (13) ve 'Takip' (6) soruları olarak üç gruba ayrıldı. Soruların hepsi ChatGPT-4o'ya yöneltildi ve alınan cevaplar kaydedildi. Yanıtların doğruluğu, iki göz hastalıkları uzmanı tarafından değerlendirildi ve en düşük 1, en yüksek 5 olmak üzere puanlandı. Okunabilirlik, SMOG (Simple Measure of Gobbledygook), FKGL (Flesch-Kincaid Grade Level) ve FRE (Flesch Reading Ease) indeksleri kullanılarak değerlendirildi. Yanıtların doğruluk ve okunabilirlik skorları analiz edildi ve istatistiksel karşılaştırmalar yapıldı.
Bulgular: Yanıtların ortalama doğruluk skoru 5 üzerinden 4,48±0,57 olarak bulundu. İki değerlendiricinin skorları arası sınıf içi korelasyon katsayısı 0,769'du ve verilen skorlar arasında yüksek bir uyum vardı. Okunabilirlik indeksleri, SMOG için 15,49±1,74, FKGL için 14,95±1,95 ve FRE için 27,41±9,71 olup, bu skorlar ChatGPT-4o'nun keratokonus ile ilgili sorulara verdiği yanıtları anlamak için yüksek bir eğitim seviyesi gerektiğini göstermekteydi. Farklı soru kategorileri arasında doğruluk açısından anlamlı bir fark yoktu (p=0,161), ancak okunabilirlik açısından üç grup arasında SMOG, FKGL ve FRE indekslerinde anlamlı bir farklılık vardı (p=0.022, p=0.008, p<0.001; sırayla). Tedavi ile ilgili soruların okunabilirlik skorları tanımlayıcı sorulara göre anlamlı olarak yüksekti (p=0.045, p=0.018, p<0.001; sırayla).
Tartışma ve Sonuç: ChatGPT-4o, keratokonus hakkında hastalar tarafından sorulan sorulara oldukça doğru yanıtlar sunabilir, ancak dilinin karmaşıklığı genel popülasyon tarafından anlaşılabilirliğini sınırlayabilir. Yapay zekâ tarafından üretilen tıbbi içeriklerin daha anlaşılabilir ve faydalı olması için okunabilirliğinin arttırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: ChatGPT-4o, Keratokonus, Büyük Dil Modelleri, Okunabilirlik

SS-22 [

Kuru Göz Hastalığında Yapay Zeka Modellerinin Karşılaştırmalı Değerlendirmesi: ChatGPT-4o, Google Gemini ve Bing

Ece Doğruel[1], Burcu Erdem[2], Ali Safa Balcı[3], Semih Çakmak[2]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul
[2]İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul
[3]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Prof. Dr. İlhan Varank Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş ve Amaç: Üç yapay zeka büyük dil modelinin -ChatGPT-4o, Google Gemini ve Bing- kuru göz hastalığına ilişkin sorulardaki cevaplarının Gözyaşı Filmi ve Oküler Yüzey Derneği (TFOS) Kuru Göz Çalıştayı (DEWS) II'ye göre doğruluğunu değerlendirmek.
Yöntem: Yapay zeka modelleri tarafından verilen yanıtları değerlendirmek için kesitsel bir çalışma tasarlandı. Son yayınlanan 2017 yılı TFOS DEWS II raporuna dayanarak, hastalığın genel bilgileri, patogenezi, tanı ve tedavisi konularını kapsayan 25 soru oluşturuldu. Her bir soru büyük dil modellerine (ChatGPT-4o, Google Gemini ve Bing) sırasıyla yöneltildi ve iki oftalmoloji uzmanı büyük dil modelleri tarafından oluşturulan yanıtları, birbirlerinden bağımsız olarak değerlendirdi. Cevaplar, 'kesinlikle uyumsuz' ile 'kesinlikle uyumlu' arasında (1'den 5'e) değişen Likert ölçeği kullanılarak puanlandırıldı ve ardından yanıtların ortalaması alındı.
Bulgular: ChatGPT-4o, Google Gemini ve Bing tarafından oluşturulan yanıtlar için ortalama genel doğruluk puanı sırasıyla 4,64±0,56; 4,44±0,78; 4,48±0,67 idi. Doğruluk puanları açısından büyük dil modelleri arasında anlamlı bir farklılık yoktu (p=0,405). ChatGPT-4o hastalığın genel bilgileri ile ilgili sorularda en yüksek puanı (4,81±0,40) alırken Google Gemini ve Bing hastalığın tanısına dair sorularda en yüksek puanı (her iki model için 4,70±0,48) aldı. ChatGPT-4o ve Bing hastalığın patofizyolojisi ile ilgili sorularda en düşük puanı alırken (sırasıyla 4,42±0,75, 4,35±0,74) Google Gemini hastalığın genel bilgileri ile ilgili sorularda en düşük puanı (4,25±0,77) aldı.
Tartışma ve Sonuç: Her üç yapay zeka modelinin soruları yanıtlama doğruluğu kabul edilebilir bir düzeydedir. ChatGPT-4o diğer yapay zeka büyük dil modellerinden daha yüksek doğruluk oranına ulaşsa da bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir. Kuru göz hastalığının tanı, tedavi ve takibinde yapay zeka büyük dil modelleri hastalar ve oftalmologlar için kullanışlı bir araç olabilir.

Anahtar Kelimeler: Bing, ChatGPT-4o, Google Gemini, Kuru Göz, Yapay Zeka

SS-23

Keratokonusta Eş Zamanlı Topografi Kılavuzluğunda Transepitelyal Fotorefraktif Keratektomi ve Hızlandırılmış Korneal Kollajen Çapraz Bağlama Tedavisinin Uzun Dönem Sonuçları

Oğuzhan Karabulut[1], Sibel AHMET[1], Alper Agca[2], Dilek Yasa[3], Ahmet Alperen Koç[4], Mesut Toğaç[5], Yusuf Yıldırım[6], burcin kepez yildiz[7], NİLAY KANDEMIR BESEK[1], Ahmet Kırgız[1]
[1]SBÜ Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul
[2]Ataköy Dünyagöz Hastanesi, İstanbul
[3]Osmangazi Göz Hastanesi, Bursa
[4]İstanbul Aydın Üniversitesi Medical Park Florya Hastanesi, İstanbul
[5]Haliç Üniversitesi Tıp Fakültesi Avcılar Hastanesi, İstanbul
[6]İstanbul Medipol Üniversitesi
[7]SBÜ Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastaenesi, İstanbul

Giriş ve Amaç: Keratokonus hastalarında eş zamanlı topografi kılavuzluğunda fotorefraktif keratektomi (T-PRK) ve hızlandırılmış korneal kollajen çapraz bağlama tedavisinin (HKKÇB) uzun vadeli görsel, refraktif, topografik ve yüksek dereceli aberometrik sonuçlarını değerlendirmek.
Yöntem: Haziran 2015 ve Kasım 2016 tarihleri arasında eş zamanlı T-PRK ve HKKÇB uygulanan keratokonus hastalarının düzeltilmemiş ve en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (DGK, EİDGK), manifest refraksiyonları, korneal topografi değerleri (K1, K2, Kapex, MPP, KVB), yüksek dereceli aberasyonları ve Sirius® (Costruzioni Strumenti Oftalmici, İtalya) tarafından elde edilen en ince kornea kalınlıkları retrospektif olarak değerlendirildi.
Bulgular: Ortalama takip süresi 104.91 ± 4.55 (93-110) ay ve ortalama yaş 26.42 ± 5.86 (16-39) yıldı.
Düzeltilmemiş GK''da anlamlı bir değişiklik olmazken (p:0.106), EİDGK anlamlı olarak arttı (p:0.006).
Sferik değer ve sferik eşdeğer ameliyat öncesi döneme göre anlamlı olarak azaldı (p:0.008, p:0.012). Silindirik değerlerde anlamlı bir değişiklik olmadı (p:0.936). K1, K2, Kapex, MPP ve TCT anlamlı olarak azaldı (her biri p<0.001). 4 mm pupil çapında (PD), HOA-RMS, COMA-RMS, SA-RMS anlamlı olarak azaldı (her biri p<0.05). 6 mm-PD'de HOA-RMS, COMA-RMS, SA-LSA değerleri anlamlı olarak azaldı (her biri p<0.05). Güvenlik indeksi 1.64±0.81 ve etkinlik indeksi 0.86±0.72 idi.
Tartışma ve Sonuç: Eş zamanlı T-PRK ve HKKÇB'nin keratokonusun ilerlemesini durdurmanın yanı sıra yüksek dereceli aberasyonları azaltarak fonksiyonel görmeyi artırdığı gösterilmiştir. Prosedürün uzun süreli takipte hem etkili hem de güvenli olduğu gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Çapraz Bağlama, Fotorefraktif Keratektomi

SS-24

Göz Kırpma Dinamiklerinin Oküler Yüzey Hastalığı Semptomlarıyla İlişkisi

Yakup Acet
Mardin Artuklu Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, Oküler Yüzey Hastalığı İndeksi- ocular surface disease index (OYHİ-OSDI) ile fark edilmeyen bir yöntemle elde edilen göz kırpma dinamikleri arasındaki ilişkiyi incelemektir
Yöntem: Çalışmada, korneal topografi cihazının meibografi modülüne entegre infrared kamera ile elde edilen görüntüler, bir cep telefonunun ağır çekim video kayıt sistemi kullanılarak kaydedilmiştir. Göz kırpma dinamiklerinin bu yöntemle elde edilmesine "fark edilmeyen yöntemle göz kırpma dinamikleri" adı verilmiştir. Elde edilen verilere dayanarak, dakikadaki göz kırpma sayısı (GKS), tam göz kırpma sayısı (TGKS), tam olmayan göz kırpma sayısı (TOGKS) ve dokuz farklı göz kırpma arasındaki kırpma aralığı süresi (KAS) analiz edilmiştir. Ayrıca, katılımcıların Oküler Yüzey Hastalığı İndeksi (OYHİ) skorları ile fark edilmeyen yöntemle elde edilen göz kırpma dinamikleri arasındaki korelasyon incelenmiştir.
Bulgular: Çalışma, ortalama yaşları 24,42 ± 3,42 olan 50 kadın katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Katılımcıların ortalama OYHİ skoru 47,14 ± 25,20 olarak bulunmuştur. Ortalama göz kırpma dinamikleri parametreleri ise şu şekilde tespit edilmiştir: GKS 22,54 ± 13,98 adet/dakika, TGKS 13,48 ± 11,49 adet/dakika, TOGKS 8,86 ± 7,86 adet/dakika. Dokuz farklı göz kırpma arasındaki ortalama kırpma aralığı süresi (KAS) ise 3,37 ± 2,44 saniye olarak hesaplanmıştır. OYHİ skoru ile GKS arasında istatistiksel olarak anlamlı bir pozitif korelasyon saptanmıştır (r = 0,285, p = 0,044). Benzer şekilde, OYHİ skoru ile KAS arasında da anlamlı bir negatif korelasyon bulunmuştur (r = -0,283, p = 0,046).
Tartışma ve Sonuç: Göz kırpma dinamiklerinin oküler yüzey semptomlarıyla ilişkili olduğunu belirledik. Daha önceki bulgularımız ve mevcut sonuçlarımız, göz kırpma dinamiklerinin oküler yüzeyin hem objektif bulgularından hem de subjektif semptomlarından etkilendiğini göstermektedir. Bu nedenle, oküler yüzey hastalıkları ile ilgili tanı testlerinde göz kırpma dinamiklerinin de dikkate alınmasının önemli olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Fark edilmeyen göz kırpma dinamikleri, Göz kırpma aralığı, Göz kırpma sayısı, Oküler yüzey hastalığı indeksi

SS-25

Vitrektomize Pseudofakik Büllöz Keratopatili Gözlerde Desme Membran Endotelyal Keratoplasti Sonuçlarının Vitreus Bütünlüğü Bozulmayan Olgularla Karşılaştırılması

Kübra Eker, Büşra Yorulmaz, Hafize Gökben Ulutaş, Sami Yılmaz
Bursa Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Bursa

Giriş ve Amaç: Vitrektomi olan (PPV) ve vitreus bütünlüğü bozulmamış pseudofakik büllöz keratopati (PBK) tanılı gözlerde desme membran endotelyal keratoplasti (DMEK) sonuçlarının karşılaştırılması
Yöntem: Kasım 2021-Kasım 2023 tarihleri arasında PBK tanısıyla DMEK uygulanan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. PPV olan ve olmayan olgular 2 gruba ayrılarak preoperatif ve postoperatif 1., 3. ve 6. ayda en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), göz içi basıncı (GİB), santral kornea kalınlığı (SKK), endotel hücre yoğunluğu (ECD), peroperatif zorluklar ve postoperatif ek cerrahi gerekliliği kaydedildi.
Bulgular: Çalışmaya 40 hastanın (20 kadın 20 erkek) 40 gözü dahil edildi. Hastaların ortalama yaşı 71,02±6,52 (56-85) yıldı. Vitreus bütünlüğü bozulmamış, kapsüler kese içerisine intraoküler lens implante edilmiş 30 PBK tanılı göz Grup 1'e, PPV sonrası BK gelişen 10 göz Grup 2'ye dahil edildi. Tüm hastalar DMEK geçirdi. Postoperatif 1. Ayda SKK Grup 1'de 526,3±63,3µ ve Grup 2'de 580,2±42,55µ ile anlamlı olarak daha kalın bulundu (p=0,026). Postoperatif 3. Ay (528,1±59,3 ve 535,3±62,5 p=0,967) ile 6. Ayda (535,1±54,8 ve 538,2±49,8 p=0,773) anlamlı farklılık saptanmadı. Postoperatif 6. Ayda EİDGK Grup 1de 1.06±0.65, Grup 2de 0.80±0.65 LogMAR (p<0.05) idi. İki grup arasında yaş, preoperatif EİDGK, GİB, SKK, ECD ve ek cerrahi gerekliliği açısından anlamlı fark izlenmedi. Peroperatif cerrahi zorluklar Grup 2de daha fazla gözlendi.
Tartışma ve Sonuç: Erken postoperatif dönemde SKK, PPV olan gözlerde olmayanlara göre daha kalın bulunmuş ancak bu farklılık sonraki aylarda gözlenmemiştir.Vitrektomize gözlerde vitreusun posterior desteğinin olmayışı, ön kamarada ve vitreus boşluğunda sıvı dinamiklerinin değişmesi postoperatif erken dönemde anatomik olarak greft adezyonu gerçekleşse dahi fonksiyonel olarak endotel hücrelerinin aktif transportunda gecikmeye neden olabilir. Vitrektomize gözlerde DMEK sonrası korneanın saydamlığını kazanması ve EİDGK artması vitreus bütünlüğü bozulmamış hastalardan uzun sürebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Büllöz keratopati, DMEK, Vitrektomize

SS-26

Pterjiyum ve Normal Konjonktiva Dokusunda Glutatyon S-Transferaz (GST) İzoenzimleri ve Mammarian Target Of Rapamisin (Mtor) Proteini Seviyelerini Karşılaştırmak

Guler Kilic[1], Remzi Karadag[2], Serap Karaca[3]
[1]Güler Kılıç
[2]Remzi Karadağ
[3]Serap Karaca

Giriş ve Amaç: Bu çalışma, pterjiyum ve normal konjonktiva dokusunda glutatyon S-transferaz (GST) izoenzimleri ve mammarian target of rapamisin (mTOR) proteini seviyelerini karşılaştırmayı amaçlamaktadır.
Yöntem: Çalışma grubu, kliniğimizde pterjiyum nedeniyle ameliyat edilen 28 hastanın doku örneklerinden, kontrol grubu ise şaşılık ameliyatı geçiren 20 hastanın konjonktiva dokularından oluştu. GST izoenzimleri (GST-Z, GST-K, GST-S) ve mTOR proteini için immünohistokimyasal boyama yapıldı. Epitelyal hücrelerin sitoplazmasında ve/veya çekirdeğinde kahverengi boyanma pozitif olarak değerlendirildi. Boyanma şiddeti şu şekilde derecelendirildi: derece 0 (negatif), derece 1 (zayıf), derece 2 (orta), derece 3 (şiddetli).
Bulgular: Pterjiyum grubunun yaş ortalaması 53,7 ± 1,3 yıl, kontrol grubunun ise 44,6 ± 2,4 yıl idi ve iki grup arasında yaş veya cinsiyet açısından anlamlı bir fark yoktu ($p > 0,05$). Pterjiyum doku örneklerinin 10'u (%35,7) GST-Z, 15'i (%53,6) GST-S ve 10'u (%35,7) GST-K için pozitif boyandı. mTOR ekspresyonu 22 örnekte (%75,5) pozitifti. Kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, GST-Z, GST-K ve mTOR ekspresyon seviyeleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu (sırasıyla $p=0,751$, $p=0,749$, $p=1,00$). Ancak, pterjiyum dokusunda GST-S ekspresyonu, kontrol grubuna göre anlamlı derecede daha yüksekti ($p=0,036$).
Tartışma Ve Sonuç: Pterjiyum dokusunda GST-S ekspresyonundaki anlamlı artışın, ultraviyole maruziyeti ve diğer nedenlere bağlı serbest radikal oluşumuna karşı antioksidan kapasiteyi korumak amacıyla gerçekleştiğine inanıyoruz

Anahtar Kelimeler: pterjiyum,GST,mTOR

SS-27

Adenoviral Konjonktivit Enfeksiyon Sonrası Erken Dönemde Gözyaşı Filmi Parametlerini ve Meibografiyi Nasıl Etkiler?

Selim Cevher, Safiye Beyzanur Yılmaz, Mustafa Duran, Caner Öztürk
Hitit Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Çorum

Giriş ve Amaç: Adenoviral konjonktivit (AD-K), dünya genelinde hastaları etkileyen, yüksek prevalansa sahip ve yaşam kalitesi üzerinde önemli etkisi olan önemli bir oküler yüzey hastalığıdır. AD-K'ler ile kuru göz arasında bir korelasyon olduğunu gösteren bir kanıt yoktur. Bununla birlikte, AD-K'li hastalarda meibomian glandların morfolojik değişiklikleri incelenmemiştir.
Bu çalışmada tek taraflı AD-K hastalarında gözyaşı filmi parametrelerini ve meibografi sonuçlarını etkilenmeyen diğer göz ile sağlıklı bireylerde karşılaştırmayı amaçladık.
Yöntem: Çalışmaya tek taraflı AD-K tanısı konulan hastalar dahil edilmiştir. Bu prospektif gözlemsel çalışma 3 gruptan (n=65) oluşmuştur. Grup 1 (n = 25): tek taraflı Ad-K hastaları: suni gözyaşı (SG) ile tedavi edildi. Grup 2 (n = 25): Ad-K hastalarının etkilenmemiş gözü: SG tedavisi uygulandı. Grup 3 (n = 20): sağlıklı kontrol grubu. Non-kontakt gözyaşı kırılma süresi testi (NK-TBUT), Schirmer testi I, Oküler Yüzey Hastalık İndeks anketi (OSDI) ve temassız meibografi tetkikleri uygulandı.
Bulgular: Grup 1'de ortalama TBUT 5.28±2.69 sn. ve ortalama Schirmer testi 10.00±4.25 mm idi ve Grup 1'de Grup 2 ve Grup 3'e göre anlamlı olarak daha düşüktü (her ikisi için de $p<0,001$). Hastaların ve sağlıklı kontrollerin OSDI skorları arasında anlamlı bir fark tespit edildi ($p= 0.018$). Üst kapakta ortalama meibomian gland kaybı Grup 1'de %19.03 ± 10.94, Grup 2'de %9.77 ± 6.52 ve Grup 3'te %10.17 ± 6.37 olarak bulunmuştur. Alt kapakta yapılan meibografide ise Grup 1'de %21,88±10,48, Grup 2'de %8,45±5,34 ve Grup 3'te %10,51±7,43 oranında kayıp saptandı. Hem üst hem de alt göz kapağında meibomian gland kayıp alanı Grup 1'de Grup 2 ve Grup 3'e göre anlamlı olarak daha yüksekti (üst göz kapağı için $p<0,001$ ve alt göz kapağı için $p<0,001$).
Tartışma ve Sonuç: AD-K hastalarında enfeksiyon sonrası erken dönemde gözyaşı filmi parametrelerinin önemli ölçüde bozulduğu görülmüştür. Ayrıca, AD-K'li hastalarda daha fazla meibomian gland kaybı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Adenovirüs, Konjonktivit, Kuru Göz, Meibografi, Gözyaşı Film Parametreleri

SS-28

Fungal Keratit Olgularında İntrastromal Vorikonazol ve Amfoterisin B Enjeksiyonunun Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Merve Birge[1], Hafize Gökben Ulutaş[1], Sami Yılmaz[1], Ahmet Metin Kargın[2]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bursa Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Yüksek İhtisas Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları

Giriş ve Amaç: Fungal keratit nedeniyle takip ve tedavi ettiğimiz hastalarda intrastromal antifungal (ISAF) uyguladığımız hastaların sonuçlarını sunmaktır.
Yöntem: 2021-2024 yılları arasında fungal keratit nedeniyle tedavi edilen hastaların dosyası retrospektif olarak incelendi. Hastaların öyküsü, tam oftalmolojik muayene bulguları, uygulanan tedaviler ve mikrobiyolojik örneklemeleri kaydedildi. Tüm hastalara ampirik fortifiye antifungal tedavisi başlandı. Yetersiz cevap düşünülen olgularda 50 µgm/0.1 ml vorikonazol ve/veya 5 µgm/0.1 ml amfoterisin B yapıldı. Uygulanan enjeksiyon sayısı ve süresi, hastaların iyileşme süresi ve uygulanan ek tedaviler kaydedildi.
Bulgular: 13'ü erkek, 14'ü kadın 27 hastanın ortalama yaşı 56,3 (4-91) yıldı. Hastaların etiyolojik değerlendirmesinde 12 hastada korneal cerrahi öyküsü, 2'sinde kontakt lens kullanımı, 4'ünde travma, 4'ünde herpetik keratit öyküsü, 1 hastada periferik ülseratif keratit varken 5 hastanın öyküsünde özellik saptanmadı. Hastaların 12'sinde (%44,44) etken izole edilemezken, Candida türleri %33,3 hastada izole edildi. Hastaların 23'üne ISAF uygulandı. Ortalama ISAF başlama süresi 5,82 ± 4,77 gün ve ortalama enjeksiyon sayısı 3,22 ± 2,88'di. İyileşme süresi ortalama 40,88 ± 38,04 gündü. İki hastada keratitin hızlı progresyonu nedeniyle keratoplasti uygulandı. Adjuvan tedavi olarak 2 hastaya krosslinking, 14 hastaya amninon membran transplatasyonu uygulandı. Korneal cerrahi geçiren hastalarda semptom ile başvuru arasında geçen süre (4,7 vs 14 gün, p= 0.008) anlamlı olarak diğerlerinden kısaydı.
Tartışma ve Sonuç: Fungal keratitlerin tedavisi mevcut topikal ilaçların zayıf penetrasyon, yüzey toksisitesi ve sınırlı spektrum gibi çeşitli sınırlamaları nedeniyle zordur. İntrastromal antifungal enjeksiyonunun umut verici etkiler göstermesine rağmen enjeksiyonların dozajı ve sıklığı henüz belirlenmemiştir. Etkin tedavinin belirlenmesi için uzun süreli takip gerektiren büyük klinik araştırmalara ihtiyaç duyulabilir.

Anahtar Kelimeler: İntrastromal antifungal, fungal keratit, keratoplasti

SS-29

Katarakt Ameliyatı Planlanan Hastalarda Bulbus Okulinin Anatomik Ölçümlerinin Değerlendirilmesi

Muhammed Batur[1], Methiye Batur[2], Veysi Yıldız[3], Erbil Seven[3], Serek Tekin[3]
[1]Özel Urartu Göz Merkezi, Van
[2]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Anatomi Ana Bilim Dalı, Van
[3]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Van

Giriş ve Amaç: Oküler anatomideki normal varyasyonların bilinmesi, oküler hastalıkların patogenezi, tanısı ve iyi yönetimi için önemlidir. Bu çalışma Türkiye'de yüksek sayıya sahip oküler ölçümlerin değerlendirildiği ilk çalışmadır. Katarakt ameliyatı planlanan hastalarda optik biometri cihazı kullanılarak yaş ve cinsiyete göre oküler biometrik ölçümleri değerlendirmeği amaçladık.
Yöntem: Bir veya iki gözünde katarakt teşhisi ile optik biometri (Lenstar LS900) çekilen hastaların her iki göz ölçümleri alındı. Daha önce herhangi bir göz cerrahisi geçiren, ileri kataraktı olan, korneal veya vitreus-retina patolojisi olan gözler çalışmaya alınmadı. Aksiyel uzunluk (AL) veya lens kalınlık (LT) ölçümü alınamayan gözler çalışmaya alınmadı. Optik biometri parametreleri;AL, santral kornea kalınlığı (CCT), ön kamara derinliği (AD), LT, horizontal kornea çapı (WTW), dik ve düz meridyendeki keratometri değeri(K1,K2) ve bu keratometri değerleri arasındaki fark olan astigmatizma(AST) değeri kaydedildi.
Bulgular: Belirtilen tarihlerde 22.770 göze optik biometri ölçümü yapıldı, toplam 14.183 göz çalışmaya alındı. Ortalama yaş 56 (3-110) yıl idi. Sağ ve sol göz arasında AL ve CCT açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı, ancak bu fark klinik olarak anlamlı değildi (Tablo 1). AL, AD, WTW, ACD, LT ölçümlerinde erkek gözlerindeki ortalama değerler kadın gözlerine göre daha büyüktü ve istatistiksel olarak anlamlı idi. K1 ve K2 ortalama değerleri erkeklerde kadınlara göre istatisitiksel olarak daha düşük ölçüldü (Tablo 2).
Optik biometrik ölçümlerindeki parametrelerin genel olarak birbirleriyle korele oldukları saptandı.
Olguların =<19, 20-39, 40-59, 60-79 ve =>80 yaş aralıklarına göre gruplaması istatistiksel olarak anlamlı değişimler içermektedir (Tablo 3-4 ve Grafik 1).
Tartışma ve Sonuç: Literatürle uyumlu olarak bulbus okuli ölçümleri erkeklerde kadınlara göre daha büyüktür. Genel olarak optik biometrik ölçümlerin her biri birbiri ile ilişkilidir. Zaman içerisinde göz ölçüleri değişim göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Bulbus oculi, optik biometri, göz anatomisi, aksiyel uzunluk, lens, kornea

SS-30

Konjenital Katarakt Hakkında ChatGPT-4o Yapay Zeka Modelinin Türkçe Sorularda Doğruluk ve Okunabilirlik Analizi

Semih Çakmak[1], Ali Safa Balcı[2]
[1]İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş ve Amaç: Konjenital katarakt oluşumu, ameliyatı ve takip süreçleri ile ilgili ChatGPT-4o yapay zeka modeline hasta bakış açısıyla Türkçe olarak yöneltilen soruların doğruluk, kapsam ve okunabilirlik indekslerinin değerlendirilmesi.
Yöntem: Konjenital katarakta ilişkin hasta bakış açısından 30 soru belirlendi ve tanımlar (5 soru, grup-1), tedavi (11 soru, grup-2) ve takip süreci (14 soru, grup-3) olarak üç gruba ayrılarak ChatGPT-4o yapay zeka modeline yöneltildi. Yanıtların doğruluğu (1-5 puan) ve kapsamlılığı (1-3 puan), iki oftalmolog tarafından puanlandı. Okunabilirlik ise Ender Ateşman tarafından yayınlanan "Türkçe'de Okunabilirliğin Ölçülmesi" kriterlerine göre belirlendi. Doğruluk, kapsamlılık puanları ve okunabilirlik indeksi ortalamaları ile gruplar arası farklar incelendi.
Bulgular: Yanıtların ortalama doğruluk skoru 4,67±0,61; kapsamlılık skoru 2,87±0,35 ve Ateşman okunabilirlik indeksi 57,8±8,3 olarak bulundu. Grup-1 sorularda ortalama doğruluk skoru 4,80±0,45; grup-2'de 4,27±0,77; grup-3'te 4,93±0,27 olarak bulundu. Ortalama doğruluk skoru için gruplar arasındaki farklılık istatistiksel olarak anlamlı idi (p=0,025). Kapsamlılık değerlerinin ortalaması ise grup-1'de 2,80±0,45; grup-2'de 2,82±0,41; grup-3'te 2,93±0,27 olarak bulundu (p=0,653). Ateşman okunabilirlik indeksi ortalama değerleri sırasıyla 46,1±9,9; 58,4±6,8 ve 61,6±4,4 idi (p=0,011). Grup-2'nin doğruluk skoru ile diğer gruplar arasında (p sırasıyla 0,024 ve 0,038); grup-1'in Ateşman okunabilirlik indeksi ile diğer gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık vardı (p sırasıyla 0,001 ve 0,027). Korelasyon analizinde skorlar arasında anlamlı korelasyon saptanmadı (hepsi için p>0,05).
Tartışma ve Sonuç: ChatGPT-4o yapay zeka modeli, konjenital katarakt hakkında güvenilir bir bilgi kaynağıdır. Tanımlar ile ilgili yanıtların okunabilirlik ortalamaları tedavi ile ilgili yanıtların ise doğruluk oranı anlamlı derecede diğer gruplara göre daha düşük bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Konjenital Katarakt, Yapay Zeka, Doğruluk, Okunabilirlik

SS-31

Katarakt Cerrahisinin Aşamalarına İlişkin Sorulara Yapay Zekanın Verdiği Yanıtların Doğruluğunun Değerlendirilmesi: ChatGPT-4o, Gemini 1.5 Flash ve Claude 3 Haiku

Beyza Yalçın[1], Ece Doğruel[2], Ali Safa Balcı[3], Semih Çakmak[1]
[1]İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul
[3]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Prof. Dr. İlhan Varank Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş ve Amaç: Katarakt cerrahisinin aşamaları ile ilgili oftalmologlar tarafından sorulabilecek sorulara ChatGPT-4o, Gemini 1.5 Flash ve Claude 3 Haiku yapay zeka uygulamalarının verdiği yanıtların doğruluk ve güvenilirliklerini karşılaştırmak
YÖNTEM:Katarakt cerrahisinin aşamaları ile ilgili oftalmologlar tarafından yapay zeka uygulamalarına sorulabilecek 25 soru belirlendi ve bu sorular ChatGPT-4o, Gemini 1.5 Flash ve Claude 3 Haiku yapay zeka uygulamalarına soruldu. Sorulara verilen yanıtlar iki oftalmolog tarafından doğruluk ve kapsamlılık bakımından bağımsız olarak değerlendirildi. Doğruluk ölçeği en düşük 1, en yüksek 6 puan; kapsamlılık ölçeği ise en düşük 1, en yüksek 3 puan olacak şekilde skorlandı. Yapay zeka uygulamalarının doğruluk ve kapsamlılık puanları birbirleri ile karşılaştırıldı.
Bulgular: ChatGPT-4o, Gemini 1.5 Flash ve Claude 3 Haiku uygulamalarının sorulara verdiği yanıtların ortalama doğruluk skorları sırası ile 5,12±1,05; 4,76±0,96 ve 5,48±0,82 ortalama kapsamlılık skorları sırası ile 2,28±0,67; 2,36±0,56 ve 2,64±0,56 idi. Yapay zeka programları arasında doğruluk skorlarının ortalama değerleri istatistiksel olarak anlamlı derecede farklılık göstermekteydi (p=0,017). Claude 3 Haiku'nun doğruluk skorunun ortalama değeri Gemini 1.5 Flash'tan istatistiksel anlamlı olarak daha yüksek izlendi (p=0,003), Claude 3 Haiku'nun kapsamlılık skorunun ortalama değeri ChatGPT-4o'dan istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksek saptandı (p=0,044).
Tartışma ve Sonuç: ChatGPT-4o, Gemini 1.5 Flash ve Claude 3 Haiku yapay zeka uygulamaları oftalmologlara katarakt cerrahisinin aşamaları ile ilgili doğru ve kapsamlı bilgiyi verme konusunda yardımcı araç olarak kullanılabilir. Claude 3 Haiku yapay zeka uygulamasının yanıtlarının ortalama doğruluk ve kapsamlılık skorları diğer iki yapay zeka uygulamasına kıyasla daha yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Claude 3 Haiku, ChatGPT-4o, Gemini 1.5 Flash, Katarakt Cerrahisi, Oftalmolog Soruları, Yapay Zeka

SS-32

Göz Hastalıkları Uzmanlık Eğitimi Kapsamında Katarakt Cerrahisinin Öğrenme Eğrisi

Zuhal Yıldız, Aysun Sanal Dogan
Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt EAH

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada; göz hastalıkları cerrahi eğitiminde önemli bir yere sahip olan katarakt cerrahisi eğitiminin video kayıtlar üzerinden analiz edilerek uzmanlık öğrencisi hekimlerin öğrenme eğrisinin sistematik şekilde değerlendirilmesi amaçlandı
Yöntem: Bu çalışmaya toplam 9 uzmanlık öğrencisi hekim tarafından gerçekleştirilmiş, video kayıtları alınmış 36 adet hasta dahil edilmiştir. Video kayıtların Uluslararası Oftalmoloji Konseyi tarafından geliştirilen Katarakt Cerrahi Becerilerinin Objektif Yapılandırılmış Değerlendirmesi skorlama sistemine göre 2 ayrı öğretim görevlisi tarafından kör olarak değerlendirilmiştir ve puanlarının ortalaması alınmıştır.
Bulgular: Bu çalışmada, oftalmoloji uzmanlık öğrencilerinin katarakt cerrahisi becerileri kıdem yıllarına göre değerlendirilmiştir. Toplam 36 hastanın video kayıtları analiz edilmiştir. Cerrahilerin %72,2'si uzmanlık öğrencileri tarafından başarıyla tamamlanmış, %27,8'i tamamlanamamıştır. İkinci yıl uzmanlık öğrencilerinin cerrahi süreleri ortalama 43,5 dakika iken, üçüncü ve dördüncü yıl uzmanlık öğrencisi hekimlerin süreleri sırasıyla 36,45 ve 37,09 dakikadır ($p>0,05$). İkinci yıl uzmanlık öğrencilerinin öğretim üyesi müdahalesi ortalama 3,79 iken, üçüncü ve dördüncü yıllarda sırasıyla 0,64 ve 0,18'e düşmüştür ($p<0,001$). ICO OSCAR skorlamasına göre "drape" örtme becerisi, irisin korunması, kapatma ve insizyon basamaklarında yüksek puanlar alınırken, nükleus manipülasyonu ve kapsüloreksis gibi daha hassas basamaklarda düşük puanlar alınmıştır. Ayrıca, üçüncü ve dördüncü yıl araştırma görevlisi hekimlerin arasında cerrahi başarı ve komplikasyon oranlarında anlamlı fark gözlenmemiştir.
Tartışma ve Sonuç: Bu çalışmada, oftalmoloji uzmanlık öğrencilerinin katarakt cerrahisinde öğrenme eğrisi kapsamlı şekilde analiz edilmiştir. Cerrahi becerinin deneyimle beraber arttığı ve bu beceriyi değerlendirmede somut anketlerin önemi vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Asistan eğitimi, Fakoemülsifikasyon, Katarakt, Öğrenme eğrisi

SS-33

Yapay Zeka ROP Takibinde Ne Kadar Güvenilir? ChatGPT 4.5'in Şaşırtan Sonuçları

Mehmet Kömür, Nurşen Öncel Acır, Muammer Özçimen
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

Giriş ve Amaç: Yapay zeka (YZ) uygulamaları, tıp alanında hızla gelişerek hekimlere yardımcı olma potansiyeli taşıyor. Oftalmolojide YZ, özellikle diyabetik retinopati ve yaşa bağlı makula dejenerasyonu tanısında sıkça kullanılıyor. Prematür retinopatisi (ROP) gibi yenidoğan hastalıklarının artmasıyla, gelişmekte olan ülkelerde ROP tanı ve takibinde YZ'nın kullanımı umut verici bir çözüm olarak görülüyor. Bu çalışmada, ChatGPT-4.5'in ROP takibi ve tedavisinde ne kadar güvenilir olduğu değerlendirilmiştir. ChatGPT-4.5'in klinik verileri işleyebilme yeteneği, doğruluğu ve medikolegal uyumluluğu incelenmiştir.
Yöntem: Ocak-Haziran 2024 tarihleri arasında, Konya Şehir Hastanesi ROP Birimi'nde takip edilen 11 hasta vakası retrospektif olarak seçilmiş ve bu vakalara 13 soru hazırlanmıştır. ChatGPT-4.5'e sorular 24 saat arayla yöneltilmiş, cevaplar kaydedilerek TR-ROP güncel rehberiyle karşılaştırılmıştır.
Bulgular: ChatGPT-4.5, çoğunlukla doğru cevaplar verse de, bazı alanlarda eksiklikler göstermiştir; Risk faktörleri ve progresyon belirteçlerini değerlendirmede, yüksek puan alsa da, özellikle 27 hafta altı bebeklerde ilk muayene tarihi konusunda hatalar yapmıştır. Zon ve evreye göre takip aralığı belirlemede rehbere göre daha uzun aralıklar önererek sağlık riski oluşturabilecek cevaplar vermişti. Tedaviye yönelik cevaplar genel olarak yeterli bulunmuştur.
Tartışma ve Sonuç: ChatGPT-4.5'in bazı klinik alanlarda rehberlerle uyumlu cevaplar verememesi, klinik uygulamalarda dikkatle kullanılması gerektiğini göstermektedir. ROP gibi medikolegal açıdan kritik olan bir hastalıkta, hekimler YZ destekli araçlardan faydalanabilir, ancak tam bağımsızlık sağlanması mümkün görünmemektedir. ChatGPT-4.5 ve benzeri YZ araçları, oftalmologlara destek sağlama potansiyeline sahip olmakla birlikte, özellikle medikolegal uyumluluk açısından daha fazla geliştirilmelidir. ROP konusunda uzman hekim sayısının yetersizliği düşünüldüğünde, telekonsültasyon ve YZ destekli sistemlerin önemi artmaktadır.

SS-34

Atriyal Septal Defektli Hastalarda Optik Koherens Tomografi Anjiyografi ile Retinal Mikrovasküler Değişikliklerin Değerlendirilmesi

Ece Özal[1], Serhat Ermiş[1], Cengiz Gül[1], İsa Özyılmaz[2]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Çocuk Kardiyolojisi Kliniği, İstanbul

Giriş ve Amaç:Optik koherens tomografi anjiyografi (OKT-A) kullanarak atriyal septal defekti (ASD) olan hastalarda retinal mikrovasküler değişiklikleri değerlendirmek.
Yöntem: Bu retrospektif kesitsel çalışmaya ASD tanısı konmuş hastalar ve sağlıklı kontrol grubu dahil edilmiştir. Tüm katılımcılar, refraksiyon ölçümü, göz içi basınç ölçümü ve OKT-A dahil olmak üzere kapsamlı bir oftalmolojik muayeneden geçirilmiştir. Vasküler yoğunluk (VD), yüzeyel kapiller pleksus (YKP) ve derin kapiller pleksus (DKP) bölgelerinde ölçülmüştür.
Bulgular: Çalışmaya, ASD tanılı 20 hastanın 20 gözü ve sağlıklı kontrol grubunda 30 hastanın 30 gözü dahil edilmiştir. ASD hastalarının ortalama yaşı 11,3 ± 2,9 yıl iken, sağlıklı kontrol grubunun ortalama yaşı 10,4 ± 2,7 yıldır. ASD grubunda 10 erkek ve 10 kadın, kontrol grubunda ise 13 erkek ve 17 kadın yer almaktadır. Gruplar arasında yaş ve cinsiyet açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmemiştir (sırasıyla p=0.890, p=0.643). İki grubun YKP ve DKP santral VD'si anlamlı olarak farklılık göstermemiştir (sırasıyla p=0.428, p=0.968). ASD hastalarının YKP ve DKP santral VD'si dışında tüm kadranlardaki VD'si, kontrol grubuna göre anlamlı olarak düşük bulunmuştur (tüm p<0.05). Foveal avasküler zon (FAZ), ASD hastalarında 0.311 ± 0.07 mm², kontrol grubunda ise 0.292 ± 0.08 mm² olarak ölçülmüştür (p=0.428).
Tartışma ve Sonuç: ASD hastalarında görülen VD düşüşü, bu hastalığın retinal kan akım dinamikleri üzerindeki potansiyel etkilerini ortaya koymaktadır. FAZ ölçümleri açısından ASD ve kontrol grupları arasında anlamlı bir fark bulunmaması, FAZ'nin ASD'nin mikrovasküler etkilerinden nispeten korunmuş olabileceğini düşündürmektedir. Bu bulgular, ASD hastalarının oftalmolojik takiplerinde OKT-A gibi ileri görüntüleme yöntemlerinin kullanımının önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Atriyal septal defekt, derin kapiller pleksus, optik koherens tomografi anjiyografi, yüzeyel kapiller pleksus, vasküler dansite

SS-35

İntravitreal Anti-Vegf Enjeksiyonu Yapılmış Olan Prematüre Retinopati Olgularının Oküler Biyometrik Parametrelerinin Değerlendirilmesi

Sibel Yavuz, Şenol Sabancı
Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Giriş ve Amaç: Prematüre retinopatisi (Rop) geçirmiş olan gözlerde vasküler dokuların patolojik gelişimi çeşitli derecelerde anatomik ve fonksiyonel değişikliklere yol açar. Amacımız intravitreal anti-vegf enjeksiyonu ile tedavi edilen Rop vakalarında refraksiyonu etkileyen biyometri parametrelerini değerlendirmektir.
Yöntem: Ocak 2013 ile Temmuz 2024 arasında takip edilen Rop hastalarının 8 yaşındaki oküler biyometri ölçümleri analiz edildi. Rop evreleri ve sferik eşdeğer (SE) ölçümleri kaydedildi. Hastaların oküler biyometri ölçümleri alınarak lens kalınlığı (LK), ön kamara derinliği (ÖKD), aksiyel uzunluk (AU) ve keratometri (K) parametreleri değerlendirildi. Aynı yaş grubundaki sağlıklı çocuklardan oluşan kontrol grubunun parametreleriyle karşılaştırıldı.
Bulgular: Evre 3 Rop nedeniyle intravitreal anti-vegf uygulanan 27 hastanın 50 gözü, 25 sağlıklı çocuğun 50 gözü ile karşılaştırıldı. Çalışma grubunda ortalama SE -0.51, ortalama LK ölçümü 3.79 µm, ortalama ÖKD ölçümü 3.32 µm, ortalama AU ölçümü 21.94 mm ve ortalama K ölçümü 44.44 D olarak bulundu. Kontrol grubunda ise ölçümler sırası ile +0.16, 3.45 µm, 3.61 µm, 22.71 mm ve 42,37 D olarak bulundu. Çalışma grubundaki olguların ortalama LK ve K değerleri kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek ($p=0.001$, $p=0.001$; $p<0.01$), ortalama AU ve ÖKD değerleri ise anlamlı derecede düşük bulundu ($p=0.001$, $p=0.001$; $p<0.01$). Çalışma grubunda SE değerleri ile AU değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı olarak negatif korelasyon mevcut ($r=-0,319$; $p=0,024$; $p<0,05$) iken; SE ile LK, ÖKD ve K değerleri arasındaki korelasyon istatistiksel açıdan anlamlı değildi.
Tartışma ve Sonuç: İntravitreal anti-vegf uygulanmış olan evre 3 Rop olgularında LT ve K değerlerinin sağlıklı çocuklardan anlamlı olarak yüksek, ÖKD ve AU değerlerinin anlamlı olarak düşük olmasına rağmen SE ile ilintili olan başlıca parametrenin AU olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Aksiyel uzunluk, keratometri, lens kalınlığı, prematüre retinopati, sferik eşdeğer

SS-36

Anormal Baş Pozisyonu Olan Hastalarda Klinik Verilerin Taranması ve Tedavi Sonrasındaki Anormal Baş Pozisyonu Değişiminin İncelenmesi

Bilgehan Erduran, Leyla Niyaz Şahin
Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Samsun

Giriş ve Amaç: Anormal baş pozisyonu (ABP) görme keskinliğini artırma, diplopiyi önleme veya rahat bir binoküler görme sağlama amaçlı geliştirilen bir adaptasyon mekanizmasıdır. Çalışmamızın amacı ABP'nin oküler nedenlere bağlı olduğu hastalarda klinik özellikleri incelemek ve tedavinin ABP'nin değişimine etkisini araştırmaktır.
Yöntem: Kliniğimizin şaşılık birimine 2011-2022 yılları arasında başvurmuş ABP olan hastalar retrospektif olarak incelendi. Hastaların klinik ve demografik verileri ile ABP'lerin tedavi sonrasındaki değişimi kaydedildi.
Bulgular: Ortalama yaşı 14.1±13.9 olan, 86 kadın (%50), 86 erkek (%50) toplam 172 hasta çalışmaya dahil edildi. ABP'nin oküler nedenleri arasında en sık görülenler dördüncü kraniyal sinir paralizisi (%50), Duane retraksiyon sendromu (%16.9) ve A-V patern şaşılık (%15.1) idi. Daha az sıklıkta altıncı kraniyal sinir paralizi, üçüncü kraniyal sinir paralizi, nistagmus blokaj sendromu, ekstraoküler kas fibrozisi, Brown sendromu, okülokutanöz albinizm, ağır göz sendromu tanılarının olduğu görüldü. En sık görülen ABP tipi baş eğik pozisyon (%52.3) iken bunu sırasıyla baş dönük (%40.1), çene aşağıda/yukarıda (%3.5), kombine form (%4.1) izledi. Ambliyopi değerlendirilebilen hastaların 55'inde (%35.7) ambliyopi mevcut iken 99'unda (%64.3) ambliyopi yoktu. Ambliyopi ile hem tanı ($p<0.001$) hem de ABP ($p=0.003$) arasında anlamlı bir ilişki olduğu görüldü. 172 hastanın 100'üne (%58.1) şaşılık cerrahisi, 10'una (%5.8) botulinum toksin enjeksiyonu yapılırken 2'sine (%1.2) prizmatik gözlük verildi. 60 (%34.9) hasta ise sadece takip edildi. Cerrahi yapılan hastaların %77.3'ünde ABP'nin azaldığı, %16.7'sinde ise tam düzeldiği görüldü. Botulinum toksin uygulanan 4 hastanın ise 2'sinde ABP azalırken, 1'inde tamamen düzeldi.
Tartışma ve Sonuç: ABP nedenleri oldukça çeşitlidir. ABP ile gelen hastalarda oftalmolojik ve ortoptik muayenelerinin tam olarak yapılarak uygun hastalarda şaşılık cerrahisi veya botulinum toksin uygulamasının ABP'yi azaltabileceği veya tamamen düzeltebileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anormal Baş Pozisyonu, Şaşılık, Şaşılık Cerrahisi, Botulinum Toksin, Ambliyopi

SS-37

Rektus Kas Malpozisyonlarının Değerlendirilmesi ve Cerrahi Müdahalelerin Etkinliği

Abdullah Canberk Ozbaykus, Nihan Aksu Ceylan
İstanbul Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, şaşılık hastalarında rektus kaslarının malpozisyonlarını değerlendirmek ve bu malpozisyonları cerrahi öncesi diğer parametrelere dayanarak öngörmenin mümkün olup olmadığını araştırmaktır.
Yöntem: Bu çalışmada, rektus kas malpozisyonları açısından 83 hasta değerlendirildi. Bu hastalardan 12 tanesinde kas malpozisyonu tespit edildi. İncelenen parametreler arasında cinsiyet, takip süresi, yaş, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği, Hirschberg testi, Krimsky testi, göz hareketleri, uygulanan cerrahi teknik, cerrahi sırasında görülen kas malpozisyonu ve postoperatif Hirschberg ve Krimsky testleri yer aldı.
Bulgular: Preoperatif değerlere göre prizma kapama testi/Krimsky testi ile ifade edilen kayma miktarlarının ortalamaları, uzakta 32±12.6 prizma diyoptri (PD) ve yakında 38.8±11.4 PD olarak bulundu. 12 hastanın 5'inde ekzotropya (XT), 6'sında ezotropya (ET) 2'sinde ise hipotropya gözlemlendi. Horizontal şaşılıklara eşlik eden ortalama 6.25±3.31 PD vertikal kayma 8 hastada tespit edildi ve bu hastaların 7'sinde cerrahi sırasında yarım tendon transpozisyon cerrahisi uygulandı. Postoperatif değerlere göre Krimsky testi ile ifade edilen kayma miktarlarının ortalaması 3.5 PD olarak bulundu. Vertikal kaymanın eşlik ettiği 8 hastanın 1 tanesinde cerrahi sonrası vertikal kaymanın halen devam ettiği görüldü.
Tartışma ve Sonuç: Preoperatif göz hareketleri ve diğer parametreler incelendiğinde, rektus kas malpozisyonlarının belirlenmesinde belirgin bir öngörü sağlayabilecek veriler gözlemlendi. Özellikle horizontal kaymaya eşlik eden vertikal kaymalar, rektus kaslarının yerleşiminde sorun olduğunu işaret edebilmektedir. Ancak, rektus kas malpozisyonlarının kesin olarak cerrahi öncesi öngörülemeyeceği fakat preoperatif parametrelerin önemli ipuçları sunabileceği ortaya çıkmıştır. Bu çalışmada, rektus kas malpozisyonlarının tespitiyle cerrahi müdahaleler sonrası elde edilen sonuçlar değerlendirildi.

Anahtar Kelimeler: Kas malpozisyonu, Strabismus, Yarım tendon transpozisyon cerrahisi

SS-38

Sendromik Hastalarda Atipik ROP Vakalarının Yönetimi

Serhat Ermis, Cengiz Gül, Ece Özal
Sağlık Bilimleri üniversitesi, Basaksehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

Giriş ve Amaç: Sendromik hastalarda ROP vakalarının nasıl prezente olacağını öngörmek her zaman mümkün olmayabilir. Daha olgun ve matür bebeklerde de tipik ROP vakaları görülebilir. Çalışmamızın amacı, sendromik hastalarda yönetimi zor ROP vakalarının özelliklerini tanımlamak ve tedavi gereksinimlerini ortaya koymaktır.
Yöntem: Çalışmamıza, Eylül 2022 ile Haziran 2024 tarihleri arasında ROP polikliniğine yönlendirilen ve sendromları tanımlanmış ya da takipler esnasında sendrom tanısı alan ROP vakaları dahil edildi. Hastaların doğum ağırlığı, doğum haftası, ROP lokalizasyonu, ROP evresi, acil tedavi gerekliliği ve tedavi gereksinimi gibi veriler toplandı. Tanı ve takipte gereklilik halinde Fundus Floresein Anjiografi tetiki yapıldı.
Bulgular: Çalışmaya 10 hastanın 20 gözü dahil edildi. Bebeklerin ortalama doğum haftası 32.37 ± 1.84hafta, ortalama doğum ağırlığı ise 1647 ± 462 g idi. Çalışmaya alınan hastalar arasında 2 hastada Ventriküler Septal Defekt, 1 hastada DiGeorge Sendromu, 1 hastada Trizomi 18, 1 hastada Trizomi 21, 1 hastada Wagner Sendromu, 1 hastada Williams Sendromu, 1 hastada Familyal Eksudatif Vitreoretinopati, 1 hastada CHARGE Sendromu ve 1 hastada Konjenital Herediter Endotelyal Distrofi mevcuttu. Gözlerin %45'inde (9 göz) acil tedavi gerektiği ve nihai takiplerde %80'inde (16 göz) tedavi uygulandığı tespit edildi. Gözlerin %80'inde hastalık zon 2, %10'unda ise zon 1 lokalizasyonundaydı. 1 hastanın her iki gözünde katarakt bulunması nedeniyle hastalık lokalizasyonu değerlendirilemedi.
Tartışma ve Sonuç: Sendromik hastalarda ROP tanı ve tedavisine yönelik literatürdeki bilgi oldukça sınırlıdır. Bu hastalarda ROP'un gelişim şekli, klasik ROP sınıflandırmalarına her zaman uymayabilir. Bu nedenle, bu hastaların tedavisinde bireye özgü yaklaşımlar benimsemek gerekmektedir. Bu tip vakalarda, altta yatan sendromik hastalıkların varlığı, yönetimdeki temel zorluklardan birini oluşturmaktadır. Sonuç olarak, sendromik hastalarda ROP yönetimi için daha fazla araştırmaya ve klinik rehberlere ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Prematüre Retinopati, sendromik hastalık, ROP lokalizasyonu

SS-39 [Pediatrik Oftalmoloji ve Şaşılık]

Prematüre Retinopatisi Muayenesine Gelen Ailelerin Prematüre Retinopatisi Hakkındaki Farkındalıkları

Hesna cansu Aksoy, Hüseyin Mayalı
Celal Bayar Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Manisa

Giriş ve Amaç: Prematüre retinopatisi (PR) muayenesi için gelen ailelerin PR hakkında ne kadar bilgi sahibi olduklarının değerlendirilmesi
Yöntem: PR muayenesine gelen 63 hastanın ailelerine genel sosyodemografik özelliklerini içeren ve PR hakkında bilgi düzeylerini değerlendiren bir anket çalışması yapılmıştır.
Bulgular: Hastaların annelerinin ortalama yaşı 29,27'di. Hastayı muayeneye getiren ebeveynlerin eğitim durumu; yüksekokul/üniversite mezunu olanların oranı %29,2(19), lise mezunu olanların oranı %33,8(22) geri kalanı ise ilköğretim ve altıydı. Ebeveynlerin %78,1'i(50) ev hanımı, %12,5'i (8) işçi geri kalanı ise memur idi. Bebeklerin ilk göz muayenesi yaptırma günü ortalama 32,05. Gün olup, bebeklerin ortalama doğum haftası 31,29, ortalama doğum ağırlıkları ise 1769,69 gramdı. Prematüre retinopatisi hakkında ebeveynlerin %73,4'ü(47) bilgi sahibi olduğunu; bunların %43,8'i(28) çocuk hastalıkları uzmanından, %15,6'sı(10) göz hastalıkları uzmanından, %15,6'sı(10) ise internetten öğrendiğini belirtti. Ebeveynlere muayene öncesi prematüre retinopatisi bilgi ve onam formu verildikten sonra %71,4'ü(45) formu iyi anladığını %22,2'si ise formu okumadığını belirtti. Bilgilendirme formundan sonra ebeveynlerin %82'si(50) PR bilgisi edindikten sonra kaygı duyduklarını ifade etti.
Tartışma ve Sonuç: Prematüre retinopatisi erken tanı ve tedaviyle morbiditesi azaltılabilen ciddibir sağlık sorunudur. Bu konuda prematüre bebek sahibi olan hastaların bilgi ve farkındalık düzeyinin artırılması çok önemlidir. İlk PR muayenesi sorumluluğu çocuk hastalıkları özellikle de yenidoğan hekimlerine aittir. Bizim çalışmamızda muayeneye gelen hastaların %43,8'i çocuk hastalıklarından bilgi edindiğini belirtmiş olup bu oranın yeterli olmadığı kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Aile Eğitimi, Prematüre Retinopatisi, Yenidoğan

SS-40

Tip 1 Hastalık Ve A-ROP'ta Transskleral Aydınlatmalı Fundus Kamera Görüntüleri ile Ultrageniş Açılı Fundus Görüntülerinin Karşılaştırılması

Ayşe Cengiz Ünal, Devrim Toslak, Muhammet Kazım Erol
SBÜ Antalya Eğitim ve Araştırma hastanesi

Giriş ve Amaç: Tip 1 hastalık ve A-ROP'taki plus hastalığın transskleral aydınlatmalı fundus kamera görüntüleri ile ultrageniş açılı fundus görüntülerinin karşılaştırılması
Yöntem: Eylül 2022-eylül 2024 yılları arasında Tip 1 hastalık(40 hasta) ve A-ROP(10 hasta) nedeniyle takip ve tedavi edilen 98 göz çalışmaya dahil edildi. Dosyalar taranarak gestasyonel yaş, doğum ağırlığı, ROP evresi ve tedavi öyküsü kaydedildi. Hastaların rop tedavi öncesi ve sonrasında transskleral aydınlatmalı fundus kamera görüntüleri ve uçan bebek pozisyonunda alınan utrageniş açılı görüntüleme ile çekilen fundus resimleri alındı. Fundus kamera ve ultrageniş açılı görüntülemedeki fundus resimlerindeki retinopati bulguları ve plus hastalık analiz edildi.
Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 98 gözden özellikle zon 1 hastalık ve A-rop saptanan 8 gözde plus hastalığın ve 360 derece demarkasyon hattının değerlendirilmesinin geniş açılı görüntüleme ile daha kolay saptandığı ve göze baskı uygulanamadan yapılması nedeniyle plus hastalığın daha belirgin saptandığı görüldü. A-rop hastalıkta göze temaslı fundus kameralarda baskı nedeniyle plus hastalığın belirgin azaldığı saptandı.
Tartışma ve Sonuç: Zon 1 de görülen prematüre retinopatisinin tedavi zamanlaması cok önemlidir. Göze baskı uygulanarak alınan fundus görüntülerinde plus hastalığın ve ROP hattının soluklaşması nedeniyle tanının atlanabileceği ve tedavi zamanlamasının gecikebileceğini çalışmamız göstermiştir. Bu yüzden geniş açılı retina görüntülemesi A-ROP tanı ve takiplerinde klinisyene kolaylık sağlayacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Prematüre retinopatisi, Fundus görüntüleme, A-ROP

SS-41

Orbital İnflamatuar Sendromlu Hastaların Kapsamlı Yönetimi: İki Üçüncü Basamak Sevk Merkezindeki Deneyimler ve Sonuçlar

Hüsna Topçu[1], İlkay Semizoğlu[2], Ozan Altaş[3], Fatma Poslu Karademir[2], Mehmet Göksel Ulaş[2], Ayşe Çetin Efe[2], Mehmet Serhat Mangan[3], Kübra Şerefoğlu Çabuk[4]
[1]Özel Aritmi Osmangazi Hastanesi, Bursa
[2]SBÜ Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul
[3]SBÜ Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul
[4]Eye and Body Clinic, İstanbul

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, iki üçüncü basamak sevk merkezinde tedavi edilen orbital inflamatuar hastalıkların (OID) klinik özellikleri, görüntüleme bulguları ve histopatolojik özellikleri ışığında bu karmaşık hastalık grubuna dair kapsamlı bir inceleme sunmak.
Yöntem: 2013-2023 yılları arasında SBÜ Beyoğlu Göz EAH ve SBÜ Haydarpaşa Numune EAH'nde OID tanısı almış hastaların tıbbi kayıtları incelenmiştir. Olguların demografik özellikleri, klinik prezentasyon, radyolojik bulgular, laboratuvar sonuçları, histopatolojik analizler, uygulanan tedavi protokolleri ve takip sonuçları bulunmaktadır. Tüm hastalara kontrastlı orbital görüntüleme yapılmış, gerekli durumlarda biyopsi ile histopatolojik değerlendirme gerçekleştirilmiştir.
Bulgular: Çalışmaya, yaş ortalaması 43.88 ± 15.60 yıl olan toplam 51 olgu (30 kadın, 21 erkek) dahil edilmiştir. En sık başvuru semptomları periorbital ödem ve eritem (21/51, %45.1) olup, en sık muayene bulgusu ise yine periorbital ödem ve eritem olarak saptanmıştır (31/51, %60.8). Radyolojik görüntüleme sonuçları, lakrimal bezin en sık etkilenen yapı olduğunu (%39,2), ardından ekstraoküler kasların tutulduğunu (%33,3) göstermiştir. Biyopsi yapılan 27 olgudan 19'unda (%37,3) lenfositik infiltrasyon tespit edilmiş, immünohistokimyasal boyama yapılan 5 örneğin tamamında immünoglobulin G (IgG) pozitifliği gözlenmiştir. Semptom başlangıcı ile başvuru arasındaki ortalama süre 10.26 ± 7.89 hafta, takip süresi ise 21.5 ± 14.6 ay olarak hesaplanmıştır. Tedavide birincil yöntem olarak kortikosteroidler kullanılmış, başlangıç tedavisine dirençli vakalarda ise immünomodülatör ajanlardan faydalanılmıştır.
Tartışma ve Sonuç: OID, geniş bir klinik prezentasyona sahip heterojen bir inflamatuar hastalık grubudur. Etkili bir tedavi ve yönetim, detaylı öykü alma, kapsamlı fizik muayene ve hedefe yönelik ileri tetkiklerin uygulanmasını gerektirir.

Anahtar Kelimeler: Kortikosteroidler, İmmünoglobulin G, İmmünomodülatör Tedavi, Lakrimal Bez, Orbital Görüntüleme, Orbital İnflamatuvar Hastalıklar

SS-42

Derin Süperior Sulkus Deformitesinde Blefaroplasti Zorlukları: iPRF ile Estetik Sonuçların Yeniden Şekillendirilmesi

Rukiye Sağlam Balcı, Neşe Arslan, Alperen Bahar
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

Giriş ve Amaç: Enjekte Edilebilir Plateletten Zengin Fibrin (iPRF), trombosit kaynaklı büyüme faktörleri ve fibrin ağı içeriğiyle doku rejenerasyonunu destekleyen minimal invaziv bir biyomateryaldir. Derin süperior sulkus, blefaroplasti için cerrahi ve estetik zorluklar oluşturan bir deformitedir. Bu çalışmada, derin süperior sulkus deformitesi olan hastalarda, blefaroplasti öncesinde iPRF kullanımının etkinliği değerlendirilmiştir.
Yöntem: Süperior sulkus derinliği klinik olarak ölçüldü. iPRF hazırlığı için, hastalardan 10 ml venöz kan alındı ve 700 devir/dakika hızda 3 dakika santrifüj edilerek iPRF elde edildi. Hastalar dik oturur pozisyonda, nötr bakışla sulkusun en derin noktası işaretlendi. Hazırlanan iPRF, 30G iğne ile orbikularis kası altına ve orbital septum üstüne enjekte edildi. Her seans ortalama 0,75 ml iPRF uygulandı ve tedavi 1 hafta arayla 3 hafta boyunca tekrarlandı. Tedavi etkinliği 3. ve 6. ayda değerlendirildi, ardından blefaroplasti uygulandı.
Bulgular: Çalışmaya yaş ortalaması 48,2 yıl olan 24 hasta dahil edildi. iPRF uygulaması öncesinde süperior sulkus derinliği 13,5±3,7 mm ölçüldü. Uygulama sonrası yapılan değerlendirmelerde, 3. ay kontrolünde sulkus derinliği 7,5±1,0 mm, 6. ay kontrolünde ise 8,3±1,8 mm olarak tespit edildi. iPRF'in sulkus onarımındaki etkinliği, blefaroplasti sonrası estetik sonuçları belirgin şekilde iyileştirdi.
Tartışma ve Sonuç: Derin süperior sulkus deformitesinin tedavisinde dolgu materyalleri ve cerrahi yöntemler kullanılmakta ancak çeşitli komplikasyon riskleri bulunmaktadır. Çalışmamızda, biyolojik aktif bir materyal olan iPRF'in süperior sulkus onarımında etkili bir alternatif olduğu gösterilmiştir. iPRF uygulamasının ardından yapılan blefaroplasti, derin süperior sulkus deformitesi bulunan hastalarda daha doğal ve estetik sonuçlar elde edilmesini sağlamaktadır. Minimal invaziv ve biyouyum özellikleriyle iPRF, süperior sulkus deformitesi olan hastalarda etkili ve estetik bir blefaroplasti sağlamak için öne çıkan bir seçenek olabilir.

Anahtar Kelimeler: iPRF, derin süperior sulcus, blefaroplasti

SS-43

Yaş Tip Yaşa bağlı Makula Dejenerasyonunda Kan ve Oküler Sıvılarda Apelin Düzeylerinin Tespiti ve Anti-VEGF Tedavinin Anjiyogenez Belirteçleri Üzerine Etkisi

Duygu Akpınar[1], Murat Küçükevcilioğlu[1], Çiğdem Yücel[2], Taner Özgürtaş[2], Ali Hakan Durukan[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Tıp Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı, Ankara

Giriş ve Amaç: Gelişmiş ülkelerde görme kaybının önemli nedenlerinden biri yaşa bağlı makula dejenerasyonudur. Amacımız, yaş tip yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD) olan ve olmayan hastalarda serum ve vitreusta anjiyogenez biyobelirteçlerinin (apelin, apelin reseptörü, vasküler endotelyal büyüme faktörü (VEGF-A), vasküler endotelyal büyüme faktörü reseptörü (VEGFR-2) düzeylerini ve intravitreal anti-VEGF tedavisinin bu belirteçler üzerine olan etkisini incelemektir.
Yöntem: Prospektif ve girişimsel olarak tasarlanan çalışmamızda yaş tip YBMD tanısı alan ve submakuler hemoraji (SMH) gelişmesi nedeniyle ameliyat endikasyonu koyduğumuz 19 hasta ile YBMD'si bulunmayan ancak retinal patoloji (makuler delik, epiretinal membran) ve/veya katarakt nedeniyle ameliyat endikasyonu koyduğumuz 17 kontrol hastası çalışmaya dahil edildi. Alınan kan ve vitreus örneklerinde anjiyogenez biyobelirteçleri ELISA yöntemi ile analiz edildi.
Bulgular: Hasta grubu ile kontrol grubu arasında serum apelin düzeyi açısından anlamlı fark tespit edilmedi (p=0.531), ancak hasta grubunun vitreus apelin düzeyi, kontrol grubundan anlamlı derecede yüksekti (p=0.03) (Tablo 1). Hasta grubunun vitreus VEGF-A düzeyi, kontrol grubundan anlamlı şekilde yüksek bulundu (p=0.028) (Tablo 2). Hasta grubunda intravitreal bevacizumab enjeksiyonu sonrası serum apelin ve VEGF-A düzeyi enjeksiyon öncesi düzeye göre anlamlı derecede düşük bulundu (p=0.041, p=0.017) (Tablo 3).
Tartışma ve Sonuç: SMH ile seyreden yaş tip YBMD hastalarında vitreus apelin ve VEGF-A düzeylerinin kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunması, apelinin VEGF-A ile anjiyogenezde rol alabileceğini düşündürmektedir. Apelin ve VEGF-A'nın iki grup arasında vitreusta yüksek olup serumda anlamlı olmaması, retinal vasküler endotelyal hücrelerin otokrin etkinliğini göstermektedir. İntravitreal bevasizumab enjeksiyonu sonrası serum VEGF-A ve apelinin anlamlı derecede düşük bulunması lokal tedavinin apelin üzerinde de sistemik etkinliğini (yan etki) göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Vitreus, Anjiyogenez, Apelin, Apelin reseptör, VEGF, Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu

SS-44

Yaş Tip Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonunda Bevacizumab Tedavisinin İmmün Sistem Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Gamze Uçan Gündüz[1], Ali Eren Işkın[2], Muhammed Ali Kızmaz[2], Abdurrahman Şimşek[2], Elif Kaçmaz[1], Tuğçe Bozkurt[2], Tuğba Şenbuz[2], Mehmet Baykara[1], Ferah Budak[2]
[1]Bursa Uludağ Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Bursa
[2]Bursa Uludağ Üniversitesi, İmmünoloji Anabilim Dalı, Bursa

Giriş ve Amaç: Yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD) merkezi görme kaybına neden olan bir hastalıktır. İntravitreal Bevacizumab (IVB), yaş tip YBMD'nin tedavisinde kullanılan anti-VEGF ilacıdır. Bu çalışmada, yaş tip YBMD tedavisinde kullanılan IVB ilacının immün sistem hücreleri üzerine olan etkilerini ortaya koymak amaçlanmıştır.
Yöntem: Göz hastalıkları kliniğine başvuran Bevacizumab tedavisi alacak yaş tip YBMD hastaları (n:18) ve kontrol grubu olarak katarakt cerrahisi uygulanan kişiler (n:19) çalışmaya alındı. Hastalardan alınan periferik kan örnekleriyle immün hücre alt grupları akan hücre ölçer (AHÖ)'de değerlendirildi.
Bulgular: Üç doz IVB tedavisiyle CD4+CD279+ bitkin/tükenmiş CD4 T hücrelerinin (p:0,012) ve CD123+HLA-DR- Bazofil (p:0,018) seviyelerinin arttığını; CD62LlowCD16high süpresif nötrofil seviyelerinin ise azaldığını gözlemledik (Şekil 1). Kontrol grubuna kıyasla, yaş tip YBMD'li hastalarda; CD57+ yaşlı CD4 T hücreleri (p:0,014), CD27-CD28- efektör bellek 3 CD4 T hücreleri (p:0,012), CD27-CD28+ efektör bellek 4 CD4 T hücreleri (p:0,032), CD27-CD28+ efektör bellek 4 DN (double negative) T hücreleri (p:0,030) ve CD14+CD16- klasik monosit hücreleri (p:0,019) frekanslarının arttığını; CD27+CD28+ efektör bellek 1 CD4 T hücreleri (p:0,001) ve CD14-CD16+ klasik olmayan monosit hücrelerinin (p:0,011) ise azaldığını gözlemledik (Şekil 2).
Tartışma ve Sonuç: Yaş tip YBMD hastalarında, EM3 T hücrelerinin arttığı, EM1 T hücrelerinin ise azaldığı görülmüştür. Ayrıca yaş tip YBMD hastalarında regülatör B10 hücrelerinin yüksek olması, immün sistem homeostazını dengelenmeye çalıştığını göstermektedir. Üç doz IVB, proenflamatuvar T hücrelerini tükenmeye yönlendirerek enflamatuvar yanıtların düzenlenmesine aracılık ettiği görülmektedir. Akut enflamasyona yanıt olarak sistemik endüklenen CD62LlowCD16high süpresör nötrofil seviyeleri de tedavi sonrasında azalmıştır. Sonuçta YBMD hastalarında bir enflamasyon durumunun mevcut olduğunu ve IVB tedavisinin bu enflamatuvar süreçleri iyileştirdiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: YBMD, Bevacizumab, İmmün sistem

SS-45

YBMD Hastalarında Uyguladığımız Bireyselleştirilmiş Algorikmik Proaktif Esaslı Tedavinin Erken Dönemdeki Gerçek Yaşam Verilerimiz

Şeymanur Öztürk, Cemal Çavdarlı, Elif Şahin Öztürk, Mustafa Yörük, Osman Ekşioğlu, Sebile Çomçalı, Mehmet Numan Alp
Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

Giriş ve Amaç: Yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD) hastalarında uyguladığımız bireyselleştirilmiş algorikmik proaktif esaslı tedavinin erken dönemdeki(ilk yıl) gerçek yaşam deneyimlerimizin sunulması
Yöntem: 2017-2024 yılları arasında YBMN nedeniyle tedavi başlanan ve ardışık 3 yükleme dozunu uygun aralıklarla tamamlamış hastalarda; takiben üç aylık pro re nata döneminde (PRN) proaktif algoritmik tedavi basamağı belirlenen ve 'tedavi et ve uzat' protokolüne uygun olarak enjeksiyonları devam edilen hastaların (Şekil-1) logMAR görme keskinlikleri (GK), optik koherens tomografik (OKT) santral maküla kalınlıkları (SMK) ve lezyon karakteristikleri ile enjeksiyon özellikleri retrospektif incelendi.
Bulgular: YBMN tanılı 221 hastadan yükleme dozunu tamamlayan 119 hastanın (67 erkek, 52 kadın) 130 gözü çalışmaya dahil edildi. Intravitreal yükleme doz enjeksiyonları ilk retina muayenelerinin ardından ortalama 10,2±1.57 haftada tamamlandı. Ortalama PRN enjeksiyon sayısı 1,63±1,1 olup, ilk 6 ay ortalama enjeksiyon sayısı 4.62±1.1 iken, birinci yılın sonunda 7.4±2.3 idi. Kırk-beş (%34.6) gözün 1 ay aralıklı, 19 gözün 1,5 ay aralıklı, 5 gözün 2 ay aralıklı, 8 gözün 2.5 ay aralıklı tedavi et ve uzat' tedavi basamağında takiplerine devam edilirken, 11(%8.5) göz gözlem' koluna alınıp 3 ay aralıklarla ve enjeksiyonsuz takip edildi. 41 (%31.5) gözün ise enjeksiyon tedavi basamağı PRN dönemi kontrollerinin eksik olması veya tedaviden ayrılma nedeniyle bu dönemde belirlenememiştir.
Tartışma ve Sonuç: Günümüzde YBMN ile birlikte intravitreal tedavi gerektiren birçok hastalık için global ölçekteki birçok klinik tedaviye bağlı komplikasyon, işgücü, zaman ve ekonomik kayıpları azaltmanın, hatta asgariye indirmenin süreğen arayışı içindedir. Uyguladığımız PRN adapte bireyselleştirilmiş proaktif tedavi protokolü ile enjeksiyon ihtiyacı olan hastalarda yetersiz tedaviden, sınırlı enjeksiyon ihtiyacı olan veya enjeksiyon ihtiyacı kalmamış olgularda ise gereksiz tedaviden kaçınma arayışlarına katkı sunduğumuz kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Algoritma, İntravitreal, Maküla, Neovaskülarizasyon, Proaktif, Tedavi

SS-46

Neovasküler Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonunda Prekoroidal Yarık Bulgusunun Klinik Önemi

Dilan Yildiz
Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

Giriş ve Amaç: Çalışmanın amacı, neovasküler yaşa bağlı maküla dejenerasyonu (nYBMD) hastalarında prekoroidal yarık (PY) prevalansını, risk faktörlerini ve klinik önemini araştırmaktı.
Yöntem: Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi Retina biriminde, naif nYBMD'li toplam 50 hasta, anti-vasküler endotelyal büyüme faktörü (VEGF) enjeksiyonları ile tedavi edildi ve 12 ay takip edildi. Optik koherens tomografi (OCT) taramalarının başlangıçta, 3, 6 ve 12 aylardaki PY varlığı, santral makula kalınlığı (SMK), pigment epitel dekolmanı (PED), intraretinal sıvı (IRS), subretinal sıvı (SRS) ve subretinal hiper-reflektif materyal (SHRM) varlığına göre derecelendirildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), lensin durumu, makular hemoraji varlığı ve anti-VEGF tedavileri kaydedildi. Hastaların hepsine başlangıçta 3 doz intravitreal bevacizumab uygulandı ve sonrasında yanıtsız olgularda farklı intravitreal ajanlara geçildi.
Bulgular: Hastaların 50 gözünden 4'ünde (%8) PY,ortalama başlangıçtan 6,5 ay sonra saptandı. Başlangıç SMK ortalaması PY varlığıyla ilişkili saptanmadı. (p = 0,265) EİDGK, 12 ay sonra 0,68 ± 0,56'dan 0,62 ± 0,59 logMAR'a önemli ölçüde iyileşti (p = 0,007). EİDGK'daki değişiklik yarık varlığıyla ilişkili değildi (p = 0,207). Çok değişkenli analiz, daha yüksek başlangıç SMKnın (p = 0,010, OR = 1,004, %95, CI 1,001-1,007) ve çok katmanlı PED varlığının (p < 0,001, OR = 21,153, %95, CI 5,591-80,026) her ikisinin de PY'nin gelişimi için prediktif faktör olduğunu doğruladı. PY'li gözlere PY'siz gözlere göre daha fazla enjeksiyon yapıldığı saptandı. Takip boyunca, İRS ve SRS varlığıyla PY varlığı arasında anlamlı ilişki saptanmadı. (p = 0,435 ve p=0,428)
Tartışma ve Sonuç: Prekoroidal yarık, anti-VEGF enjeksiyonları ile tedavi edilen nYBMD hastalarının %8'inde bulundu ve daha fazla retinal ve PED yüksekliğinin yanı sıra çok katmanlı PED varlığıyla ilişkiliydi. PY'nin varlığı hastalı aktivitesi ile ilişkilendirildi ve PY'li gözler daha fazla anti-VEGF enjeksiyonu gerektirdi.

Anahtar Kelimeler: Anti-VEGF, Neovaskuler YBMD, Prekoroidal Yarık

SS-47

Subfoveal Hiperreflektif Kistleri Olan Naive Diyabetik Makula Ödemli Hastalarda Üç İntravitreal Bevacizumab Yükleme Tedavisinin Kist İçi Optik Dansite Oranındaki Değişimin ImageJ ile Değerlendirilmesi: Ön sonuçlar

Hatice Yasemin Şit, Fatih Kerem Dedeli, Turgay Uçak, Semra Tiryaki Demir
Sağlık Bilimleri Üniversitesi,Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği,İstanbul

Giriş ve Amaç: Subfoveal hiperreflektif kistleri olan naive diyabetik makula ödemli (DMÖ) hastalarda üç intravitreal bevacizumab (İVB) yükleme tedavisinin kist içi optik dansite oranındaki değişimin ImageJ ile yazılımı kullanarak değerlendirmek ve bu hastalarda kistoid makula ödemindeki en büyük kist çapına etkisini değerlendirmek.
Yöntem: Eylül 2022-Kasım 2024 tarihleri arasında daha önce hiç intravitreal tedavi uygulanmamış, optik koherens tomografi (OKT) görüntülemede subfoveal hiperreflektif kistleri bulunan naive DMÖ'lü hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi.Kist boşluğu her hasta için manuel olarak sınırlandırıldı ve bu alandaki kistin optik dansite içeriğinin vitreusa oranı ImageJ yazılımı kullanılarak ölçüldü. Tüm olgulara DMÖ tedavisinde ilk seçenek olarak kullanılması önerilen İVB ayda 1 enjeksiyon olacak şeklide 3 doz uygulandı. Son enjeksiyondan 1 ay sonraki kontrol muayenesinde hastaların EİDGK ve optik dansite verileri, mevcut makula ödemindeki en büyük kistin vertikal ve horizontal çapları değerlendirildi ve başvuru sırasındaki verileri ile karşılaştırıldı.
Bulgular: Bu ön çalışmaya 57 göz (21 kadın, 36 erkek) dahil edildi.Başvuru sırasında; ortalama EİDGK 0.43±0.23, ortalama kistin optik dansite içeriğinin vitreusa oranı 2,07±0.45,en büyük kistin vertikal çapı 229±93 µm horizontal çapı 496+192 µm idi. Enjeksiyon sonrası; ortalama EİDGK 0.44±0.24, ortalama kistin optik dansite içeriğinin vitreusa oranı 1.96±0.51, en büyük kistin vertikal çapı 200±117 µm, horizontal çapı 453±200 µm idi. Başvuru ile enjeksiyon sonrası arasında EİDGK ve kistin optik dansite içeriğinin vitreusa oranı ve horizontal çap açısından anlamlı fark saptanmadı (sırayla p değerleri 0.716, 0.147, 0.130).Vertikal çapta anlamlı fark saptandı(p=0.04).
Tartışma ve Sonuç: Subfoveal hiperreflektif kistleri olan naive DMÖ'lü hastalarda, 3 İVB yükleme tedavisinin görme keskinliği ve kistin optik dansitesi üzerine olumlu yönde katkısı saptanmamıştır. Bu hasta grubunda ek ve/veya farklı ajan tedavilere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik Makula Ödemi, İmagej, Hiperreflektif Kist

SS-48

Kliniğimizde Uygulanan İntravitreal Enjeksiyon Sonrası Görülen Endoftalminin Sıklığını, Etkileyen Faktörleri, Yönetimini ve Uzun Dönem Sonuçlarını Araştırmak

Büşra Gülhan, Yelda Yıldız Taşcı, Sebile Çomçalı, Ömer Mustafa Bilgiç, Muzaffer Şahin, Cemal Çavdarlı, Mücella Arıkan Yorgun, Yasin Toklu, Mehmet Önen, Mehmet Numan Alp, Zeliha Yazar
Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

Giriş ve Amaç: Kliniğimizde uygulanan intravitreal enjeksiyon sonrası görülen endoftalminin sıklığını, etkiyen faktörleri, yönetimini ve uzun dönem sonuçlarını araştırmak.
Yöntem: Retrospektif olarak yapılan bu çalışmaya, 2019-2024 yılları arasında kliniğimiz bünyesinde bulunan retina kliniğinde takip edilen hastalardan; Diyabetik maküler ödem, proliferatif diyabetik retinopati, eksudatif tip yaşa bağlı maküla dejenerasyonu ve retinal ven tıkanıklığı nedeniyle intravitreal anti-VEGF ve/veya deksametazon enjeksiyon yapılan tüm hastalar çalışmaya dahil edildi.Enjeksiyon öncesi antibiyotik profilaksisi verilenler grup 1, antibiyotik profilaksisi verilmeyenler grup 2 olarak adlandırıldı.
Bulgular: Çalışmada toplam 4171 hasta ve 21339 intravitreal enjeksiyon değerlendirildi. Kadın/erkek oranı kadınlarda 1967 (%47.16) ve erkeklerde 2204 (%52.84) olarak hesaplandı. Hastaların ortalama yaşı 66.30±10.37 yıl (40-98) olarak belirlendi. Gruplara göre enjeksiyon oranları, Grup 1'de 13121 enjeksiyon (%61) ve Grup 2'de 8218 enjeksiyon (%39) şeklindeydi. İntravitreal enjeksiyon sonrasında 13 hastada endoftalmi vakası görüldü (3.0/1000 hasta - 8.1/10000 enjeksiyon). Endoftalmi gelişen hastaların enjeksiyon endikasyonlarına göre dağılımı şu şekildeydi: DMÖ 10 hasta (%77), YBMD 1 hasta (%8), PDR 1 hasta (%8), retinal ven oklüzyonu 1 hasta (%8). Endoftalmi vakalarında uygulanan enjeksiyonların ilaç dağılımı ise bevacizumab ve deksametazon ile 6'şar hasta (%46), aflibercept ile 1 hasta (%8) olarak rapor edildi. Gruplara göre endoftalmi sayıları, Grup 1'de 7 vaka (5.3/10000), Grup 2'de ise 6 vaka (4.4/10000) olarak bildirildi.İlk gelişte tüm hastalara vitreus tap ile intravitreal vanko-zidim enjeksiyonu yapıldı.
Tartışma ve Sonuç: İntravitreal enjeksiyon sonrası endoftalmi gelişimi göz sağlığını tehdit eden en önemli acil durumlardan biridir. İntravitreal enjeksiyon sonrası endoftalmiye erken dönemde cerrahi yaklaşımın, gözün yerinde kalmasını ve görsel rehabilitasyonunu sağlayan en kritik yaklaşım olduğu çalışmamızda da gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anti-VEGF, Endoftalmi, Vitreus Tap

SS-49

Unilateral Fuch Üveiti Hastalarında Gözün Ön Ve Arka Segment Yapılarının Optik Koherens Tomografi İle Değerlendirilmesi

Fatih Kebapçı[1], Muhammed Batur[2]
[1]Burdur Devlet Hastanesi
[2]Van Urartu Göz Tıp Merkezi

Giriş ve Amaç: Unilateral Fuchs üveiti (FUS) hastalarının, tutulum olmayan ve sağlıklı aynı yaştaki kontrol grubu hastalarıyla, Schlemm's kanal alanı (SKA), iris stromal kalınlığı (İSK), santral kornea kalınlığı (SKK), endotel hücre yoğunluğu (EHY), santral makula kalınlığı (SMK), retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı, koroid vaskalarite indeksi (KVİ) ve subfoveal koroid kalınlığı (SfKK) parametrelerinin değerlendirilerek karşılaştırılmasını amaçladık.
Yöntem: Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Hastanesinde Eylül 2021-Şubat 2022 tarihleri arasında göz hastalıkları polikliniğine başvuran, 14 FUS hastası ve aynı yaş grubu sağlıklı 14 kişi kontrol grubu olarak dâhil edildi. Randomize prospektif çalışma olarak tasarlandı. FUS hastalarının tutulan gözü, tutulmayan göz ile kontrol grubunun sağ gözleri optik koherens tomografi (OKT) ve speküler mikroskobisi kullanılarak karşılaştırıldı.
Bulgular: Yaş ortalaması FUS'ta 38,36±11,76 iken kontrol grubunda 37,71±10,56 (p=0,963) idi. Her iki grubun cinsiyet dağılımı benzerdi. Tutulan göz ile tutulmayan göz arasında SKA, İSK, SKK, SMK, SfKK, RSLT kadranlarında anlamlı bulgu yok iken, EHY (2100, p=0,039) ve KVİ (0,61, p<0,001) istatistiksel olarak tutulan gözde anlamlı bir şekilde azalmıştı. Tutulan göz sağlıklı kontrol grubu ile kıyaslandığında ise nazal SKA, temporal İSK, SKK, SMK anlamlı değilken, nazal İSK (327µm, p=0,048), EHY (p=0,013), KVİ (p<0,001), SfKK(300 µm, p=0,037) değerleri tutulan gözde anlamlı olarak azalmış bulundu. Temporal SKA (13,5 µm², p=0,039) tutulan gözde artmış olarak bulundu.
Tartışma Ve Sonuç: OKT retina, koroid ve ön segmentin yüksek çözünürlüklü enine kesit görüntülerini sağlar. Oküler inflamasyona sekonder SKA'da genişleme olabileceğini düşünmekteyiz ama bu konuda literatürde kısıtlı çalışma bulunmaktadır. EHY ve KVİ üveit olgularında azaldığı gösterilmiş olup, çalışmamız bu bulguları desteklemektedir. OKT'nin günlük pratikte üveitler için kullanımı gittikçe artmakta olup, FUS hastalığında tanı, takibi ve tedavisi için önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: EHY, KVİ, OKT, Üveit, FUS, Fuchs

SS-50

Bartonella Nöroretiniti: Kedi Temasının Beklenmedik Sonuçları

Eda Gümrükçüoğlu, Sedat Özmen
Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Sakarya

Giriş ve Amaç: Kedi tırmığı hastalığı (KTH), Bartonella henselae bakterisi ile ilişkili olup kedi teması ile bulaşır. Nöroretinit, optik disk ödemi ve maküler yıldız ile karakterize, tek taraflı görme kaybı yapan optik nöropatidir. Çalışmamızda KTH'ye bağlı nöroretinit gelişen hastaların takip ve tedavileri değerlendirildi.
Yöntem: KTH tanısı almış 4 hastanın görme keskinliği(GK), ön-arka segment-laboratuvar bulguları ve tedavileri değerlendirildi.
Bulgular: GK'de azalma şikayeti ile başvuran 3 kadın 1 erkek hasta incelendi. Detaylı anamnez sonrası kedi teması tespit edildi, üç hasta IgM (+) yüksek saptandı. 16 yaş K, sol GK 0,4, vitritis ve makular yıldız, FFA'da optik disk başında hiperfloresans mevcuttu.(Resim 1) Azitromisin ve prednizolon başlandı. 6. ay sol GK 0,7,fundusta sert eksüda mevcut idi. 13 yaş K, sağ GK 0,3, +3 hücre, silier ejeksiyon ve OD sınırı silik izlendi.(Resim 2) Oral doksisiklin ve prednizolon; topikal prednizolon başlandı. 1. ayda sağ GK tam, ön segment doğal ve optik disk sınırı düzenliydi. 8 yaş E, sol GK 0,8, ön kamarada +3 hücre ve optik disk sınırı silik izlendi.(Resim 3) Oral doksisiklin ve prednizolon; topikal prednizolon başlandı. 1. ay GK tam, ön segment doğal ve OD sınırı düzenliydi. 17 yaş K, optik nörit tanısıyla pulse steroid tedavisi almış, sol GK 1 mps, optik disk sınırı silik ve kabarık idi. Doksisiklin ve rifampin başlandı. 1.hafta sol GK 2 mps, makular yıldız ve OD sınırında silinme mevcuttu. IgG yüksekliği saptandı.(Resim 4)
Tartışma ve Sonuç: KTH çocuk yaş grubunda sık görülür. Oküler bulgular sistemik şikâyetlerden önce görülebileceğinden, göz bulgularının doğru değerlendirilmesi çok önemlidir. Nöroretinit sıklıkla tek taraflıdır. Pozitif Bartonella IgM veya yüksek IgG tanı için yeterlidir. Tedavide doksisiklin, azitromisin kullanılır, steroid eklenebilir. KTH, retinal arter tıkanıklığı ve endoftalmi gibi nedenlerle kalıcı körlüğe sebep olabileceğinden sokak kedileri ile temas edilmemesi ve el hijyenine dikkat edilmesi bulaşın önlenmesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Kedi tırmığı hastalığı, Bartonella, Nöroretinit, Makular yıldız.

SS-51

Hastanemizdeki Herpes Zoster Oftalmikus Vakalarının ve Komplikasyonlarının Değerlendirilmesi

Dilber çelik yaprak[1], Nilufer Zorlutuna Kaymak[1], Elif Sargın Altınok[2]
[1]SBÜ Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları ve Cerrahisi, İstanbul
[2]SBÜ Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları, İstanbul

Giriş ve Amaç: Hastanemizde yatarak izlenen herpes zoster oftalmikus olgularını demografik veriler, risk faktörleri, oküler bulgular ve komplikasyonlar açısından değerlendirmek
Yöntem: Çalışmada 2020 Ocak-2024 Eylül tarihleri arasında klinik olarak Herpes Zoster Oftalmikus tanısı konan ve yatarak tedavi gören olguların verileri geriye dönük incelenmiştir. Hastaların demografik verileri, ek hastalıkları, oküler bulguları kaydedilmiştir.
Bulgular: Olguların 26'sı (%65) erkek, 14'ü (%35) kadındı. Yaş ortalaması 66.61±14.23 (31-92) idi. HZO için en sık risk faktörleri ileri yaş (%72.5), diyabet (%12.5), malignite (%10) olarak bulunmuştur. 36 hastada blefarokonjonktivit, 18 hastada punktat epitelyopati, 6 hastada dentritik keratit, 6 hastada stromal keratit, 1 hastada nörotrofik keratit, 10 hastada anterıor üveit±posterior sineşi, 2 hastada tonus yüksekliği, 1 hastada optik nevrit, 2 hastada orbital apex sendromu, 1 hastada izole 3. Kranial sinir felci, 1 hastada üst kapak skatrizasyonu saptanmıştır. 4 hastada nazosilier sinir tutulumuna bağlı hutchinson bulgusu mevcut olup, bu hastalardan 2'sinde kranial sinir tutulumu, 1'inde optik nevrit, 1'inde de nörotrofik keratopati bulgusu gelişmiştir. Dentritik keratit, stromal keratit geçiren hastalarda minimal düzeyde görme kaybı gelişirken, nörotrofik keratit (EİDGK:0.1), lagoftalmus (0.05), optik nevrit(0.2) geçiren olgularda görme kaybı ciddi düzeydeydi.
Tartışma ve Sonuç: HZO potansiyel olarak görmeyi tehdit eden bir hastalıktır. HZO'nun ilerlemesini ve komplikasyonları sınırlamak için antiviral tedavinin derhal başlatılması ve hastaların düzenli takip edilmesi gereklidir. Yetişkinlerde HZ ve HZO›nun önlenmesi için etkili aşılar yaygın olarak mevcuttur ve önerilmektedir. HZO geçiren hastalar her muayenede ön segment muayenesine ilave olarak optik sinir, ekstraoküler kaslar ve göz kapağı fonksiyonları açısından mutlaka değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Zona, Oküler Bulgular, Komplikasyonlar

SS-53

Non-arteritik Anterior İskemik Optik Nöropatili Hastalarda Sistemik Enflamatuar Belirteçlerin Değerlendirilmesi

Mehmet Şahin, Serdar Bilici, Numan Küçük, Suat Uğurbaş
Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Zonguldak

Giriş ve Amaç: Non-arteritik anterior iskemik optik nöropatili (NAION) hastalarda nötrofil-lenfosit oranı (NLR), trombosit-lenfosit oranı (PLR), sistemik immün-inflamasyon indeksi (SII) ve sistemik inflamatuar yanıt indeksi (SIRI) değerlerini değerlendirmek.
Yöntem: Çalışmaya NAION tanısı almış 25 hasta ve yaş-cinsiyet uyumlu 30 sağlıklı kontrol dahil edildi. Hasta ve kontrol grubunun demografik özellikleri ile nötrofil, monosit, lenfosit ve trombosit düzeyleri elektronik tıbbi kayıtlardan elde edildi. Nötrofil-lenfosit oranı (NLR), trombosit-lenfosit oranı (PLR), sistemik immün-inflamasyon indeksi (SII) ve sistemik inflamatuar yanıt indeksi (SIRI) gibi sistemik inflamatuar belirteçler hesaplanarak iki grup arasında karşılaştırıldı.
Bulgular: NAION grubunda nötrofil sayısı (ortalama = 5.87), kontrol grubuna (ortalama = 4.47) göre daha yüksek bulundu, ancak fark istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p = 0.074$).
Lenfosit sayıları NAION grubunda (ortalama = 1.91) ve kontrol grubunda (ortalama = 1.86) benzerdi ($p = 0.767$).
Monosit ve trombosit sayıları da gruplar arasında anlamlı farklılık göstermedi (sırasıyla $p = 0.199$ ve $p = 0.919$).
Enflamatuar belirteçler arasında NAION grubunda NLR (ortalama = 3.95) ve SII (ortalama = 1134.04) kontrol grubuna göre hafifçe daha yüksek olmasına rağmen, bu farklar istatistiksel olarak anlamlı değildi (sırasıyla $p = 0.525$ ve $p = 0.532$). PLR ve SIRI değerlerinde de gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmadı (sırasıyla $p = 0.645$ ve $p = 0.698$).
Tartışma ve Sonuç: Bu bulgular, sistemik inflamatuar belirteçler ile non-arteritik anterior iskemik optik nöropati (NAION) arasında anlamlı bir ilişki olmadığını göstermektedir. NAION grubunda bazı inflamatuar belirteçlerin hafif yükselmiş olmasına rağmen, bu farklılıklar istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Bu durum, sistemik inflamasyonun NAION patogenezinde belirgin bir etkiye sahip olmadığını düşündürmektedir. Bu bulguların doğrulanması için daha geniş örneklem büyüklükleri ile yapılacak ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Non-arteritik iskemik optik nöropati, Nötrofil-lenfosit oranı, Sistemik immün-inflamasyon indeksi, Sistemik inflamatuar yanıt indeksi, Trombosit-lenfosit oranı

SS-54

Tilte Optik Disk Varlığının Keratokonus Ayırıcı Tanısındaki Yeri ve Önemi

Menekşe İnal Özen[1], Züleyha Yalnız Akkaya[2], Ayşe Burcu[2]
[1]Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Giriş ve Amaç: Keratokonusun klinik özelliklerine ek olarak, tilte disk varlığının keratokonus aleyhine yorumlanabilecek bir özellik olup olmadığını incelemeyi amaçladık.
Yöntem: Şubat ve Mayıs 2023 arasında, 273 hastanın 273 gözü dahil edildi. Ön ve arka segment muayeneleri yapıldı. Topografi çekildi.Optik sinir başı değerlendirilmesi (optik disk çapları, ovalite indeksi ve optik disk rotasyonu), retina sinir lifi tabakası kalınlığı (RSLTK) ve maküler kalınlık incelemesi yapıldı. Bulgular keratokonus, tilte ve normal diske sahip olan regüler astigmatizma gruplarında karşılaştırıldı.
Bulgular: Keratokonus tanısı olanların sayısı 98, tilte diske sahip olan 68 hasta, normal diske sahip olan ise 107 hasta mevcuttu.Keratokonus grubunda maksimum disk çapı, disk ve 'cup' alanı, C/D oranı daha yüksek, minimum disk çapı tilte diskli grupta en düşük değerlerde gözlenmiştir ($p<0,001$).Ovalite indeksi tilte diski olan grupta en düşük değerlerde, disk rotasyonu da tilte diskli grupta diğer gruplara göre daha fazla bulunmuştur ($p<0,001$).Keratokonus grubunda %30,8' inde, tilte diski olan grupta %97,1'inde ve normal diske sahip regüler astigmatizmada ise %8,5'inde optik diskte rotasyon görülmüş olup aralarında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,001$).Ön yüz K2, arka yüz K2 ve Km değerleri tilte disk grubunda en düşük değerlerde gözlenmiştir($p<0,001$),diğer keratometrik değerler sağlıklı hastalarla benzer bulduk.
Tartışma ve Sonuç: Keratokonuslu hastalarda optik disk özellikleri açısından anlamlı değişiklikler saptadık. Ovalite indeksini keratokonus grubunda normal değerlerde saptadık. Tilte diski olanlarda topografik verileri daha çok normal diske sahip olan hastalarla benzerlik göstermekteydi. Tilte disk varlığının regüler astigmatizma belirtici olduğunu saptadık. Keratokonus ayırıcı tanısında tilte diskin kullanılabileceğini araştıran ilk çalışmadır. Tilte optik disk varlığı yüksek astigmatizma değerleri olan hastalarda keratokonus tanısından ilk planda uzaklaştırabilecek, klinisyenler için yol gösterici bir bulgu olabilir.

Anahtar Kelimeler: Astigmatizma, Keratokonus, Ovalite indeksi, Tilte disk

SS-55

Künt Travmaya Bağlı Glob Yaralanmalarında Oküler Komplikasyonlar

Levent Doğan, Ömer Özer, Zeki Baysal
Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Niğde

Giriş ve Amaç: Künt travmaya bağlı olarak intraoküler ve periorbital yapıların yer değiştirmesi komplikasyonların ortaya çıkmasından hayati bir rol oynar. Bu sunumun amacı, künt travmaya bağlı olarak gelişen göz yaralanmalarında oküler komplikasyonlara ait epidemiyolojik ve klinik bulguların sunulmasıdır.
Yöntem: Çalışmaya Niğde Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Travma polikliğine son 18 ayda künt travmaya bağlı glob yaralanması şikayetiyle başvuran 57 hastanın 62 gözü dahil edildi. Hastaların yaş ve cinsiyet gibi demografik bilgileri, yaralanmanın zamanı, ortamı, mekanizması, etiyolojisi ve ilk muayene anındaki klinik bulguları kaydedildi. Takip ve tedavi dağılımları ve tedavi öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK) değerlendirildi.
Bulgular: Hastaların 45'i erkek (%78,9) ve 12'si (%21,1) kadındı. Yaş ortalaması 38.6±8.5 yıldı. Takip süresi ortalaması 53.1±19.7 gündü. Etkilenen gözlerin 46'sı (%74,2) sağ ve 16'sı (%25,8) soldu. Etiyolojinin 38'ini (%66,7) iş kazası, 9'unu (%15,8) darp, 8'ini (%14) trafik kazası ve 2'sini (%3,5) ev kazası oluşturmaktaydı. Gözlerin 32'sinde (%51,6) ön kamara reaksiyonu, 25'inde (%40,3) korneal epitel defekti, 18'inde (%29) hifema, 6'sında (%9,7) travmatik katarakt, 5'inde (%8,1) vitreus hemorajisi, 4'ünde (%6,5) kommosyo retina, 2'sinde (%3,2) retina dekolmanı ve 1'inde (%1,6) koroid rüptürü vardı. Başlangıç EİDGK 0.66±0.2 logMAR, son vizit EİDGK 0.11±0.17 logMAR ($p<0.001$) idi.
Tartışma ve Sonuç: Künt travmaya bağlı glob yaralanmalarına ait oküler komplikasyonlar; en sık erkek cinsiyette görülmektedir. Yaralanma nedeni en sık iş kazasıdır. Bu durumun en önemli sebebi koruyucu ekipmanların yetersiz/uygunsuz kullanımıdır. Komplikasyonların erken dönemde tanınması ve uygun yöntemlerle tedavisi hastaların görme kaybını azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: Kornea, Künt, Oküler, Retina, Travma

SS-56

İdiyopatik Maküler Hole, İdiyopatik Epiretinal Membran, Regmatojen Retina Dekolmanı Hastalarında Vitreus TOS, HIF-1A, SCUBE-2, Endoglin Konsantrasyonunun İncelenmesi ve Optik Koherens Tomografi Anjiyografi ile Değerlendirilmesi

Rojbin Ekinci Büber[1], Berna Dogan[1], Muhammet Kazim Erol[1], Fulya Duman[1], Hamit Yaşar Ellidağ[2], Hakan Büber[1]
[1]Antalya Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Antalya
[2]Antalya Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Biyokimya Ana Bilim Dalı, Antalya

Giriş ve Amaç: İdiyopatik maküler hole (iMH), idiyopatik epiretinal membran (iERM), regmatojen retina dekolmanı (RRD) hastalarında vitreus total oksidan seviyesi (TOS), CUB alanı ve EGF benzeri alan içeren sinyal peptit 2 (SCUBE2), hipoksi ile indüklenen faktör 1-alfa (HIF-1A) ve endoglin protein seviyeleri bu hastalıkların patogenezinde rol alan hipoksi, iskemi, oksidatif stres sebebiyle farklı olabilir. Bu çalışmada incelediğimiz biomarker seviyelerinin RRD, iMH ve iERM hasta grupları arasındaki farklılığını incelemeyi ve optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) verileriyle vasküler dansite değişikliklerini inceleyerek biomarker seviyesi ile korelasyon düzeylerini araştırmayı planladık.
Yöntem: Çalışmaya iMH, iERM ve RRD sebebiyle cerrahi gereksinimi olan, 40-80 yaş arası, 22 iMH, 23 iERM, 22 RRD hastasının 67 gözü dahil edilmiştir.Tüm bireylerden aktif infüzyondan önce pars plana vitrektomiye başlamadan kor vitreustan 25G vitreus kesici ile 0.5-1 cc miktarında alınan seyreltilmemiş vitreus sıvısı örneği steril eppendorf tüp içine santrifüjlenmeden aktarılmıştır ve analiz edilinceye kadar soğuk zincirde saklanmıştır. Hastaların preoperatif, postoperatif 1. ay ve postoperatif 3. ayda tam oftalmolojik muayeneleri yapılmıştır. Ek olarak OKTA ile değerlendirme ve gruplar arası karşılaştırma yapılmıştır ve biomarkerlarla OKTA veri korelasyonları incelenmiştir.
Bulgular: SCUBE-2 değişkeni RRD grubunda diğer hastalık gruplarıyla karşılaştırıldığında istatistiksel anlamlı olarak farklı ve daha düşüktür ($p<0,0001$). Endoglin değişkeni iMH grubunda diğer hastalık gruplarıyla karşılaştırıldığında istatistiksel anlamlı olarak farklı ve daha yüksektir ($p<0,0001$). TOS ve HIF-1A değişkeni bakımından gruplar arasında istatistiksel anlamlı fark görülmemektedir ($p>0,05$).
Tartışma ve Sonuç: Biomarker düzeylerinin ve OKTA verileriyle olan değerlendirme sonuçlarının oftalmoloji için teorik bir temel sağlayacağını, gelecekteki etyolojik çalışmalara ve terapötik stratejilere ışık tutabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Endoglin, HIF-1A, OKTA, SCUBE-2, TOS

SS-57

İdiyopatik Makula Deliği Cerrahisinde Makula Delik Çapının Postoperatif Görme Keskinliği Üzerine Etkisi

Evrim Polat[1], Günay Gezer[2], Hülya Güngel[1]
[1]İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Dr Günay Gezer Muayenehanesi

Giriş ve Amaç: Minimum makula delik çapının postoperatif görme keskinliği üzerine etkisini incelemek
Yöntem: Tam kat makula deliği nedeniyle opere edilen 65 olgu geriye dönük incelendi. Preoperatif düzeltilmiş en iyi görme keskinliği (DEİGK), minimum delik çapı (MDÇ), postoperatif 3. ay DEİGK kaydedildi. Postoperatif DEİGK; ≥0,30 logMar ünit artış ve 20/40 (Snellen) üstü olmak üzere 2 ayrı subgrup şekinde değerlendirildi. Olgular uygulanan cerrahi yönteme göre konvansiyonel İLM soyulması (Teknik 1) ya da inverted flep (Teknik 2) olarak iki gruba ayrıldı.
Bulgular: 65 olgunun 30'unda (% 46,2) Teknik 1, 35'inde (%53,8) Teknik 2 uygulandı. Postoperatif 3. ayda 52 (%80) hastada anatomik başarı elde edildi. Her iki grupta da postop DEİGK'de istatistiksel olarak anlamlı artış bulundu ($p<0,05$). Teknik 1 grubunda 15 olguda (%50), Teknik 2 grubunda 23 olguda (%65,7) postoperatif DEİGK 0,3 logMar ünit ve üzeri arttı.
Teknik 1 grubunda 5 olguda (%16,7), Teknik 2 grubunda 10 olguda (%28,6) postoperatif DEİGK ≥20/40 idi. MDÇ Teknik 1 grubunda; postop DEİGK ≥3 logMar ünit artan subgrupta, artış göstermeyen subgruba göre istatistiksel olarak anlamlı düşük bulundu (350,37± 154,81 vs 475,13 ± 101,63 $p<0,05$). MDÇ Teknik 2 grubunda; postop DEİGK ≥20/40 olan subgrupta, DEİGK <20/40 olan subgruptan istatistiksel olarak anlamlı düşük bulundu (386,37± 162,14 vs 486,25 ± 110,47 $p< 0,05$).
Tartışma ve Sonuç: Düşük minimum delik çapı hem konvansiyonel hem de inverted flep makula cerrahisinde iyi görsel prognoz ile ilişkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Minimum delik çapı, İLM soyulması, inverted flep

SS-58

Ters Flep Tekniği Kullanılarak Yapılan Büyük Makula Deliği Ameliyatından Sonra Görsel İyileşme için Prognostik Faktörler

Güzide Akçay, dilber çelik yaprak, ulviye kıvrak, Işıl Kutlutürk Karagöz
SBÜ Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları ve Cerrahisi, İstanbul

Giriş ve Amaç: Makuler hole(MH) cerrahisi için inverted flep uygulanan olgularda görsel sonuçlar üzerine etki gösteren faktörlerin değerlendirilmesi
Yöntem: 2020-2024 tarihleri arasında Evre 3-4 MH tanısı ile inverted flep cerrahisi uygulanan 48 hasta retrospektif olarak çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik bulguları, şikayet süresi, MH genişliği, yüksekliği, kenar tipi, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği(EİDGK), santral foveal kalınlık, santral subfoveal koroidal kalınlık, epiretinal membran varlığı(ERM),eksternal limitan membran(ELM) ile elipzoid zone(EZ) durumu, uygulanan tamponad ve ameliyat tipi kaydedildi.
Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 48 hastanın 21i (43.8.%) erkek, 27si(56.2%) kadındı. Yaş ortalaması 66.7± 8.45 (45-85 yıl) idi. MH'ün ortalama genişliği 575.22±119.40µm ve ortalama yüksekliği 387.33±95.17µm idi. Ortalama EİDGK preoperatif 1.27±0.41 LogMAR'dan postoperatif son vizitte 0.62±0.37'ye yükseldi (P<0.001). Kullanılan tamponad tipi(p=0.31), uygulanan cerrahi (p=0.44) (pars plana vitrektomi± fakoemülsüfikasyon cerrahisi) ve ERM(p=0.07) varlığının postoperatif EİDGK üzerine etkisinin olmadığı izlendi. Şikayet süresinin 6 aydan daha kısa olduğu hastalarda postoperatif EİDGK anlamlı daha yüksek ve daha fazla görme seviyesi kazanımı edinilmiş olduğu görüldü(p<0.01, p=0.01). Postoperatif ELM ve EZ bütünlüğü olan hastalarda postoperatif EİDGK anlamlı yüksek izlendi(p<0.01).
Tartışma ve Sonuç: Mevcut çalışma sonuçları ile MH cerrahisi için uygulanan inverted flep tekniği görme kazanımı açısından başarılı sonuçlar sağladığı görülmekle beraber bu teknik ile birlikte kullanılan tamponat tipinin, ERM varlığının ve kombine cerrahi uygulanmasının etkili olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Özellikle cerrahi sonrası görme iyileşmesi üzerinde şikayet süresi ve retina tabakalarının bütünlüğü gibi faktörlerin kritik olduğu vurgulanmaktadır. Bu tür detaylı analizler, cerrahi planlama ve sonuçların değerlendirilmesi için klinik pratikte önemli bir rol oynayabilir.

Anahtar Kelimeler: İnverted Flep, Büyük Makuler Hol, Vitreoretinal Cerrahi

SS-59

Travma Nedeniyle Pars Plana Vitrektomi Yapılan Hastalarda Oküler Hipotoniye ve Görme Prognozuna Etki Eden Faktörlerin Değerlendirilmesi

Semih Özmen, Gamze Ucan Gunduz, Ozgur Yalcinbayir, Selim Doğanay
Bursa Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Bursa

Giriş ve Amaç: Oküler travma nedeniyle pars plana vitrektomi (PPV) yapılan hastalarda anatomik ve fonksiyonel başarıyı etkileyen faktörleri değerlendirmek
Yöntem: Bu çalışmada Ocak 2014 – Haziran 2024 tarihleri arasında kliniğimizde travma nedeniyle PPV uygulanan hastaların dosyaları retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların oküler travma nedenleri, preop ve postop görme keskinlikleri (GK), intraoperatif bulguları, PPV sayısı, kullanılan tamponad ve son kontroldeki anatomik bütünlükleri kaydedildi. İlk ve son GK'ye göre hastalar 5 gruba ayrıldı (1:en düşük, 5:en iyi görme düzeyi)
Bulgular: Çalışmaya 207 hastanın 209 gözü dahil edildi. Olguların ortalama yaşı 46,21 (18-88) olup, %15,9'u kadındı. Gözlerin %72,2'sinde açık glob yaralanması (GY) vardı. Ortalama takip süresi 21,1 (3-105) aydı. PPV nedeni %59,3 oranında retina dekolmanı (RD), %37,3 vitreus hemorajisi (VH), %28,2 intraoküler yabancı cisim (İOYC), %9,2 endoftalmi, %9,0 gözde intraokuler lens drop, %1,43 makula deliğiydi. 8 göze PPV ile birlikte serklaj uygulandı. İlk GK %57,8 gözde ışık düzeyindeydi. Son GK %35,4 gözde ışık düzeyinde, %45,8 gödze 0,1'den fazlaydı. %69,8 göze tamponad konuldu, en sık tamponad (%63,8) 1000 CS silikondu. Takip süresi sonunda %78,9 oranında göz tonusu ve retina yatışıklığı sağlanmış olup, %21,1 gözde hipotoni veya fitizis durumu mevcuttu. Zon 3 açık GY'de, RD nedeniyle PPV yapılan olgularda, PVR varlığında, retinektomi yapılanlarda, afakide ve birden fazla PPV geçirenlerde oküler hipotoni ve ftizis gelişme oranı anlamlı olarak daha yüksekti (sırasıyla $p<0,03$; $p<0,001$; $p<0,001$; $p<0,001$; $p<0,004$). İOYC nedeniyle PPV yapılan hastalarda anatomik bütünlük oranı ve son GK daha yüksekti ($p<0,001$; $p<0,001$).
Tartışma ve Sonuç: Kapalı GY ve zon 1 açık GY sonrasında ya da İOYC nedeniyle PPV yapılan hastalarda anatomik ve görsel iyileşme oranının daha yüksek olduğu saptanmıştır. Ancak RD nedeniyle PPV yapılan özellikle PVR'lı, afak ya da cerrahi sırasında retinektomi yapılan olgularda oküler hipotoni oranı daha fazla olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: hipotoni, oküler travma, pars plana vitrektomi, prognoz

SS-60

Regmatojen Retina Dekolmanı Tedavisinde Uygulanan Pars Plana Vitrektomi, Pnömatik Retinopeksi ve Skleral Çökertmeye İkincil Gelişen Retinal Yer Değiştirme

Gülce Kayıkcı, Metehan Şimşek, Sadık Görkem Çevik, Anıl Korkmaz, Murat Arıcı, Halil Özgür Artunay
SBU, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

Giriş ve Amaç: Regmatojen retina dekolmanı (RRD) tedavisinde pars plana vitrektomi (PPV), skleral çökertme ve pnömatik retinopeksi(PR) sonrası gelişen retinal yer değiştirme oranlarının karşılaştırılması.
Yöntem: RRD nedeni ile PPV, skleral çökertme veya PR uygulanan ve ameliyat sonrası retina rekole olan ve ameliyat sonrası en az 6 ay takibi olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Yaş, cinsiyet, LogMAR tablosuna göre ameliyat öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), fundus otofloresans (FOF) görüntüsünde retinal yer değiştirmenin varlığı, ameliyat sonrası efektif baş pozisyonu varlığı, RRD için yapılan ameliyatın tipi, ameliyat sonrası görme şikayetlerinin tipi, ameliyat sonrası optik koherens tomografi (OKT) bulguları ve ameliyat öncesi subretinal sıvı (SRF) yüksekliği retrospektif olarak hasta dosyalarından analiz edildi.
Bulgular: Çalışmaya 106 hastanın 106 gözü dahil edildi. RRD için PPV yapılan 60 hastanın 23'ünde (%38.3), skleral çökertme yapılan 25 hastanın 4'ünde (%16)ve PR yapılan 17 hastanın 3'ünde (%17.6) FAF ile retinal yer değiştirme saptandı.Retinal yer değiştirme oranı PPV uygulanan hastalarda istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksekti ($p<0.05$). EİDGK ameliyat öncesi 1.47±0.84 iken ameliyat sonrası 0.76±0.63 idi. Ameliyat sonrası metamorfopsisi olan hastalardaki retinal yer değiştirme oranı; düşük görme keskinliği ve anizokoni şikayeti olan hastalara göre daha yüksekti ($p<0.05$).Retinal yer değiştirme ile ameliyat sonrası efektif baş pozisyonu arasında anlamlı bir korelasyon bulunmadı ($p=0.44$). Retina yer değiştirmesi olan ve olmayan hastalarda ameliyat sonrası EİDGK, ameliyat öncesi SRF yüksekliği ve yaş arasında anlamlı bir fark bulunmadı (sırasıyla $p=0.77$, $p=0.65$, $p=0.20$).
Tartışma ve Sonuç: Anatomik olarak başarılı bir RRD onarımı geçirmiş ancak metamorfopsi, dismetropi ve anizokoni gibi distorsiyon semptomları yaşayan hastalarda retinal yerdeğiştirmeden şüphelenilmelidir.Retinal yer değiştirme, PR ve skleral çökertmeye kıyasla PPV sonrası daha sık izlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fundus otofloresans görüntüleme, Pnömatik retinopeksi, Retina dekolmanı, Retinal yer değiştirme, Skleral çökerme

SS-61

Kolobama Sekonder Retina Dekolmanı Olgularında Cerrahi Sonuçlarımız

Betül Dumlu, Seren Pehlivanoglu, Murat Arıcı, Anıl Korkmaz, Ozgur Artunay
Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

Giriş ve Amaç: Kliniğimizde koloboma sekonder retina dekolamanı olan hastalarda pars plana vitrektomi (PPV) ve silikon yağı tamponadı uygulaması sonrası anatomik ve fonksiyonel sonuçlarımızın incelenmesi
Yöntem: Kliniğimizde koloboma sekonder retina dekolmanı tanısı alan ve PPV ile silikon yağı (Si) tamponadı uygulanan hastalar geriye dönük tarandı. Hastaların demografik özellikleri ile cerrahi öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), göz içi basınçları, biyomikroskopik ve fundus muayene bulguları kaydedildi.
Bulgular: Çalışmamızda 14 hastanın 15 gözü değerlendirildi. 14 hastanın 5'i(%35,71) erkek, 9'u(%64,29) kadındı. Ortalama yaş 23,33±16,56(2-57) idi. Ortalama takip süresi 57,91± 48,36 aydı. Tüm vakalara standart olarak 23 G PPV + 5000 cst Si tamponat ile kolobom etrafına endolazer (EL) ve 360° baraj lazer uygulandı. Kolobom sahasında yırtığı olan 3 hastada ek olarak amniyon yaması greft olarak kullanıldı. 15 gözün 8›inde(%53,33) iris kolobomu da eşlik etmekteydi. Şikayet başlangıcı ile hastaneye başvuru arasında geçen süre ortalama 7,51±13,11 aydı(1 gün-4 yıl). Başvuru sonrası ameliyata kadar geçen süre ortalama 11,75±7,15 gün idi. Silikon yağı çıkartılması için geçen süre ortalama 11,43±3,46 aydı. EİDGK logMAR ile ortalama preoperatif 2,08±0,45, postoperatif 1.hafta 2,13±0,51, 1.ayda 1,82±0,63, 6.ayda 1,72± 0,52 ve en son vizitte 1,83±0,58 idi. Göz içi basınçlar mmHg ile ortalama preoperatif 14,77±3,68, postoperatif 1.gün 20,93±7,75, 1.ay 16±6,80 ve 6.ay 15,73±4,43 idi. Preoperatif ile postoperatif 6.ay EİDGK arasında istatiksel olarak anlamlı fark bulundu (p=0,016). Olguların %73,3'ünde ilk cerrahide düzelme olurken, 4 hastada yeniden PPV yapıldı. Son vizitte tüm olgularda retina yatışık olarak izlendi.
Tartışma ve Sonuç: Koloboma sekonder retina dekolmanı hastalarında 23G PPV, silikon tamponat ve EL cerrahi açıdan uygun ve efektif bir yöntemdir. Kolobom üzeri yırtıkların tamirinde sirküler endolazere ek olarak amniyon yaması grefti kullanımı anatomik düzelme açısından fayda sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: kolobom, retina dekolmanı, pars plana vitrektomi

SS-62

Retina Dekolmanı Nedeniyle Vitrektomi Yapılan Hastaların Demografik Özelliklerinin Görsel Sonuçlar Ve Nüks Üzerine Etki Eden Faktörlerin Değerlendirilmesi

Ezgi Tanyeri Kılınç, Güzide Akçay, Işıl Kutlutürk Karagöz, Hatice Selen Sönmez Kanar, Kezban Bulut
T.C. Sağlık Bakanlığı Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş ve Amaç: Retina dekolmanı olgularının demografik özelliklerinin, görsel sonuçlar ve rekürrens üzerine etki eden faktörlerin değerlendirilmesi.
Yöntem: Retina dekolmanı nedeniyle 2022 2024 tarihleri arasında PPV uygulanan 303 göz retrospektif olarak çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik özellikleri, retina dekolmanı tipi, makula tutulumu, en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri, göziçi basınçları, kullanılan tamponad tipi, PVR gelişimi ve nüks oranları incelendi.
Bulgular:303 hastanın 69.0%'u erkek 31%'i kadındı. Yaş ortalaması 58.05 ± 13.9 (14-92 yıl) idi. Retina dekolmanının türü 74.6% regmatojen, 24.1% traksiyonel ve 1.3% eksüdatif dekolmandı. 80.5% hastada makula tutulumu söz konusuydu.34.9% hastada görme kaybı ile ameliyat arasında geçen süre bir aydan kısa iken 37.5% bu süre bir aydan uzundu. Cerrahi uygulanma süresi 1 aydan uzun vakalarda postoperatif EİDGK anlamlı düşük izlendi($p<0.01$). 303 vakanın %19.1 nüks gelişimi gözlendi. Ameliyat öncesi PVR gelişimi olan hastalarda nüks oranı anlamlı yüksek izlendi ($p<0.01$). Tamponad olarak silikon kullanılan hastalarda ortalama logMAR görme keskinliği artışı 0.6±0.89 iken, tamponad olarak C3F8 kullanılan grupta ortalama logMAR görme keskinliği artışı 1.0±0.85 idi. Nüks dekolman hastalarında C3F8 grubundaki görme keskinliği artışı silikon grubuna göre anlamlı olarak daha yüksekti. ($p=0.005$) PVR gelişimi olan hastalarda postoperatif EİDGK'nın anlamlı düşük olduğu izlendi ($p<0.01$) Silikon kullanılan grupta post operatif antiglokomatöz ihtiyacı anlamlı fazlaydı($p<0.01$).Postoperatif antiglokomatöz ihtiyacı olan ve olmayan hasta gruplarının en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri arasında anlamlı fark bulunamadı($p>0.05$).
Tartışma ve Sonuç: Final görme ve rekürrens üzerine en etkili faktör preoperatif PVR varlığı ve makula tutulumunun olmasıydı. Gelecekte, bu faktörlerin daha iyi anlaşılması ve uygun hastalarda doğru tamponad seçiminin yapılmasıyla hastaların nihai görme keskinliği iyileştirilebilir ve sosyoekonomik kayıplara yol açan nüks oranları azaltılabilir.

Anahtar Kelimeler: Retina Dekolmanı, PVR, Tamponad, Nüks

SS-63

Komplike Olmayan Retina Dekolmanı İçin Pars Plana Vitrektomi Cerrahisinde Per-Operatif Kullanılan Tamponad Çeşitlerinin Fonksiyonel Sonuçlar Üzerine Etkisi

Laden Altay, Umut Kılıç, İsmail Umut Onur, Bengi Demirayak, Aslı Değer Vural
Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Giriş ve Amaç: Komplike olmayan retina dekolmanı (RD) tedavisinde pars plana vitrektominin (PPV) silikon yağı /gaz / hava tamponad kullanımını ve preoperatif bulguların final görme keskinliği üzerine etkisini karşılaştırmak
Yöntem: RD tanılı PPV vakaları Ocak 2013 den Aralık 2024'e kadar retrospektif olarak tarandı. En az 1 yıl boyunca post-operatif takibi olan hastalar çalışmaya dahil edildi. İstatistiksel analizler SPSS v.26 programı kullanılarak yapıldı. 2x2 yi aşan tablolarda korelasyon katsayısı olarak Cramer V değerleri alınırken 2x2 tablolar için Phi katsayısı hesaplanmıştır. $p<0,05$ anlamlı olarak kabul edildi.
Bulgular: Çalışmaya 174 hastanın 174 gözü dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 63.74 ±11.19. %37.9 si kadın % 62.1 erkekti. Hastaların %54 ü sağ göz, %46.0 sı sol gözdü. Hastaların %34.7 si fakik %27 si pseudofakik idi.Retina dekolman tipleri %76.4 yırtıklı 23.6 traksiyonelldi. YIrtıklı Dekolman tiplerinde yırtık saptanan en sık kadran Superionazal kadran olarak saptandı. (37.4) Hastaların %76.4 ünde makula dekolamanı mevcutken, %23.6 sında dekole değildi. Kullanılan tamponadların %68.4 silikon, % 27.6 gaz, %2.3 hava oluşuyordu.Gaz tamponadlarında %25.3 C3F8 %2.3 ü SF6 idi. Çalışmada nüks oranı % 17.8 saptanmıştır. Post operatif dönemde anitglokomatöz ihtiyacı % 28.2 dir. En sık kullanılan ag kombinasyonu KAİ-BB + alfa agonist grubuydu (38.8). Hastaların %10.9unda dejenerasyon saptandı. Dejenerasyonların %89.5 i Lattice, 10.5i Bear Track olarak izlendi.
Tartışma ve Sonuç: Kullanılan tamponad tipi ile dekolman tipi karşılatırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark çıkmıştır. Post hoc testiyle Yırtıklı retinal dekolomanda gaz tamponad (%87.5) kullanımı hava tamponad(%25) kullanımı oranı anlamlı yüksek bulunmuştur. Traksiyonel retinal dekolmanı olanlarda hava tamponad (%75) kullanımı yüzdesi gaz tamponad (%10.42) yüzdesinden anlamlı olarak daha yüksektir. Pre-op ve post-op vizyon ile dekolman tipi karşılaştırıldığında istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur. Sırasıyla; (p= 0041,p= 0.039)

Anahtar Kelimeler: Göz içi tamponad, Retina Dekolmanı, Vitreoretinal Cerrahi

SS-64

Drop Nedeni İle Sekonder İol İmplantasyonu Yapılan Gözlerde Z Sütür Ve Yamane Tekniklerinin Etkinlik Ve Posterior Segment Komplikasyonları Açısından Karşılaştırılması

Beyza Gürpınar, seren pehlivanoglu, ozgur artunay
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim Araştırma Hastanesi,Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş ve Amaç: Kapsüler desteğin olmadığı durumlarda sekonder göz içi lens implantasyonu (GİL) için ön kamara göz içi lensi, iris fiksasyonlu GIL'ler ve transskleral dikişli arka kamara GİL'leri gibi cerrahi teknikler tanımlanmıştır.Bunun yanında çeşitli tekniklerin cerrahi sonrasında retina dekolmanı, hipotoni, oküler inflamasyon gibi komplikasyonları bildirilmiştir. Bizim çalışmamızda ki amaç; GİL ya da Nükleus drop olan hastalarda Yamane ve Z Sütür ile skleral fiksasyon tekniklerinin görme sonuçlarını, postoperatif komplikasyonlarını ve başarı oranlarının karşılaştırılması
Yöntem: Retrospektif olarak 2018-2024 yılları arasında nükleus ya da GİL drop olan 85 hastanın 85 gözü incelenmiştir. Sekonder GİL implantasyonu için Skleral fiksasyon yöntemi olarak Z sütür ya da Yamane tekniği kullanılmıştır. Preop,Post op 1.Gün ve 1.Ay görme keskinlikleri,takip vizit sayısı ve postoperatif gelişen komplikasyon oranları karşılaştırılmıştır.
Bulgular: Hastaların %30 'u vitrektomize % 6 'sında glokom %3 'ünde dejeneratif miyop %2 sinde drp, ybmd,üveit gibi ek oküler hastalıklar izlendi.%7 hastada psödoeksfoliasyon mevcuttu,18 hastada travmaya sekonder olduğu görüldü. Hastaların %44'ünde cerrahi sonrası komplikasyon izlenmedi.Hem Z sütur tekniği hem Yamane tekniği kullanılanarak skleral fiksasyon yapılan gözlerde anlamlı bir görme artışı izlendi.Yamane yapılan 44 gözde 5(%5,8) hastada iol tilt,3(%3,5) hastada disloke, 2 (%2,3) hastada irvine gass, 4 (%4,7)hastada vitre içi hemoraji, 1 (%1) hastada glokom görülmüştür. Z sütür yapılan 41 gözde 9(%10) hastada iol tilt, 2(%2,3) hastada disloke, 6(%7) hastada irvine gass, 2(%2,3) hastada retina dekolmanı, 1(%1) hastada vitre içi hemoraji, 7(%8,2) hastada glokom görülmüştür.
Tartışma ve Sonuç: Skleral fiksasyonlu GİL'ler kapsüler destek olmadan afak gözlerde iyi görsel rehabilitasyon sağlamaktadır.Final görme keskinliği ve postoperatif komplikasyonları açısından Yamane ve Z Sütür ile skleral fiksasyon yöntemleri arasında istatiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: İol-nükleus drop,Posterior segment,komplikasyonu,Yamane,Z sütür

SS-65

Pediatrik Regmatojen Retina Dekolmanı: Etiyoloji ve Cerrahi Sonuçlar – Tek merkez

Sena Esra Günay, Gülşah Gökgöz, Sibel Oto, Gürsel Yılmaz, Imren Akkoyun
Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

Giriş ve Amaç: Pediatrik regmatojen retina dekolmanı (RRD) olgularında etiyolojik faktörlerin, cerrahi yöntemlerin anatomik başarı oranının analizi.
Yöntem: Ocak 2004 ile Mart 2024 2 tarihleri arasında RRD nedeniyle cerrahi tedavi uygulanan ve en az 6 aylık takip süresi olan 18 yaş altındaki hastaların verileri retrospektif olarak analiz edildi. Tüm cerrahi işlemler tek merkezde, tek cerrah tarafından gerçekleştirildi (IA).
Bulgular: Çalışmada 72 hastanın 76 gözü değerlendirildi. Miyopi %52, konjenital anomali (Stickler Sendromu, FEVR, PFV, X-linked retinoschisis, Loeys Dietz sendromu, Coats) 42%, travma % 24 oranında görüldü; %86 'inde makula dekolmanı ve %41'inde başvuru sırasında C1 veya daha ileri dereceli proliferatif vitreoretinopati (PVR) görüldü. PVR derecesi ≥C2 (P = 0.003), makula dekolmanı ve 4 kadran RRD (p= 0.022) re-dekolman ile ilişkili bulundu. Hastaların tümüne skleral çökertme (SÇ) uygulandı. Gerekli olgularda 1. oturumda veya ikinci oturumda ek olarak vitrektomi uygulandı. İlk ameliyatta tek başına SÇ uygulanan hastalarda, SÇ ve vitrektomi birlikte uygulanan hastalara göre istatistiksel olarak daha yüksek anatomik başarı oranları elde edildi (p= 0.002). İlk ameliyattan sonra hastaların %71 'inde ve son ameliyattan sonra %91.3 anatomik başarı elde edildi. Toplam cerrahi girişim sayısı 1-3 arasında değişmekteydi. Yaş ortalaması 13.4 idi. Hastaların %67 isi erkek idi.
Tartışma ve Sonuç: Hastaların çoğunluğunda SÇ, vitrektomi veya bunların kombinasyonu kullanılarak %91.3 anatomik başarı elde edilebilmiştir. Pediatrik yaşta konjenital anomaliler yüksek oranda RRD nına neden olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Konjenital anomaliler, pediatrik regmatojen retina dekolmanı, skleral çökertme, vitrektomi

SS-66

Glokom Cerrahisi Sonrası Endoftalmi: Klinik Özellikler ve Cerrahi Sonuçlar

Zelal Beşaltı, Merve Özbek, Özgür Artunay
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş ve Amaç: Kliniğimizde gerçekleştirilen glokom cerrahisi (trabekülektomi, glokom drenaj implantı) sonrası gelişen erken ve geç başlangıçlı endoftalmilerin klinik özelliklerini ve cerrahi girişimlerin anatomik ve fonksiyonel sonuçlarını değerlendirmek.
Yöntem: 2015-2024 yılları arasında, kliniğimizde trabekülektomi veya glokom drenaj implantı sonrası endoftalmi gelişen, intravitreal vankomisin+seftazidim enjeksiyonu ve pars plana vitrektomi (PPV) yapılan hastalar retrospektif olarak incelendi. Demografik veriler ve cerrahi öncesi-sonrası oftalmolojik bulgular değerlendirildi.
Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 14 hasta (11 erkek, 3 kadın) ortalama 48,85 ± 23,96 yaşındaydı. 13 hastaya aynı gün 23-Gauge PPV ve silikon yağ tamponadı, 1 hastaya sıvı tamponadı uygulandı. Hasta grubunda, daha önce glokom drenaj implantı geçiren 3 ve trabekülektomi geçiren 11 hasta yer alıyordu. Takip süresi 28,42 ± 28,66 aydı. Takip süresi sonunda, 9 hastada silikon yağ çıkarımı gerçekleştirildi. Preoperatif en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ortalama 3,00 ± 0,34 logMAR iken, postoperatif EİDGK ortalama 2,43 ± 0,70 logMAR olarak saptandı (p=0,014). Final EİDGK ortalama 1.70±1.20 logMAR olarak saptandı (P=0.008). Preoperatif göz içi basıncı (GİB) ortalama 14,07 ± 11,17 mmHg iken, postoperatif GİB ortalama 15,64 ± 8,77 mmHg olarak ölçüldü (p=0,285). Tüm hastalarda göz küresi bütünlüğü korunmuş ve %92,85 oranında anatomik başarı elde edilmişti.
Tartışma ve Sonuç: Glokom cerrahisi sonrası gelişen endoftalmi, görmeyi ve anatomik göz bütünlüğünü tehdit eden ciddi bir komplikasyondur. Çalışmamız, erken cerrahi müdahalenin glob bütünlüğünü koruyarak görsel fonksiyonları önemli ölçüde iyileştirdiğini ortaya koymuştur. Bu bulgular, glokom cerrahisi sonrası gelişen endoftalmilerin takip ve tedavi protokollerinde erken müdahalenin kritik bir rol oynadığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Endoftalmi, Glokom Drenaj Implantı, Trabekülektomi

SS-67

Preretinal Kızılötesi Görüntüleri Kullanılarak Primer ve Sekonder Epiretinal Membran Cerrahisi Sonrası Retina Yer Değiştirmesinin Semi-otomatize Yazılım Programı Aracığı ile Kantitatif Değerlendirilmesi

Furkan Atalay, Furkan Kırık, Mehmet Küçük, Gizem Elif Atlı, Hakan Özdemir
Bezmialem Vakıf Üniversitesi Hastanesi

Giriş ve Amaç: Retinal yer değiştirme çeşitli çalışmalarda gösterilmiştir ve çalışmaların çoğunda retinal yer değiştirme cerrahi sonrası damarların eski trasesinin hiperotofloresans özellik göstermesi ile ortaya konmuştur.
Bu çalışmanın amacı primer ve sekonder epiretinal membrane (ERM) cerrahisi sonrası retinal yer değiştirmeyi, yarı otomatize yazılım kullanarak yakın kızılötesi yansıma görüntüleri kullanılarak kantitatif olarak değerlendirmesidir.
Yöntem: Bu retrospektif, tek merkezli çalışma, pars plana vitrektomi + ERM soyma işlemi geçiren 26 primer ERM ve 22 sekonder ERM'li gözleri içermektedir. Preoperatif ve postoperatif yakın infrared yansıtma görüntüleri, Python programlama dilinde geliştirilmiş özel yazılıma aktarılmıştır. Optik sinir başına referansla, her biri ayrı ayrı üst ve alt kadranlardan dört damar bifurkasyon noktası seçilmiştir. Uzaklık değişimi, yer değiştirme açısı ve her retinal noktanın değişim yönü nicel olarak değerlendirilmiştir.
Bulgular: Her iki grup da ameliyat sonrası görme keskinliği ve maküler kalınlıkta önemli gelişmeler göstermiştir ($p<0.001$). Primer ERM grubunda, 7. ve 8. retinal noktalarda önemli uzaklık değişiklikleri gözlemlenmiştir (p: 0.043 ve p: 0.002). Açı değişiklikleri, primer ERM grubundaki 1, 2 ve 3 numaralı noktalarda anlamlı bulunurken, ikincil ERM grubunda bu anlamlılık gözlemlenmemiştir. Özellikle, alt kadrandaki retinal noktaların açı değişim yönlerinin gruplar arasında orantılı olarak farklılık gösterdiği belirlenmiştir.
Tartışma ve Sonuç: Primer ve sekonder ERM'li gözlerde ameliyat sonrası retinal yer değiştirme paternleri kısmen farklılık gösterebilir. Bilgimize göre ilk defa primer ve sekonder ERM tanısı ile opere edilen hastaların ameliyat öncesi ve sonrası yakın kızılötesi yansıma görüntüleri ile retinadaki açısal yer değiştirmenin miktarı, yönü ve açısal değişiminin kantatif analizi bu çalışma ile ortaya konmuştur.Sekonder ERM'de gözlemlenen retinal yer değişimi farklılıklarını anlamak için daha geniş seriler ile yapılacak ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: pars plana vitrektomi, primer epiretinal membran, retinal yer değiştirme, sekonder epiretinal membran, yakın kızılötesi yansıma görüntüleme

SS-68

Vitreomaküler Traksiyon Sendromunda Retinal Yapısal Değişikliklerin Prognoza Etkisinin Değerlendirilmesi

Aydan Alpuğan Yeşil, Gülşah Gökgöz, Gursel Yilmaz
Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

Giriş ve Amaç: Vitreomaküler traksiyon hastalarında pamuk topu işaretinin görme keskinliği ve tedavi seçimine etkilerini araştırmak ve olası prognostik parametrelerin tespit etmek amaçlanmıştır.
Yöntem: Kesitsel tipteki bu çalışmaya kliniğimize Ocak 2014-Ocak 2024 tarihleri arasında başvuran vitreomaküler traksiyon sendromu tanısı almış hastalar dahil edilmiştir. Hastaların optik kohorens tomografi görüntüleri retrospektif olarak incelenmiş olup çalışmaya 50 hastanın 59 gözü dahil edilmiştir.
Bulgular: Çalışmaya dahil olan hastaların 34'ü kadın, 16'sı erkek hastadan oluşmakta olup yaş ortalaması 75,9±10,8 yıldır. Hastaların ortalama takip süreleri ortancası 67 (Q1:23 Q3:82,25) aydır. VMT'li gözlerin %40,7'sinde pamuk topu işareti izlenmiştir. VMT'lerin %35,6'sında spontan ayrılma izlenirken, %23,7'sine pnömotik vitreolizis ve %27,1'ine vitreoretinal cerrahi uygulanmıştır. Hastaların takibinde %13,6'sının VMT'nin devam ettiği, %11,9'unda ise maküler hol geliştiği görülmüştür. Çalışmaya dahil edilen tüm gözlerin santral retina kalınlığı ortalaması 366,7±121,3 mikron iken pamuk topu işareti olan grupta ortalama 328,1±58,9 mikron, olmayan grupta ise 392,6±144,9 mikrondur. Düzeltilmiş görme keskinliği ortalaması pamuk topu işareti olan grupta 0,55± 0,25 iken diğer grupta 0,54±0,23 olarak tespit edilmiştir (p=0,726). Santral retina kalınlığı ile görme keskinliği arasında istatistiksel olarak anlamlı güçlü düzeyde negatif korelasyon olduğu görülmüştür (p=0,002 r=-0,608).
Tartışma ve Sonuç: VMT retina yapısında belirgin değişikliklere sebep olarak görme keskinliğinde azalmaya sebep olmaktadır. Ancak seyri sırasında farklı morfolojik değişikliklere sebep olduğundan prognozu tahmin etmek her zaman mümkün olmamaktadır. Bu çalışmada görme keskinliğini etkileyen en önemli faktörün VMT'ye bağlı artan retina kalınlığı olduğu görülmüştür. Pamuk topu işareti olan grupta retina kalınlığının daha düşük, görme keskinliğinin ise daha iyi olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Pamuk topu işareti, Retina kalınlığı, Vitreomaküler traksiyon sendromu

SS-69

Miyopi ile İlgili Sorulara ChatGPT-4o'nun Verdiği Cevapların, Yeterlilik ve Okunabilirliğinin Değerlendirilmesi

Burcu Erdem[1], Selim Ayata[2], Ali Safa Balcı[3], Semih Çakmak[1]
[1]İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul
[3]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Prof. Dr. İlhan Varank Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş ve Amaç: ChatGPT yapay zeka modeline, miyopi ile ilgili hasta bakış açısıyla yöneltilen soruların doğruluk ve okunabilirliğinin karşılaştırılması.
Yöntem: Hazırlanan yirmi beş sorunun sekizi (%32) genel bilgi, beşi (%20) patofizyoloji, sekizi (%32) tedavi, dördü (%16) önlem olarak gruplandırılıp ChatGPT-4o uygulamasına soruldu. Cevaplar kaydedilip iki oftalmolog tarafından bağımsız skorlanıp 1 (tamamen doğru), 2 (doğru ancak yetersiz), 3 (doğru fakat yanıltıcı bilgi içeriyor) ve 4 (tamamen yetersiz) şeklinde puanlandırıldı, farklı puanlandırma durumunda düşük skor alındı. Okunabilirlik ise SMOG ve FKGL okunabilirlik endeksleri kullanılarak belirlendi.
Bulgular: Soruların on dördü (%56) 1 puan, onu (%40) 2 puan, biri (%4) 3 puan aldı, 4 puan alan soru bulunmamaktaydı. Genel bilgi grubunun %12,5'i; patofizyolojinin %60'ı, tedavinin %87,5'i, önlemin %75'i tamamen doğru cevaplanmıştı. SMOG ortalaması puan-1'de 15,09±0,72; puan-2'de 14,59±0,75; puan-3'te 15,20 idi. FKGL ortalaması puan-1'de 12,71±0,85; puan-2'de 12,62±0,56; puan-3'te 12,60 idi. Genel bilgi grubunun SMOG ortalaması puan-1'de 17,90; puan-2'de 15,21±0,94; puan-3'te 15,20 iken FKGL ortalaması puan-1'de 16,10; puan-2'de 13,26±0,62; puan-3'te 12,60 idi. Önlem grubunun SMOG ortalaması puan-1'de 13,20± 0,26; puan-2'de 15,60; FKGL ortalaması puan-1'de 10,8±0,56; puan-2'de 13,20 idi. SMOG'a göre cevaplar 14-16 yaş, FKGL endeksine göre 17-20 yaşın anlayabileceği düzeydeydi. Genel bilgi grubu cevapları SMOG'a göre 15-17, FKGL endeksine göre 17-20 yaşın anlayabileceği seviyede olup anlaşılması en güç, önlem grubu SMOG'a göre 13-15 yaş, FKGL endeksine göre 14-20 yaşın anlayabileceği seviyede olup en anlaşılabilir gruptur.
Tartışma ve Sonuç: ChatGPT-4o, hastaların miyopi ile ilgili sorularını doğru yanıtlamada yol gösterici olabilir. Gruplara göre okunabilirlik endekslerinin farklı oluşu, ChatGPT-4o'nun miyopinin tüm mekanizmalarına eşit yeterlilikte hakim olamadığının göstericisi olabilir.

Anahtar Kelimeler: Chat-GPT, Miyopi, Okunabilirlik Endeksi, Yapay Zeka

SS-70

Az Görme ve Rehabilitasyonu Polikliniğine Yönlendirilen Hastalarda Yapılan Hatalar

Melek Mutlu Sönmez
Prof. Dr. Süleyman Yalçın Göztepe Şehir Hastanesi, İstanbul

Giriş ve Amaç:Az görme ve rehabilitasyonu polikliniğine yönlendirilen hastaların muayenesi ve yönlendirilmesi konusunda yapılan hataları incelemek amaçlanmıştır.
Yöntem: Az görme ve rehabilitasyonu polikliniğine Mart 2023-Nisan 2024 tarihleri arasında yönlendirilen 243 hastanın verileri retrospektif olarak incelendi. Refere edilirken yapılmış ve az görme polikliniğinde yapılan muayene notları karşılaştırıldı. Uzak görme keskinliğine refere edilmeden önce foropter ile bakılmış olup az görme polikliniğinde deneme çerçevesi ile bakıldı. Karşılaştırma yapılabilmesi için 6 metreden ve Snellen eşeli ile uzak görme keskinliğine bakıldı. Az görme polikliniğinde görme keskinliğine ETDRS eşeli ile ve hasta durumuna göre farklı mesafelerden tekrar bakıldı.
Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 78±2.5 (6-92 yaş),122'si erkek, 121'i kadın idi. Hastaların 38'i (%16) cihaz ve gözlük denemeleri için sosyo-kültürel olarak ve beklentileri açısından uygun değildi. Hastaların 21'inde (%9) görme keskinliği bir gözde 0.3 altında diğer gözde 0.3 üzerinde olup az görme polikliniğinde değerlendirilmesi için uygun değildi. İyi gören gözlerinde uzak düzeltilmiş en iyi görme keskinliği (DEİGK) refere edilmeden önce ortalama 0.1±0.92, az görme polikliniğinde 0.2±0.3 olarak değerlendirildi (p=0.001). Kötü gören gözlerinde DEİGK refere edilmeden önce ortalama 0.01±0.34, az görme polikliniğinde 0.05±1.2 olarak değerlendirildi (p=0.003). ETDRS eşeli ile kötü gören gözlerinde hem 6 hem 3 metreden DEİGK Snellen eşeline göre anlamlı olarak daha yüksek bulundu (p=0.001). Az görme polikliniğinde 35 (%14) hastada DEİGK ≥ 0.3 olarak belirlenip sadece refraktif kusurlarına yönelik yakın-uzak gözlük reçetesi verildi. Hastaların 24'ü (%10) katarakt cerrahisi için, 7'si (%3) şaşılık/nistagmus cerrahisi için yönlendirilip cihaz denemesi yapılmadı.
Tartışma ve Sonuç: Hastaların az görme ve rehabilitasyonu polikliniğine yönlendirilmeden önce görme keskinliğine gözlük çerçevesi ile bakılması ve hasta beklentilerinin doğru değerlendirilmesi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Az gören, gözlük çerçevesi, foropter

SS-71

Miyopi Progresyonunda Atropin Tedavisinin Rolü ve Aksiyel Uzunluk, Koroid Kalınlığı ve Koroid Vasküler İndekse Etkileri

Caner Öztürk, Selim Cevher, Mustafa Duran
Hitit Üniversitesi, Göz Hastalıkları ABD,Erol Olçok Eğitim ve Araştırnma Hastanesi, Çorum

Giriş ve Amaç: Miyopi progresyonu amacıyla kullanılan %0.01 Atropin tedavisinin 12 aylık tedavi etkinliği ile aksiyel uzunluk, koroid kalınlığı ve koroid vasküler indeks üzerine olan etkilerinin belirlenmesi
Yöntem: En az bir yıl boyunca her gece bir kez %0.01 Atropin kullanan 20 hastanın 40 gözü çalışmaya dahil edildi. Katılımcılar tedavi başlangıcında, tedavinin 6. ayında ve tedavinin 12. ayında sikloplejinli sferik ekivalan (SE), aksiyel uzunluk (AU), santral, subfoveal, nazal ve temporal kadranlardaki koroid kalınlıkları (KK) ve koroid vasküler indeks değerleri (KVİ) ile değerlendirildi.
Bulgular: Çalışmaya dahil edilen katılımcıların ortalama yaş değerleri 11,21±2,45 idi. Tedavi başlangıcında, tedavinin 6. ayında ve tedavinin 12. ayında sırasıyla ortalama SE değerleri -5,18±2,51, -5,33±2,56, -5,54±2,56 dioptri olarak bulunurken, ortalama AU değerleri 25,34±1,32, 25,48±1,34, 25,60±1,33 milimetre olarak bulundu. tedavi başlangıcında, tedavinin 6. ayında ve tedavinin 12. ayında ölçülen santral, subfoveal, nazal ve temporal kadranlardaki KK ve KVİ değerlerinde istatistiksel anlamlı farklılık saptanmamıştır.
Tartışma ve Sonuç: Miyopi progresyonunu önlemede etkisi daha önceki çalışmalarla gösterilen %0,01 atropin tedavisinin koroid kalınlığı ve koroidin vasküler yapılarında herhangi bir değişikliğe yol açmadığı 1 yıllık takip çalışmamızla gösterilmiştir. Atropinin koroid üzerinde olumsuz bir etkisinin saptanmaması miyopi progresyonunda daha güvenli birşekilde kullanılabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Atropin, Miyopi, Koroid, Koroid Vasküler İndeks

SS-72

Az Görenlere Yardım Cihazı Uyguladığımız Hastaların Klinik Sonuçları

Esra Biberoğlu Çelik, Özlem Şahin
Marmara Üniversitesi, Pendik Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş ve Amaç: Az görme birimine başvurmuş hastaların tanı dağılımlarını, klinik özelliklerini tanımlamak ve reçete edilen az görme yöntemlerini bildirmek
Yöntem: Az görme polikliniğine başvuran hastaların tanıları, en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK), az görmeye yardımcı cihaz ile ulaşılan uzak ve yakın görme düzeyleri kaydedildi. Hastaların teleskopik gözlük, filtreli cam ve yakın için ihtiyaçları belirlendi.
Bulgular: Az görme polikliniğimize gelen 117 hastanın 94' ü çalışmaya alındı. Yaş ortalamaları 43.63 ±28.03 (ortanca=34, min-max=8-80) olan hastaların 52'si (% 55.31) i erkekti. Hastaların 26' sı (% 27.6) yaşa bağlı makula dejenerasyonu, 16' sı (%17.02) retinitis pigmentoza, 14' ü (%14.89) stargardt hastalığı, 12' si (%12.76) albinizm tanılıydı. Ortalama EİDGK iyi gören gözde 0.96±0.47, kötü gören gözde 1.40±0.75 LogMAR idi. Teleskopik gözlük ile ölçülen uzak görme düzeyleri ortalaması 0.28±0.21 LogMAR' a yükseldi ($p<0.05$). Ortalama yakın okuma düzeyleri 0.98±0.05' den yüksek adisyonlu gözlük veya okuma kepi ile 0.18±0.13 LogMAR' a artış gösterdi ($p<0.05$). Uzak görme için hastaların 60' ına (%63,82) teleskopik gözlük önerilirken, yakın görme için 30 hastaya (%31.91) yüksek dioptrili yakın gözlüğü, 26 hastaya (%27.65) büyüteç reçete edildi. Teleskopik gözlük olarak en sık 3X büyütmeli galilei tipi gözlük (56 hasta,%59.57), büyüteç olarak en sık 1.8X büyütmeli küre tipi büyüteç (12 hasta,%12.76), yakın içinde en sık +10D gözlük (14 hasta,%14.89) reçete edildi. Fotofobi tarifleyen 11 hastaya (%23.40) filtreli cam önerildi. En sık reçete edilen (% 54.54) filtreli cam 527 nanometre idi.
Tartışma ve Sonuç: Az görme rehabilitasyonu, ciddi görme kaybından sonra kalan görmenin kullanımını optimize etmeyi amaçlamakta ve az görme cihazları ile hem yakın hem uzak görme düzeyinde artış görülebilmektedir. Bu açıdan oftalmologların bu durumun farkında olması ve az gören hastaları az görme birimlerine yönlendirmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Az Görme Rehabilitasyonu, Teleskopik Gözlük, Filtreli Cam

SS-73

Ruh Sağlığımız Göz Sağlığımızı Nasıl Etkiliyor? Anksiyete Psödomiyopi ile İlişkili Olabilir mi?

Fatma Busra Altas[1], kubra ozdemir yalcinsoy[2]
[1]Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Ankara
[2]SBÜ Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

Giriş ve Amaç: Psödomiyopisi olan hastalardaki anksiyete düzeyinin sağlıklı gönüllülerle kıyaslanarak anksiyete ve psödomiyopi arasındaki ilişkinin tespit edilmesi amaçlanmaktadır.
Yöntem: Çalışmamıza sağlık kuruluna askeri okul/ işe giriş sebebiyle başvurup psödomiyopi tespit edilmiş 18-24 yaş aralığındaki hastalar ile göz kliniğine rutin göz muayenesine başvuran emetrop gönüllüler dahil edildi. Hastaların oftalmolojik muayeneleri, sikloplejiden önce ve sonraki refraksiyon ölçümleri kaydedildi. Hastaların mevcut psikolojik iyilik düzeylerinin değerlendirilmesi için hastane anksiyete ve depresyon (HAD) ölçeğini içeren anket uygulandı. Sonuçlar kontrol ve hasta grubunda karşılaştırılarak mevcut anksiyete-depresyon durumu ile psödomiyopi arasındaki ilişki değerlendirildi.
Bulgular: Çalışmaya hasta grubunda 54, kontrol grubunda 56 olmak üzere toplamda 110 hastanın birer gözü dahil edildi. Hastaların 37'si (%34) kadın, 73'ü (%66) erkek, yaş ortalaması 20,95 yıldı. Hasta ve kontrol grubu arasında yaş ve cinsiyet dağılımı benzerdi (p>0,05). Hasta grubunda ortalama başlangıç refraksiyon -2,25±0,90 (-1,0/-5,0), sikloplejik refraksiyon 0,81±0,39 (+0,5/+2.00) ve akomodasyon miktarı 3,10±1,07 (1,5/6,0) idi. Hasta grubunda ortalama anksiyete skoru (HAD-A) 13,11±2,86, ortalama depresyon skoru (HAD-D) 9,3±1,79 olarak bulundu. Kontrol grubunda ortalama HAD-A skoru 11,01±2,04; ortalama HAD-D skoru 9,41±2,32 olarak tespit edildi. Hasta grubunda ortalama HAD-A skoru kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha yüksekti (p<0,05). İki grup arasında ortalama HAD-D skoru açısından anlamlı fark tespit edilmedi (p>0,05). HAD-A skoru ile akomodasyon miktarı arasında zayıf bir pozitif korelasyon tespit edildi (p=0,038, r=0,124).
Tartışma ve Sonuç: Psikolojik stres akomodasyon spazmına sebep olabilir. Psödomiyopisi olan hastalarda etiyolojide organik sebeplerin yanında emosyonel stresin de rol oynayabileceği göz önünde tutulmalıdır. Sikloplejik ilaçlar, refraktif düzeltme gibi tedavilerin yanında psikoterapi de bu hastalarda fayda gösterebilir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, Akomodasyon, Psödomiyopi

SS-74

ChatGPT'nin Refraktif Cerrahi ile İlgili Google Aramalarına Verdiği Yanıtların Değerlendirilmesi

Vildan Tunç, Halil İbrahim Sönmezoğlu
Sakarya Hendek Devlet Hastanesi

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, ChatGPT tarafından refraktif cerrahi hakkında, sıkça sorulan sorulara verilen yanıtların metin kalitesini, okunabilirliğini ve anlaşılabilirliğini değerlendirmektir.
Yöntem: Çalışmada refraktif cerrahi ile ilişkili en popüler anahtar kelimeleri belirlemek için Google Trends kullanıldı. Belirlenen anahtar kelimeler ChatGPT'ye tek tek girildi. ChatGPT tarafından oluşturulan yanıtların kalitesini değerlendirmek için The Ensuring Quality Information for Patients (EQIP) testi kullanıldı. Metinlerin okunabilirliğini araştırmak için Flesch-Kincaid reading ease (FKRE) ve grade level (FKGL)parametreleri kullanıldı.
Bulgular: "What is refractive surgery", "refractive lens exchance" and "refractive lens exchance surgery" en sık aratılan üç kelimeydi. Nepal, Singapur, Lübnan; bu konu ile en çok ilgilenen ülkelerdi. Araştırma, ChatGPT'nin ürettiği metinlerin okunabilirliği ve anlaşılabilirliği ile ilgili önemli sorunları ortaya çıkarmıştır. İstatistiksel analizler sonucunda, metinlerin ortalama EQIP puanı 54.30±7.8, ortalama FKRE puanı 53.48±10.17, FKGL puanı ise 10.04±1.3 idi. Elde edilen EQIP değeri orta düzeyde kaliteli (iyileştirme gerektiren birçok alan mevcut) olarak değerlendirildi. FKGL ve FKRE değerleri, ortalama bir yetişkin için zor- anlaşılabilir olduğunu, ancak daha düşük okuma seviyesinde bireyler için zorlayıcı olabileceğini gösterdi. Bunun sebepleri arasında uzun cümleler, çok heceli kelimeler ve karmaşık terminolojinin yoğun kullanılması yer alır.
Tartışma ve Sonuç: Çalışmamız, refraktif cerrahi ile ilgili ChatGPT›nin ürettiği metinlerin önerilen okunabilirlik seviyelerini aştığını ve kalite sorunları olduğunu ortaya koymuştur. Sağlık uzmanlarıyla iş birliği yapılarak yapay zeka sohbet robotlarının yeniden eğitimi ve içerik denetimi, kaliteyi artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Google Trend, Refraktif Cerrahi, Chatgpt, Anlaşılabilirlik

SS-75

Klinik Optik ve Görsel Rehabilitasyonda Yapay Zeka Sohbet Botlarının (ChatGBT-4, Gemini ve Copilot) Performanslarının Değerlendirilmesi

Özlem Biçer[1], Esra Şahlı[2]
[1]Dr Hulusi Alataş Elmadağ Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara, Türkiye; Ankara Üniversitesi Görme, Yapay Görme ve Az Görenlerin Rehabilitasyonu Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi, Ankara, Türkiye
[2]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye;Ankara Üniversitesi, Görme Araştırmaları ve Az Görme Rehabilitasyon Merkezi, Ankara, Türkiye

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı ChatGPT-4, Gemini ve Copilot yapay zeka sohbet botlarının klinik optik ve görsel rehabilitasyon konularındaki bilgi düzeylerini değerlendirmek ve performanslarını karşılaştırmaktır
Yöntem: Amerikan Oftalmoloji Akademisi'nin 2024-2025 Temel ve Klinik Bilimler Kursu klinik optik ve görsel rehabilitasyon kitabındaki 35 soru bu sohbet botlarına uygulandı. Sohbet botlarının verdikleri cevaplar kitap arkasında yer alan cevap anahtarı ile karşılaştırıldı, doğru ve yanlış olarak gruplandırıldı. Yanıtların doğruluğu ve birbirlerine üstünlükleri istatistiksel olarak karşılaştırıldı
Bulgular: ChatGPT-4 %65.7 doğruluk oranıyla en başarılı model olurken, Gemini %54.2 ve Copilot %51.1 doğruluk oranı göstermektedir. Üç yapay zeka programı arasında doğru ve yanlış yanıt oranları açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı (p = 0.599). ChatGPT-4 cevap anahtarı ile orta düzeyde uyum gösterirken (Kappa=0,531), Gemini ve Copilot daha düşük uyum gösterdi
Tartışma ve Sonuç: ChatGPT-4 en yüksek doğruluğa sahip olsa da üç modelin genel performansı arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Sohbet botlarının klinik optik ve görsel rehabilitasyonla ilgili verdiği yanıtlar her zaman doğru olmayabilir. Mevcut yapay zeka modellerinin çeşitli veri setleri üzerinde sürekli iyileştirilmesi ve doğrulanması gerekmektedir

Anahtar Kelimeler: ChatGPT-4, Copilot, Gemini, Klinik optik, Yapay zeka

SS-76

Farklı Cihazların ve Postürün İntraoküler Lens Hesabı Üzerine Etkisi

Selma Aslan Mehmetalioğulları, Sabiha Güngör Kobat, Elif Yusufoğlu
Fırat Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Elazığ; Fethi Sekin Şehir Hastanesi, Elazığ

Giriş ve Amaç: Optik biometri ve elde taşınır otorefraktokeratometre ile ölçülen yatar pozisyondaki keratometri değerlerini, ultrasonik biometri ve optik biometri ile aksiyel uzunluk ve İOL ölçümü değerlerini ve postürün intraoküler lens ölçümü üzerine etkisini değerlendirmek.
Yöntem: Bu prospektif çalışmaya 31 olgunun 62 gözü dahil edildi. Bütün olgulara önce optik biometri (IOL Master 500, Carl Zeiss Meditec AG/Germany) ile keratometri, aksiyel uzunluk ve İOL gücü değerleri ölçüldü. Daha sonra elde taşınır otorefraktokeratometre (HandyRef-K, NIDEK S.A. France) ile yatar pozisyonda keratometri ölçümü yapılıp Ultrasonik biometri cihazı (Quantel, Quantel Medical/France) ile yatar pozisyonda aksiyel uzunluk ve İOL ölçümleri yapıldı. Yapılan farklı ölçümler karşılaştırılarak cihaza ve postüre bağlı bu parametrelerde değişiklik olup olmadığı değerlendirildi.
Bulgular: Olguların ortalama yaşı 32.87±13.07 yıl idi. Hastaların 17'si kadın, 14'ü erkekti. Keratometri ölçümleri değerlendirildiğinde İOL master cihazı ile ortalama keratometri değerleri düz aksta (K düz) 43.41±1.51, dik aksta (K dik) 44.56±1.76, ortalama aks uzunluğu 23.34±0.84, ortalama İOL ölçümü 21.82±1.94idi. Elde taşınır otorefraktokeratometrede ise yatar pozisyonda K düz 43.21±1.64, K dik 44.36±1.80 idi. Yatar pozisyondaki ultrasonik biometri ile ortalama aks uzunluğu 23.12±0.84, keratometri ölçümleri kullanılarak USG İOL cihazı ile yapılan İOL ölçümü ortalama 21.48±1.86 D idi. Tüm değişkenler açısından gruplar arasında anlamlı bir fark yoktu (P>0,05)
Tartışma ve Sonuç: Farklı cihazlarla ve farklı pozisyonlarda yapılan keratometri, aksiyel uzunluk ve İOL gücü ölçümlerinde sonuçlar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı. Dolayısıyla konjenital katarakt veya mental-fiziksel problemleri nedeniyle standart keratometri ve İOL gücü hesaplanmayan hastalarda göz içi lens gücünün hesaplanmasında ameliyat masasında yatar pozisyonda kullanılabilen elde taşınabilir keratometri ile güvenilir ölçümler alınabilir.

Anahtar Kelimeler: Aks Uzunluğu, Iol, Keratometri, Postür

SS-77

Skleral Kontakt Lens Denemesi Yapılan Keratokonus Hastalarında Klinik Sonuçlarımız

Merve Nur Mutlu, Emine Doğan, Kübra Özata Gündoğdu, Burçin Çakır
Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi,Göz Hastalıkları Anabilim Dalı,Sakarya

Giriş ve Amaç: Skleral kontakt lens (SKL) denemesi yapılan keratokonus hastalarında klinik sonuçların değerlendirilmesi
Yöntem: 2022 Ocak-2024 Haziran ayları arası SKL uygulanan 82 keratokonus hastasının 122 gözünün klinik bulguları ve topografik verileri retrospektif olarak incelendi. Refraksiyon değerleri, korneal topografik verileri, gözlük camı ile en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), SKL ile en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (KLGK) değerlendirildi. Önerilen SKL markasına göre hastalar ICD FLEXFIT (Irregular Corneal Design) (Grup 1) ve AKS (Air Kone Skleral) (Grup 2) olarak iki alt gruba ayrılarak karşılaştırıldı.
Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 29±10,2yıl olup; 64 göze SKL uygulamasından 6 ay önce korneal çapraz bağlama (KÇB) tedavisi uygulanmıştı. Hastaların 6'sında Evre 1, 44'ünde Evre 2, 28'inde Evre 3, 42'sinde Evre 4 keratokonus mevcuttu. Hastaların ortalama sferik ve silendirik değerleri sırasıyla -5,75±1,19 ve 4,43±2,41D idi. Ortalama Kmax değeri 56,08±5,1 D ve topografik astigmatizma değeri 4,3±2,3D idi. EİDGK tüm hastalarda 0.25±0.14; Grup 1 ve 2' de sırasıyla 0.22 ±0.13; 0.24+0.14 idi (p:0.52). Hastalarda ortalama lens deneme sayısı gruplarda sırasıyla 1,5±0,8(1-4), 1,5±1,1 (1-5) idi (p:0,71). KLGK gruplarda sırasıyla 0.61 ±0.13 ve 0,61+0,16 idi, iki grupta da anlamlı görme artışı sağlanmıştı, ve bu artış iki grupta da benzerdi (p1:0.001, p2:0.001). Görme keskinliği 0,2 ve altında olanlarda ortalama 0,43+0,16 sıra; 0,3 ve üzerinde olanlarda ise 0,29+0,11 sıra artış mevcuttu (p:0,001)
Tartışma ve Sonuç: Özellikle ileri evre keratokonusta skleral lensler başarı ile uygulanabilmektedir. Bu lenslerle belirgin görme artışı sağlanmaktadır. Bu çalışmada, uygun seçilen her iki skleral kontakt lensler markasıyla keratokonus hastalarında etkili bir görme artışı sağladığı tespit gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Kornea Topografisi, Sert Kontakt Lens

SS-78

Pediatrik Hasta Grubunda Kontakt Lens Kullanımı: Üçüncü Basamak Merkez Deneyimleri

Berra Altındiş[1], Ali Safa Balcı[2], Kerem Şen[1], Gülşah Gümüş Akgün[1], Ferah Özçelik[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Prof. Dr. İlhan Varank Sancaktepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Giriş ve Amaç: Üçüncü basamak bir merkezde 18 yaşından önce kontakt lens kullanmaya başlayan hastalarda, demografik, etiyolojik ve oküler özellikleri incelemek amaçlandı.
Yöntem: Kontakt Lens Biriminde takipli olup en az 12 ay kontakt lens kullanan 18 yaşın altındaki hastaların arşiv kayıtları incelendi. Hastalara ait demografik bilgileri, geçirilmiş cerrahi öyküleri, kontakt lens kullanma endikasyonları, kullanılan kontakt lensin yapısal ve refraktif değerleri, kontakt lens kullanımı esnasında gelişen komplikasyonlar ve takip süresi kaydedildi.
Bulgular: Çalışmaya 923 hasta dahil edildi. Hastaların 588'si kız (%63,7), 335'si erkekti (%36,3). Ortalama başvuru yaşı 14,61±3,52 (1-17) idi. Ortalama takip süresi 38,22±26,78 (12-144) aydı. Endikasyonlar incelendiğinde 446 hasta ametropi (%48,32), 130 hasta anizometropi (%14,08), 122 hasta keratokonus (%13,22), 79 hasta yüksek miyopi (%8,56), 66 hasta yüksek hipermetropi (%7,15), 55 hasta afaki (%5,96), 16 hasta yüksek astigmatizma (%1,73), 9 hasta lökom (%0,98) nedeniyle takipliydi. Yumuşak kontakt lens kullanan hasta sayısı 890 (%96,42), sert gaz geçirgen lens kullanan hasta sayısı 33'tü (%3,58). Toplam 323 hastada (%34,99) komplikasyon görüldü. 134 hastada punktat epitelyopati (%41,49), 87 hastada papiller konjonktivit (%26,94), 51 hastada konfor bozukluğu (%15,78), 44 hastada steril korneal infiltrat (%13,63), 7 hastada mikrobiyal keratit (%2,16) izlendi. Toplam 96 hasta (%10,40) takip sırasında kontakt lens tedavisini bıraktı.
Tartışma ve Sonuç: Pediatrik yaş grubunda kontakt lens kullanımı, ametropi ve anizometropi başta olmak üzere birçok farklı amaçla kullanılabilmektedir. Çoğunlukla yumuşak kontakt lensler tercih edilmekle birlikte, belirli vakalarda sert gaz geçirgen lensler de kullanılabilir. Bu yaş grubunda kontakt lens kullanımı sırasında mikrobiyal keratit gibi ciddi komplikasyonlar görülebileceği için, hastaların düzenli takibi, tedaviye uyumu ve olası komplikasyonların erken yönetimi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ametropi, Anizometropi, Kontakt Lens, Pediatrik Hastalar

SS-79

Ön Segment Tümörlerinin Multimodal Görüntüleme Yöntemleri ile Araştırılması

Mumin Buz[1], Elif Turkoglu[2], Mehmet Erkan Dogan[3]
[1]Seydişehir Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Konya
[2]Özel muayenehane, Antalya
[3]Akdeniz Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Antalya

Giriş ve Amaç: Oftalmolojik onkolojide özellikle multimodal yöntemler ile görüntüleme, tümörlerin yansıttığı farklı karakteristik özellikler ile ayırıcı tanıda büyük önem kazanmış; tanı, tedavi ve takipte vazgeçilmez bir yere kavuşmuştur. Bu çalışmanın amacı; multimodal görüntüleme ile kliniğimizde saptanan ön segment göz tümörlerinin araştırılması ve farklı tümörlerde görüntüleme yöntemleri arasındaki farklılıkların ortaya konulabilmesidir. Burada literatürde az yer bulabilmiş birkaç tümör çeşidi görüntülemesi özelliklerinin de tanımlanması ile literatüre katkı sağlanması amaçlanmıştır.
Yöntem: Yapılan retrospektif çalışmaya, 2017-2024 yılları arasında kliniğimiz oküler onkoloji birimine başvuran göz tümörü olgularından, ön segment yerleşimli olup ÖS-OKT ve/veya UBM ile görüntüleme yapılanlar (bazı tümörlerde konvansiyonel USG de yapılarak) dahil edilmiştir. Tümörlerin yüzeyleri, sınırları, yapısı, içeriği ve görsel özellikleri tanımlanarak karşılaştırılmıştır. Ayrıca tümör eksizyonu yapılan olgularda tanı patoloji ile desteklenmiştir.
Bulgular: Hastaların tanıları, 4 olgu konjonktival nevüs, 1 olgu primer akkiz melanozis ve iris kisti birlikteliği, 1 olgu konjonktival nevüs ve malign melanoma birlikteliği, 1 olgu konjonktival intraepitelyal tümör, 1 olgu konjonktival yassı hücreli karsinom, 4 olgu iris kisti, 3 olgu iris nevüsü, 1 olgu iris metastazı, 2 olgu siliyer cisim malign melanomu, 1 olgu siliyokoroidal malign melanom, 1 olgu dermoid tümör şeklindedir.
Tartışma ve Sonuç: Tüm ön segment tümör konfigürasyonlarına bakılacak olursa, genel olarak ultrason biyomikroskopi daha iyi görüntüler sunmaktadır. ÖS-OKT ile görüntülenebilen tümörlerde daha yüksek çözünürlükle görüntüler alınabilmektedir. Tetkikler arasında farklılık tümörlerin türüne ve yerleşimine göre değişmektedir. Ayrıca son yıllarda ÖS-OKTA ile de ön segment tümörleri incelenmekte ve önemli yeni özellikler ortaya konulmaktadır. Bu çalışmaların artarak yeni görüntüleme yöntemleri karakteristiklerinin ortaya konulması tanıda büyük kolaylık sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ultrason Biyomikroskopi, Optik Koherans Tomografi, Göz Tümörleri, Ön Segment Tümörleri, Multimodal Görüntüleme

SS-80

Korneal Yabancı Cisim Hastalarının Sosyodemografik ve Klinik Özelliklerinin İncelenmesi

Elİf Kılıç[1], Ramazan Güler[2], Ayse Bozkurt Oflaz[1]
[1]Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya
[2]Konya Numune Hastanesi,Göz Hastalıkları Bölümü,Konya

Giriş ve Amaç: Korneal yabancı cisim,dünya çapında karşılaşılan en yaygın oküler yaralanma şeklidir.Kornea yabancı cisimleri genellikle sanayi,inşaat, tarım ortamında ortaya çıkar.Korneal skar nedeniyle görmenin bozulması,keratitten endoftalmiye kadar değişen ikincil enfeksiyonlar ortaya çıkabilmektedir.Ayrıca önemli maliyetlere neden olmaktadır. Bu çalışmayla elde edeceğimiz veriler sonucunda korneal yabancı cisimlerden daha iyi korunma yöntemleri ve tedavi önerilerinde bulunmayı amaçladık.
Yöntem: Kliniğimize son 3 ayda korneal yabancı cisim nedeniyle başvuran hastaların bilgileri retrospektif olarak incelendi.Muayene bilgileri, dominant göz ve el bilgileri not edildi.
Bulgular: Acil olarak başvuran 75 hastanın yaş ortalaması 32 ± 2,1idi.Ortalama sferik eşdeğerleri -0,60 iken, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği ortalaması 0,9 idi.Hastaların %45,8 'i kaynak işi,%25 i taşlama,%15 i demir doğrama,%5 i makine operatörlüğü,%6 sı diğer işlerle uğraşmaktaydı.Hastaların %55'inin korneal yabancı cismi sağ gözde,%45'ininki sol gözde idi.Hastaların %88'i dominant olarak sağ elini kullanırken %12'si sol elini kullanmaktaydı. Yabancı cismin geldiği göz ile dominant elin %52 oranında aynı lateralitede olduğu görüldü.Hastaların eğitim durumları %22,2'si ilkokul,%33,3'ü ortaokul,%36'sı lise ve %6'sı üniversite mezunuydu.Hastaların %46'sı koruyucu gözlük kullanırken,%54'ü herhangi bir koruyucu gözlük kullanmamaktaydı.Hastaların acil servise başvurma süreleri ortalama 20 saat iken,%50 'si ilk gün içinde acil servise başvurmuştur.Hastaların kornealarına gelen yabancı cisimlerin konumu %30 santral,%41 parasantral,%27 perifer korneaydı.
Tartışma ve Sonuç: Korneaya gelen yabancı cisimler korneada enfeksiyonlara, skarlara yol açarak görme keskinliğinde azalmaya yol açmaktadır.Bu tür komplikasyonlardan kaçınmak için bu cisimlerin zamanında çıkarılmaları gerekir. Dominant el kullanılan lateralitede koruma önlemlerinin artırılması faydalı olabilir. Bu hastalarda gerekli tedbirlerin alınmasıyla bu tarz yaralanmaların önüne geçilebilir.

Anahtar Kelimeler: Korneal Yabancı Cisim, Korneal Skar, Koruyucu Gözlük

SS-81

Açık Glob Yaralanmalarında Klinik Özelliklerin ve Bilgisayarlı Tomografi Bulgularının Prognoz Üzerine Etkisi

Mervenur Yılmaz[1], Selma Meşen[1], Çağrı Tural[2]
[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi,Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı,Kahramanmaraş
[2]Necip Fazıl Şehir Hastanesi,Radyoloji Ana Bilim Dalı,Kahramanmaraş

Giriş ve Amaç: Açık glob yaralanması (AGY) olan hastaların demografik ve klinik özellikleri, bilgisayarlı tomografi (BT) bulgularını incelemek, görsel prognozu etkileyen faktörleri değerlendirmek.
Yöntem: Ocak 2020-Temmuz 2024 tarihleri arasında AGY sebebiyle opere olan hastalar retrospektif olarak tarandı. Hastaların demografik verileri, travma sebebi, tipi, anatomik yerleşimi, klinik bulgular, eşlik eden lezyonlar ve takip süresi kaydedildi. Oküler travma skoru (OTS) hesaplandı. Ayrıca BT görüntüleri taranarak skleral düzensizlik, kollaps, lens dislokasyonu, anormal vitreus dansitesi, vitreus hemorajisi, intraoküler yabancı cisim veya hava varlığı incelendi. BT görüntülerinden humör aköz, lens ve vitreus dansiteleri ölçüldü, ön kamara derinliği ve aksiyel uzunluk hesaplandı. Bu bulguların OTS ve son görme keskinliği (GK) ile ilişkisi incelendi.
Bulgular: Çalışmaya yaş ortalaması 30,50±18,28 olan 13 kadın, 64 erkek olmak üzere 77 göz dahil edildi. Travma nedenleri başlıca: %23,4 delici (tel,metal), %19,5 odun, %19,5 cam ve %15,6 maden suyu kapağı idi. Kesi %59,7 korneal, %28,6 korneaskleral ve %10,4 skleraldi. Anatomik lokalizasyon: %27,3 üsttemporal, %22,1 alttemporal ve %14,3 optik aksı içeriyordu. Kesi boyutu 4,20±2,08 mm iken, eşlik eden lezyonlar en sık iris-koroid prolapsusu ve kataraktt. OTS %75,3 kategori 3, %10,4 kategori 5 idi. Preoperatif GK 2,37±1,12 iken son vizitte GK 0,24±0,30 logMAR ($p<0,05$) idi. İlk GK ve OTS ile son GK arasında korelasyon vardı ($p<0,05$ $r=0,39$ ve $r=-0,35$). Korneal kesi ile son GK arasında ilişki saptandı ($p=0,02$). Kesi yerleşim yerlerinden optik aks, alttemporal ve altnazal bölgeler son GK üzerine etkili bulundu. Kesi boyutu ile son GK ve OTS arasında korelasyon saptandı ($r=0,37$, $r=-0,36$). BT bulgularından hiçbirisi son GK ve OTS ile ilişkili bulunmadı.
Tartışma ve Sonuç: AGY ilişkili travmalar ciddi görme kaybı ve komplikasyonlara yol açabilir. Çalışmamıza göre başlangıç GK, OTS, kesinin lokalizasyonu ve boyutu son GK üzerine etkili iken BT bulguları bu konuda yetersiz kalmıştır.

Anahtar Kelimeler: Açık glob yaralanması, oküler travma skoru, bilgisayarlı tomografi, prognoz.

SS-82

Topikal Siklosporinin Konjonktival ve Nazal Mikroflora Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Emine Savran Elibol[1], Zafer Habip[2], Ahmet Elbay[3], Ahmet Adnan Cırık[4], Halit Oğuz[5]
[1]Bahçeşehir Üniversitesi, Göz Ana Bilim Dalı, İstanbul
[2]Medeniyet Üniversitesi, Göztepe Şehir Hastanesi, Tıbbi mikrobiyoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul
[3]Bezmialem Üniversitesi, Göz Ana Bilim Dalı, İstanbul
[4]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, İstanbul
[5]Medeniyet Üniversitesi, Göztepe Şehir Hastanesi, Göz Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş ve Amaç: Kuru göz, rahatsızlık ve görme bozukluklarına neden olan yaygın bir oküler durumdur. Siklosporin A (CsA) gibi anti-enflamatuar ajanlar tedavisinde sıklıkla kullanılır. Ancak, CsA'nın oküler flora üzerindeki etkisi yeterince incelenmemiştir. Amacımız, topikal siklosporin kullanan hastalarda konjonktival ve nazal mikroflorada meydana gelen değişiklikleri değerlendirmektir.
Yöntem: Bu kesitsel çalışmada, kuru göz hastalarından iki gruptan konjonktival ve nazal örnekler toplandı.Grup 1, CsA göz damlaları kullanan 38 hastadan, Grup 2 ise koruyucu içermeyen yapay gözyaşı damlaları kullanan 34 hastadan oluşuyordu. Örneklerden bakteri kültürleri oluşturuldu ve tanımlanan organizmalar antibiyotik duyarlılık testine tabi tutuldu. Ayrıca, örneklerdeki bakteri türlerinin çeşitliliğini değerlendirmek için alfa çeşitlilik analizleri kullanıldı.
Bulgular: Konjonktival örneklerin %75'inde ve nazal örneklerin %97.22'sinde bakteri üremesi gözlendi. Her iki grupta da baskın organizma Staphylococcus epidermidis idi. Konjonktival kültür bulgularına göre S. epidermidis ve Strep_ viridans bakterileri, Grup 1'de Grup 2'ye kıyasla daha yüksek Shannon çeşitliliği ve OTU zenginliği değerlerine sahip olduğu gözlemlenmiş olmakla birlikte alfa çeşitlilik analizi, çoğu bakteri türü için gruplar arasında anlamlı bir fark olmadığını gösterdi. Siklosporin göz damlası kullanan grupta kommensal bakteri artışı gözlemlenmiş fakat istatistiksel olarak fark bulunamamıştır. Antibiyotik duyarlılık testleri, gruplar arasında direnç paternlerinde önemli farklılıklar olmadığını ortaya koydu.
Tartışma ve Sonuç: Bu çalışma, kuru göz hastalarında CsA göz damlalarının konjonktival ve nazal flora üzerindeki etkilerine dair değerli bilgiler sunmaktadır. Bulgular, CsA'nın oküler floranın kompozisyonunu, çeşitliliğini veya antibiyotik direnç paternlerini önemli ölçüde etkilemediğini göstermektedir. Uzun süreli topikal siklosporin tedavisinin konjonktival mikroflora üzerinde önemli bir etkisi yoktur ve antibiyotik direncine yol açmaz.

Anahtar Kelimeler: Siklosporin Gööz Damlası, Kuru Göz, Konjonktival Flora, Nazal Flora, Oküler Enfeksiyon

POSTER BİLDİRİLER

PS-01

Latanoprost %0,005'ten Latanoprostene Bunod %0,024'e Geçiş Yapılan Açık açılı Glokom ve Oküler Hipertansiyon Hastalarının Göziçi Basıncındaki Değişimler

Mustafa Duran, Caner Öztürk
Hitit Üniversitesi, Erol Olçok Eğitim Araştırma Hastanesi, Çorum, Türkiye

Giriş ve Amaç: Latanoprost içeren prostaglandin (PG) analoğu kullanan açık açılı glokom (AAG) ve oküler hipertansiyon (OHT) hastalarında, yeni bir PG analoğu olan latanoprostene bunoda geçiş yapıldıktan sonra göziçi basıncındaki (GİB) değişimi değerlendirmek
Yöntem: Glokom biriminde takipli olan hastaların dosyaları retrospektif olarak tarandı. Kullandığı ilaçlar arasında latanoprost bulunan ve latanoprostene bunoda geçiş yapmış olan hastaların dosyaları çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaşları, glokom türleri, kaç ilaç kullandıkları ve santral kornea kalınları kaydedildi. Hastaların değişimden önceki, değişimden sonra 1. ay, 3. ay ve 6. aydaki görme keskinlikleri, GİB, retina sinir lifi tabakası değerleri (RSLT, global ve 6 segment) kaydedildi. GİB, Goldmann aplanasyon tonometrisi ile ölçüldü.
Bulgular: Çalışmaya 29 AAG ve OHT hastasının (8 erkek, 21 kadın) 58 gözü dahil edildi. Hastalardan 4'ü (%13,8) psödoeksfoliasyon glokom hastası idi. Hastaların yaş ortalamaları 61,52±10,7 idi. İlaç değişim öncesi GİB, ortalama sağ göz 18,79±3,3, sol göz 18,28±2,9 mmHg idi. Değişim sonrası 1. ay ölçümleri sağ göz 16,51±2,3, sol göz 15,83±2,3 mmHg idi. Üçüncü ay sağ göz 15,89±2,5, sol göz 15,48±2,7 mmHg idi. Altıncı ay sağ göz 15,48±2,7, sol göz 15,17±2,5 mmHg idi. Sağ GİB ölçüm farkı 3,31±4,7 (%13,4) iken, sol göz için 3,10±4,3 (%13,8) mmHg idi. Her iki göz için GİB'ında anlamlı azalma mevcut idi (sağ $p<0,001$, sol $p=0,002$). Rnfl açısından sadece sağ göz globalde anlamlı değişiklik vardı ($p=0,027$).
Tartışma ve Sonuç: Latanoprostene bunodun, latanoprost kullanan hastalarda değişim yapıldığında 6. ayın sonunda anlamlı olarak GİB düşüşü (ortalama 3 mmHg) sağladığı görüldü. Ek GİB düşüşü istenen hastalarda bu ilaç değişiminin etkili olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Açık açılı glokom, göziçi basıncı, latanoprost, latanoprostene bunod

PS-02

Axenfeld-Rieger Syndrome with Atypical Glaucoma Presentation Associated with Hypermetropia

Ahmet Özyiğit, Kürşat Atalay
İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

Giriş ve Amaç: Axenfeld-Rieger syndrome (ARS) occurs due to genetic alterations leading to various systemic and ocular disabilities. Ophthalmologic features of the ARS are broad, such as anterior segment anomalies, glaucoma, and refractive errors, mainly myopia. Herein, we introduce an ARS patient who has developmental glaucoma with short axial length (AL) and high hypermetropia.
Yöntem: A 9-year-old boy was consulted to the glaucoma department due to the high cup-to-disc ratio. The ophthalmologic evaluation revealed abnormalities such as posterior embriotoxon, iridocorneal adhesions, and megalocornea. He has a sensorineural hearing deficit using a hearing aid.
Bulgular: His visions were 0.8 at the right eye and 0.7 at the left eye. Autorefractometer measurement showed +8.25 -2.00 α1° D in the right eye and +8.25 -2.25 α 1° D in the left eye. We found the intraocular pressures to be 24 mmHg in the right eye and 23 mmHg in the left eye. Axial lengths were 21.69 mm at the right eye and 21.72 mm at the left eye. Horizontal visible iris diameters were 13.06 mm in both eyes. The average optic disc nerve fiber layer measurements were 91 at the right eye and 94 at the left eye.
Tartışma ve Sonuç: Although axial myopia and glaucoma development are common in ARS, severe hyperopia, as was shown in our case, is maybe a rare complication.

Anahtar Kelimeler: Axenfeld Rieger syndrome, Glaucoma, Hypermetropia, Refractive error

PS-03

Katarakt Cerrahisi Sonrası Gelişen Descemet Dekolmanının Hava Ve SF6 İle Tedavisi

Muhammed Kaan Azarbaz, Sibel Aksoy, Banu Açıkalın
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

Giriş ve Amaç: Descemet membranı dekolmanı, posterior korneada humör aközün yırtıktan pre-descemetik alana girmesiyle oluşur. Sıklıkla iyatrojenik olarak intraoküler cerrahiden sonra görülür. Bunu spontan ve oküler travma izler. Cerrahiler içinde ise bizim vakamızda olduğu gibi en sık katarakt cerrahisi sonrası oluşur. Amacımız katarakt cerrahisi sonrası descemet dekolmanı vakasını sunmaktır.
Yöntem: Olgu Sunumu
Bulgular: En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) 0,4 olan 81 yaşındaki hastaya kortikal katarakt nedeni ile fakoemülsifikasyon ve intraoküler lens implantasyonu cerrahisi uygulandı. Postoperatif 1.günde yoğun kornea ödemi, descemet foldu izlendi. 2.haftada korneada yoğun ödemin devam etmesi ve EİDGK:0,2 olması üzerine ön segment optik koherens tomografi (OKT) çekildi. OKT'de descemet membranının dekole olduğu görüldü. Hasta operasyona alınıp hava enjeksiyonu yapıldı. Dekole alanın düzelmemesi üzerine hasta tekrar operasyona alınıp ön kamaraya SF6 enjekte edildi. Postoperatif 1. güngöz içi basıncı 26mmHg ölçüldü ve Diazomid 250mg 2x1,Alphagan-P 2x1,Tomec 2x1 başlandı. Son kontrolde göz içi basıncı 7mmHg, EİDGK 0,5, kornea saydam izlendi.
Tartışma ve Sonuç: Katarakt cerrahisi sonrasında devam eden korneal ödemde descemet dekolmanı akılda tutulmalıdır. Literatürde Hava, SF6 veya C3F8 ile descemetopeksi yapılabileceği bildirilmektedir. SF6 enjeksiyonu ardından geçiçi göz içi basıncı artışı vakamızdaki gibi olabilir. Sonuç olarak descemet dekolmanında hava enjeksiyonunun sonuçsuz kaldığı vakalarda SF6 tamponadı kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Descemet dekolmanı,SF6,fakoemülsifikasyon,hava

PS-04

Desme Membran Endotelyal Keratoplasti Sonrası Endotel Hücre Yoğunluğunun Değişimi: Bir Yıllık Takip

Büşra Yorulmaz, Hafize Gökben Ulutaş
Bursa Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Bursa

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı desme membran endotelyal keratoplasti (DMEK) uygulanan hastalarımızın endotel hücre yoğunluğunun (ECD) postoperatif ilk bir yıldaki değişimini değerlendirmek, cerrahi sonrası en fazla ECD kaybının hangi zaman diliminde gözlendiğini saptamaktır.
Yöntem: Kasım 2021 – Ocak 2024 tarihleri arasında DMEK uygulanan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Preoperatif ve postoperatif 1., 3., 6. ve 12. ayda en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), göz içi basıncı (GİB), santral kornea kalınlığı (SKK) ve endotel sayımı ile donör korneanın endotel sayımı kaydedildi.
Bulgular: Çalışmaya 52 hastanın (25 kadın – 27 erkek) 57 gözü dahil edildi. Hastaların ortalama yaşı 69,25±10,45 (32-87) yıldı. Gözlerin 49'u psödofakik, 7'si fakik ve biri afaktı. Hastaların 35 gözü psödofakik büllöz keratopati ve 22 gözü fuchs endotelyal distrofisi nedeniyle DMEK cerrahisi geçirdi. Ortalama donör yaşı 51,60 ± 7,6 yıl (36-68), ortalama donör ECD 2844,12 ± 405,6 hücre/mm2 idi. Postoperatif 1. ayda ECD 1831,8 ± 429.7 hücre/mm2 saptandı. Postoperatif 1. ayda azalma istatistiksel olarak anlamlı ($p<0.001$) gözlenirken, 3., 6., ve 12. ayda sırasıyla 1744±314,19; 1699,42±378,99; 1602,21± 376,04 hücre/mm2 olup aralarında anlamlı farklılık saptanmadı ($p>0.05$). Gözlerin preoperatif ve postoperatif 1. ayda EİDGK ve SKK sırasıyla 2,03±0,74 ve 0,96±0,65 LogMAR ile 753,93±75,67 µ ve 544,6± 67,816 µ olup bu değerlerde anlamlı iyileşme gözlendi (sırasıyla $p=0,002$ ve 0,005). Preoperatif ve postoperatif GİB değerlerinde anlamlı farklılık gözlenmedi. (15,04±3,68; 13,92±5,03; 13,60±3,32; 15,55±7,01; 14,50±6,45 mmHg, $p=0,213$)
Tartışma ve Sonuç: Endotelyal hücre kaybı en fazla postoperatif ilk ayda olmaktadır. Donör hücre kaybı cerrahi esnasındaki donör manipülasyonuna ve postoperatif erken dönemde inflamasyonun artmasına bağlı olabilir. Daha sonraki dönemlerde ECD azalması stabil seyretmektedir.

Anahtar Kelimeler: DMEK, Endotelyal hücre yoğunluğu, santral kornea kalınlığı

PS-05

Konvansiyonel ve Patern Taramalı Lazer Panretinal Fotokoagülasyon Sonrası Akut Dönem Oküler Yüzey Değişiklikleri

Melih Elverdi, Mehmet Şahin, Serdar Bilici, Numan Küçük, Suat Uğurbaş
Bülent Ecevit Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Zonguldak

Giriş ve Amaç: Proliferatif diyabetik retinopati (PDR) hastalarında uygulanan konvansiyonel ve patern taramalı lazer (PASCAL) panretinal fotokoagülasyonun (PRP) oküler yüzey üzerindeki etkilerini karşılaştırmak.
Yöntem: Kesitsel nitelikteki bu çalışmada, ardışık 50 PDR hastası 1:1 oranında konvansiyonel ve PASCAL PRP gruplarına ayrıldı. İlk PRP seansından hemen önce ve 15 dakika sonra gözyaşı kırılma süresi (GKS), kornea boyanma skoru ve Schirmer testi ile oküler yüzey değerlendirmesi yapıldı.
Bulgular: Gruplar arasında yaş ($p = 0.560$), cinsiyet ($p = 0.866$), diyabet süresi ($p = 0.498$), diyabet evresi ($p = 0.503$) ve görme keskinliği ($p = 0.104$) açısından anlamlı fark bulunmadı. PRP sonrasında ortalama GKS, konvansiyonel grupta 11.1 saniyeden 7.5 saniyeye ($p = 0.009$) ve PASCAL grubunda 12.4 saniyeden 10.4 saniyeye ($p = 0.039$) düştü. Her iki grupta da PRP sonrası kornea boyanma skorunda PRP öncesine göre anlamlı bir artış saptandı ($p < 0.001$). Schirmer testinde her iki grupta da anlamlı bir değişiklik gözlenmedi ($p > 0.05$).
Tartışma ve Sonuç: Bu çalışma, diyabetik retinopati tedavisinde uygulanan PRP sonrasında oküler yüzey değişikliklerinin ve evaporatif kuru göz bulgularının yaygın olduğunu göstermektedir. GKS her iki grupta da anlamlı bir şekilde azalmış olsa da, azalma PASCAL grubunda konvansiyonel gruba göre daha hafif düzeyde izlenmiştir. Hastalar PRP öncesinde bu olası oküler yüzey değişiklikleri hakkında bilgilendirilmeli ve uygun tedavi planlaması yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik retinopati, Gözyaşı kırılma süresi, Kuru göz hastalığı, Oküler yüzey, Panretinal fotokoagülasyon

PS-06

Keratokonus Hastalarında Sistemik İnflamasyonun Değerlendirilmesi: Sağlıklı Kontroller ve Hastalık Evreleri ile Karşılaştırma

Simge Baysa, Serdar Bilici, Numan Küçük, Suat Uğurbaş
Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Zonguldak

Giriş ve Amaç: Keratokonus (KC) hastalarında sistemik inflamatuar belirteç seviyelerini değerlendirmek ve bu seviyeleri sağlıklı kontroller ile farklı KC evreleri arasında karşılaştırmak.
Yöntem: Bu kesitsel çalışmaya 40 KC hastası ve yaşları uyumlu 46 sağlıklı kontrol dahil edildi. Kan örneklerinden nötrofil, monosit, lenfosit ve trombosit seviyeleri ölçüldü. Nötrofil-lenfosit oranı (NLR), trombosit-lenfosit oranı (PLR), sistemik bağışıklık inflamasyon indeksi (SII) ve sistemik inflamatuar yanıt indeksi (SIRI) gibi inflamasyon belirteçleri hesaplandı. İki grup ve KC evreleri (Amsler-Krumeich sınıflandırması) arasında karşılaştırmalar yapıldı.
Bulgular: KC hastalarında ortanca NLR 1,94, kontrollerde ise 2,02 olarak bulundu (p=0,729). Ortanca PLR ise KC hastalarında 121,53, kontrollerde ise 116,98 idi (p=0,993). KC hastalarında ortalama SII 537,96, kontrollerde 533,18 olarak bulundu (p=0,890) ve ortalama SIRI KC hastalarında 1,06, kontrollerde 1,08 idi (p=0,416). Bu inflamasyon belirteçleri açısından KC hastaları ile kontroller arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamadı. KC evreleri analiz edildiğinde, ortanca NLR değerleri evre 1'de 2,04, evre 2'de 2,54, evre 3'te 2,07 ve evre 4'te 1,42 olarak bulundu (p=0,159). Ortanca PLR değerleri evre 1'de 118,82, evre 2'de 154,78, evre 3'te 147,86 ve evre 4'te 101,42 idi (p=0,052). Ortanca SII değerleri ise evre 1'de 528,36, evre 2'de 656,75, evre 3'te 665,79 ve evre 4'te 369,54 olarak bulundu (p=0,064). Ortanca SIRI değerleri evre 1'de 0,98, evre 2'de 1,71, evre 3'te 0,92 ve evre 4'te 1,02 idi (p=0,297). KC evreleri arasında bu belirteçler açısından anlamlı bir fark gözlenmedi.
Tartışma ve Sonuç: Bu çalışmada, keratokonus hastaları ile sağlıklı kontroller arasında sistemik inflamasyon belirteçleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı. Ayrıca, KC'nin farklı şiddet evreleri arasında bu belirteçlerde önemli bir değişiklik saptanmadı. Bu bulgular, sistemik inflamasyonun KC patofizyolojisinde belirgin bir rol oynamayabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Sistemik inflamasyon, Sistemik bağışıklık-inflamasyon indeksi, Sistemik inflamatuar yanıt indeksi

PS-07

Santral ve Periferik Korneal Tutulumu Olan Tek taraflı ve Nüks Herpes Stromal Keratitinde Meibomian Bez Morfolojisinin Değerlendirilmesi: Vaka-Kontrol Çalışması

Elif Kaçmaz, Esin Sogütlü Sarı, Mehmet Ömer Kiriştioğlu, Mehmet Baykara, Berna Akova
Uludağ Üniversitesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Bursa

Giriş ve Amaç: Tek taraflı nüks herpes stromal keratiti(hsk) olan olgularda meibomian bez disfonksiyonunun(mbd) değerlendirilmesi; elde edilen sonuçların santral/periferik tutulumlu gözler, etkilenmeyen/sağlıklı gözlerle karşılaştırılması amaçlandı.
Yöntem: Ocak 2021-Nisan 2024 tarihleri arasında Bursa Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları ABD'nda tek taraflı ve nüks HSK olan olgular geriye dönük olarak incelendi.Hastaların üst ve alt kapaktaki(ÜGK-AGK) meibomian bez(MB) morfolojileri temassız meibografi cihazıyla(Sirius,CSO,İtalya) değerlendirildi.MB kaybı(meiboskor) yüzde olarak kayıt edildi.Tüm gözler santral yerleşimli ve periferik yerleşimli olmak üzere iki gruba ayrıldı.Aynı yaş grubu sağlıklı gözlerden ve hasta gruplarında etkilenmeyen gözlerden elde edilen sonuçlarla kontrol grupları oluşturuldu. Veriler gruplar arasında istatistiksel olarak karşılaştırıldı.
Bulgular: Santral HSK grubu 27, periferik HSK grubu 28, kontrol grubu 28 hastaydı.Ortalama ÜGK ve AGK meiboskor değeri santral ve periferik HSK grubunda benzerdi(p=0,498;p= 0,406, sırasıyla).Sağlıklı gözlerle kıyaslandığında santral ve periferik HSK'da ÜGK'da MB kaybı vardı(p=0,006; p=0,004,sırasıyla) ancak AGK için anlamlı fark sadece periferik HSK grubunda görüldü(p=0,023).Periferik HSK grubunda hasta gözle etkilenmeyen göz arasında ÜGK için istatistiksel olarak anlamlı fark yokken(p=0.056), AGK'da hasta gözlerde daha fazla kayıp vardı(p=0.020).Santral HSK grubunda hasta gözle etkilenmeyen gözlerin meiboskor değerleri benzerdi (p>0,05).Etkilenmeyen gözler, sağlıklı gözlerle karşılaştırıldığında; AGK için periferik HSK grubunda etkilenmeyen gözlerde daha fazla kayıp vardı.(p=0,010)
Tartışma ve Sonuç: Tek taraflı ve nüks HSK olguların hasta ve sağlam gözlerinde MB kaybı görülmektedir.Periferik HSK sağlam gözlerinde aynı yaş sağlıklı gözlere göre daha fazla kayıp vardı.Özellikle alt kapakta MBD varlığının periferik tutulumlu HSK riskini arttırabileceği düşünülebilir.Kesin sonuç için daha fazla hasta sayılı prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Herpetik Stromal Keratit, Meibomian Bez, Meibomiografi

PS-08

Doku Kaybı Olan Korneal Perforasyon Olgularında Glob Bütünlüğü Sağlamak İçin Alternatif Bir Yöntem: Konjonktival Otogreft

Teslime Aydemir, Gözde Şahin Vural, Eyyüp Karahan
Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Balıkesir

Giriş ve Amaç: Doku kayıplı travmatik korneal perforasyonu gelişen ve perforasyon alanı kornjonktivadan alınan otogreft ile onarılan hastalarda endikasyonların ve cerrahi sonrası sonuçların geriye dönük değerlendirilmesi amaçlanmıştır.
Yöntem: Bu çalışmaya Ekim 2022 – Ekim 2024 tarihleri arasında doku kayıplı korneal perforasyon nedeniyle opere edilen ve doku bütünlüğü serbest (Resim 1) ya da pediküllü konjonktival otogreft (Resim 2) ile sağlanmış hastalar dahil edildi.Korneal perforasyon nedeni, preoperatif ve postoperatif en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), uygulanan cerrahi yöntem ve postoperatif sonuçlar dosyalarından kaydedilerek değerlendirildi.
Bulgular: Çalışmaya konjonktival otogreft uygulanan 9 hastanın 9 gözü dahil edildi.Hastaların yaş ortalaması 43,67 ± 24,55 yıl idi.Hastaların preoperatif ve postoperatif final vizitteki EİDGK 0,00034 ± 0,00031 ve 0,09388 ± 0,22339 (p: 0,311) idi.Hastaların %77,8'sinde serbest konjonktival otogreft, %22,2'sinde pediküllü greft ilerletme uygulanmıştı. Hastalara uygulanan otogreftin defekt üzerine yerleştirildikten sonra ilk boyutu 20,00 ± 23,26 mm2, final vizitteki son ölçülen boyutu ise 15,14 ± 17,98 mm2 (p:0,061) idi. Takip sürecinde hastaların hiçbirinde keratit ya da sızıntı gibi bir komplikasyon saptanmadı.Postoperatif final vizitte ölçülen total astigmatizma 3,81 ± 1,45 D idi. Final muayenede otogreftlerin %33,3'ünde vaskülarizasyon saptandı.Hastaların %22'sine sekonder cerrahi işlem olarak pars plana vitrektomi uygulanırken %11,1 hastada ftizise gidiş görüldü.
Tartışma ve Sonuç: Doku kayıplı korneal perforasyonda tedavi seçenekleri amniyon membran transplantasyonu, doku yapıştırıcılar ve tektonik keratoplasti yöntemleridir. Bu seçenekler tüm sağlık kuruluşlarında temin edilemediğinden doku kaybını onaracak alternatif yöntemler uygulanmaya çalışılmıştır. Bu çalışmada gösterildiği şekilde konjonktival otogreftler acil durumlarda ve diğer yaygın kullanılan seçeneklere ulaşılamadığı takdirde güvenle kullanılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: doku kaybı, korneal perforasyon, konjonktival otogreft

PS-09

Geçici Keratoprotez İle Kombine Vitreoretinal Cerrahi Prosedürü Uygulanan Olgu Serimizin Klinik Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Görsel Salı, Gozde Sahin Vural, Eyyüp Karahan
Balıkesir Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Balıkesir

Giriş ve Amaç: Retina görüntülenmesini engelleyecek korneal patolojisi olan ve vitreoretinal cerrahi (VRC) gereksinimi olan hastalarda uygulanan geçici keratoprotez (GKP) ile kombine VRC işlemlerinin preoperatif özellikleri ve postoperatif sonuçlarının değerlendirilmesi.
Yöntem: Ocak 2020 – Aralık 2023 tarihleri arasında Eckardt geçici keratoprotez (Eckardt GKP - Dutch ophthalmic research center, D.O.R.C., Zuidland, Hollanda) ile kombine vitreoretinal cerrahi ve penetran keratoplasti uygulanan on hastanın on gözü incelendi. Yaş, cinsiyet, korneal patoloji etyolojisi, geçirilmiş cerrahi, uygulanan tedaviler, takip süresi, ameliyat öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş göz içi basıncı, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), ön ve arka segment bulguları kaydedildi.
Bulgular: Tümü erkek on hastanın yaş ortalaması 53,75 ± 20,56 yıl idi. Ortalama takip süresi 5,00 ± 4,00 ay idi. İlk travma/cerrahi sonrası GKP uygulanma süresi 21,50 ± 26,09 ay idi. Retina görüntülemesini engelleyecek korneal skar ya da opasite mevcutken VRC endikasyonu travmatik retina dekolmanı, vitre içi hemoraji (VİH), travmatik lens drop, uzun süreli komplike olmuş göz içi silikon tamponad ve traksiyonel retina dekolmanı idi.
İntraoperatif değerlendirmelerinde bir hastada retina yatışık, bir hastada kapalı huni dekolmanı ve lens drop, bir hastada Evre C ve üzeri PVR ve makülayı içeren traksiyonel retina dekolmanı, bir hastada ise optik disk etrafında fibrotik bant mevcuttu. Preoperatif ve postoperatif EİDGK 0,00020 ± 0 ve 0,00205 ± 0,00595 (p:0,012), greft endotel hücre sayısı 2913 ± 322,3 ve 2876 ± 285,0 hücre/mm2 (p:0,621) idi.
Tartışma ve Sonuç: Geçici keratoprotez, VRC işlem gereken fakat korneal opasite nedeniyle cerrahi uygulanamayanlarda tercih edilebilir bir tedavi seçeneğidir. Postoperatif dönemde görme keskinliğinde artış olsa da çoklu travma nedeniyle görme keskinliği düşük seviyelerde kalabilmektedir. Kombine prosedür gereken hastalarda daha iyi görme sonucu elde edebilmek için mevcut olan en kısa sürede cerrahi uygulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Geçici keratoprotez, Kombine retina cerrahisi, Kornea nakli

PS-10

Vernal Keratokonjonktivit Zemininde Gelişen Bakteriyel Keratit-Olgu Sunumu

Batuhan Aksoy, Şevval Eksert, Busenur Gönen, Cezmi Doğan
İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilimdalı, İstanbul

Giriş ve Amaç: Vernal keratokonjonktivit (VKK); kronik, bilateral ve mevsimsel alevlenmeler ile seyreden oküler yüzeyin allerjik inflamasyonudur. Çocuklarda ve erkeklerde daha sık görülür. Allerji zemininde geliştiği bilinmesine rağmen Tip 1 hipersensitivite reaksiyonundan daha kompleks bir patogeneze sahiptir.Tipik olarak klinik semptomların ve bulguların birlikte değerlendirilmesi ile tanı konulur. Kaşıntı, fotofobi, yanma ve sulanma en sık görülen semptomlarıdır.
Yöntem: Alerjik keratokonjonktivit zemininde gelişen santral kornea tutulumlu bakteriyal keratitin tanı, tedavi ve yönetimini bir olguyla sunmak istiyoruz.
Bulgular: Sol gözde kızarıklık, ağrı ve fotofobi şikayetleriyle dış merkezden yönlendirilen 7 yaş erkek hasta kornea birimimizde değerlendirildi. Yaklaşık 3 aydır farklı merkezlere başvurmuş. Çoklu topikal tedaviler kullanmasına rağmen kliniğinde gerileme olmamış.Muayenesinde görme keskinliği sağda logMAR 0.0, solda fotofobi ve ağrı şikayetleri nedeniyle tam değerlendirilemedi.Biyomikroskopisinde sağda kapak altında papiller reaksiyon, boya negatif, solda kapak altında yaygın papiller reaksiyon, kornea santralinde boya tutan keratit odağı, korneal ödem mevcuttu, hipopiyon izlenmemişti. Fundus muayenesinde sağda doğal, solda ajitasyon nedeniyle değerlendirilemedi. Hastaya topikal antibiyoterapi başlandı ve mikrobiyolojik örnekleri alındı. Kültür sonucu Streptococcus pneumoniae gelen hastamızın topikal tedavisine antibiyoretapi şemsiyesi altında streoid eklendi. Takiplerinde keratit odağının solması sonucunda poliklinik kontrolü önerilerek uygun tedaviyle eksterne edildi.
Tartışma ve Sonuç: Sonuç olarak VKK, yaşla birlikte veya ergenlik döneminde kendiliğinden düzelebilen iyi huylu karaktere sahip bir hastalık olarak nitelendirilse de görmeyi ciddi tehdit edebilecek bakteriyel keratit gibi komplikasyonlarla karşımıza çıkabilir. Tanı ve tedavi sürecinde atopi hikayesi olan, tekrarlayan semptomlarla başvuran ve tedaviye dirençli çocuk olgularda VKK ayırıcı tanıda bulunmalı ve yakın takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: vernal keratokonjonktivit, keratit, allerji, papiller reaksiyon

PS-11

İmmün Sistemi Baskılanmış Bir Hastada Herpes Keratiti Yönetimi-Olgu Sunumu

Şevval Eksert, Batuhan Aksoy, Busenur Gönen, Cezmi Doğan
İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilimdalı, İstanbul

Giriş ve Amaç: Herpes simpleks keratitisi, herpes simpleks (HSV) virüsü ile tekrarlayan korneal enfeksiyonlar sonucu ortaya çıkan yaygın ve potansiyel olarak körlükle sonuçlanabilen bir durumdur.Herpes simpleks keratiti, herpetik dendritler, coğrafi ülserler, stromal keratit, diskiform keratit ve nörotropik keratopati gibi durumlarla değişkenlik gösterebilir.Hastalığa bağlı potansiyel göz komplikasyonları arasında azalmış korneal duyusuzluk, skarlaşma ve körlük yer almaktadır.
Yöntem: Bu olgumuzda bağışıklık sistemi baskılanmış bir hastada meydana gelen herpetik keratitin yönetimini sunmak istiyoruz.
Bulgular: Multiple miyelom tanılı nüks nedeniyle kemoterapi verilmek için servis yatışı olan 36 yaş erkek hasta gözde ağrı, görmede azalma ve göz çevresindeki veziküler lezyonlar nedeniyle konsülte edildi.Muayenesinde göz içi basınçları bilateral 18 mmHg. Görme keskinliği desimal sistemde sağda 0.7, solda 1.0.Biyomikroskobik muayenesinde sağda göz kapakları çevresinde krutlanmış veziküler lezyonlar, korneada superiorda belirgin boya pozitif dentritik lezyonlar izlendi. Ön kamara sakin ve formeydi.Solda kapaklar ve konjonktiva doğal, kornea ve lens saydam, ön kamara sakin ve formeydi.Fundus muayenesinde bilateral optik disk sınırları net,değerlendirilen retinal alanlar doğaldı.Hastanın sağ göz sürüntü örneği alındı.Tedavisi moksifloksasin damla 5*1, gansiklovir oftalmik jel 5*1, valasiklovir 1000 mg 3*1 ve suni göz yaşı tedavisi başlandı.Pcr sonucu Herpes gelen hastanın kliniği oral ve topikal tedavi altındayken belirgin progresyon gösterdi.Enfeksiyon hastalıkları konsultasyonuyla 3*10 mg/kg intravenöz asiklovir tedavisi oral valasiklovir 1000 mg 3*1 tedavisi yerine başlandı.Hastanın intravenöz asiklovir tedavisi altında dentritik lezyonlarında belirgin gerileme olmuştur. Kontrolleri yakın aralıklarla kornea polikliniğimizde yapılmaktadır.
Tartışma ve Sonuç: Bu olgumuzda olduğu gibi oral valasiklovir tedavisinden intravenöz asiklovir tedavisine geçiş ile herpes keratiti bulgularında belirgin bir gerileme sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: herpes simplex, keratit, dendritik lezyon, asiklovir, immünsupresyon

PS-12

Myelin Oligodendrosit Glikoprotein İlişkili Hastalık Tanılı Hastalarda Göz Hareketleri Değerlendirilmesi

Seren Kaplan Güngördü, Burçin Çakır, Nilgün Özkan Aksoy
Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Sakarya

Giriş ve Amaç: Myelin oligodendrosit glikoprotein ilişkili hastalık (MOGAD) tanılı hastalarda göz hareketlerini değerlendirmek amaçlanmıştır.
Yöntem: Kliniğimizde MOGAD tanısı ile takip edilen hastaların dosyaları geriye dönük olarak incelendi. Çalışmaya 19 hastanın 38 gözü dahil edildi. Hastaların yaş, cinsiyet, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), renkli görme düzeyi (RG), retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı, optik sinir cup-disk oranı (C/D), göz hareketleri, kayma ve konverjans varlığı değerlendirildi.
Bulgular: Hastaların 13'ü (%68,4) kadın, 6'sı(%31,6) erkek idi. Yaş ortalaması 35,8±13,3 yıl idi. EİDGK ortalaması 0,92±0,1 iken ortalama RG 0,89±0,2 olarak saptandı. Ortalama RSLT kalınlığı 84,6±13,9µm ve ortalama C/D oranı 0,48±0,1 idi. Hastaların 6' sında (%31,6) kayma saptanırken; 4 hastada uzak ve yakında dışa kayma, 1 hastada yakında dışa kayma ve 1 hastada yakında içe kayma olduğu görüldü. Dört hastada (%21,1) konverjansta yetersizlik saptanırken 1 hastanın sol gözünde içe bakışta kısıtlılığı ve konverjans yetersizliği mevcuttu. Göz hareketlerinde 4 hastada end point nistagmus mevcut iken; 2 hastada sakkadik hareketlerde yavaşlama izlenmiştir.
Tartışma ve Sonuç: MOGAD tanısı alan hastaların yaklaşık üçte birinde oküler hareket bozukluğu izlenmiştir. Dışa kayma ve konverjans yetersizliği belirginken, end point nistagmus ve sakkadik hareketlerde yavaşlama da dikkat çekmiştir.

Anahtar Kelimeler: Göz hareketleri, Myelin oligodendrosit glikoprotein ilişkili hastalık, Kayma, Koverjans

PS-13

COVID-19 Enfeksiyonu Sonrası Adie'nin Tonik Pupillası Olgusu

Gülce Kayıkcı, Gülay Yalçınkaya Çakır, Başak Saraçoğlu, İhsan Çakır
SBU, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

Giriş ve Amaç: Adie' nin tonik pupillası parasempatik postganglionik denervasyon sonucu gelişir. Genellikle idiyopatik olsa da viral enfeksiyon ya da travma sonrası da gelişebilir. Çalışmanın amacı, en yaygın respiratuar sistem tutulumu ile bilinen COVID-19 etkeni SARSCoV-2 enfeksiyonu sonrası gelişen Adie'nin tonik pupillası olgusunu sunmaktır.
Yöntem: Retrospektif olgu sunumu hazırlanmıştır.
Bulgular: 54 yaşında erkek hasta, sağ göz bebeğinde büyüme şikayeti ile genel polikliniğe başvurdu. 6 ay önce Covid PCR testinin pozitif olduğu gözbebeğinde büyüme şikayetinin sonrasında geliştiği öğrenildi. Görme keskinliği tashihsiz her iki gözde 1.0, biyomikroskopik muayenesinde sağ pupilla middilate, düzenli sınırlı izlenmesi haricinde her iki gözde bir patoloji saptanmadı. Fundus muayenesinde optik diskler bilateral vital olup C/D oranı 0.2 olarak izlendi. Sağ gözde direkt ve indirekt ışık testleri reaktif, sol gözde direkt ve indirekt ışık refleksleri negatif idi. Yakın fiksasyonda sol gözde konverjans, miyozis izlenirken sol pupillanın akomodasyon cevabında daha yavaş küçüldüğü izlendi. Her iki göze % 0.1 pilokarpin damlatıldıktan sonra sağ pupillada küçülme izlenmezken sol pupillanın dilue pilokarpin testine cevap vermesi ile hastaya Adie'nin tonik pupillası tanısı kondu.
Tartışma ve Sonuç: Pupilla anormallikleri COVID 19 'u takiben ortaya çıkabilir. COVİD19, immün yolakları aktive ederek nöral yapılarda otoimmün hasar oluşturabilir. Bunun sonucunda ışığa karşı pupiller yanıtta gecikme görülür. Hastamızdaki tonik pupilin postenfeksiyöz bir immün yanıta ikincil olarak SARS-CoV-2'den kaynaklanma olasılığı olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Adie tonik pupillası, Anizokori, Covid-19, Pupilla hastalıkları

PS-14

Lignöz Konjonktivit Olgu Sunumu ve Literatür Özeti

Selcan Ekicier Acar
Ankara Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Giriş ve Amaç: Lignöz konjonktivit nadir görülen kronik bir psödomembranöz konjonktivittir. Palpebral konjonktivada nodüler kitleler oluşturur. Lignöz konjonktivitin tedavisi zor ve tedaviye yanıt kısıtlıdır. Bu bildiride lignöz konjonktivitin klinik özellikleri ve tedaviye verdiği yanıt açısından literatür bilgileri eşliğinde tartışılması amaçlandı.
Yöntem: Lignöz konjonktivit olgu sunumu ve literatür özeti
Bulgular: Kırk yaşında kadın hasta bilinen plazminojen tip 1 eksikliği nedeniyle hematoloji polikliniğinde takip ve tedavisi yapılırken konjonktivada ki nodüler kitleler açısından kliniğimize konsülde edildi. Hasta 7-8 yıl önce dış merkezde konjonktival kitle eksizyonu için opera edilmiş ancak çok yakın dönemde nüksler oluşmuştu. Yapılan muayenesinde sağ üst göz kapağı tarsal konjonktivada kitle saptandı. Sol alt göz kapağı tarsal konjonktivasında nodüler kitle vardı. Aynı zamanda sol göz kapağı lateralinde alt ve üst göz kapağında psödomembran oluşumuna bağlı adezyon meydana gelmişti. Sol alt göz kapağında entropion ve kornea inferiorunda taze vardı. Hastanın nodüler kitleleri eksize edildi, alt ve üst göz kapağının adezyonu açıldı ve psödomembranlar temizlendi. Hastaya preoperatif ve post operatif sistemik taze donmuş plazma(TDP) infüzyonu yapıldı. TDP topikal olarak günde 8 kez ve heparin damla günde 8 kez uygulandı. Post op 1. hafta sağ üst kapakta minimal psödomembran oluşumu gözlenen hastaya tekrar eksizyon yapıldı. TDP ve heparin damla tedavisine devam edildi. Post operatif 2. hafta sonrası heparin damla ve siklosporin damla tedavisi ile takip edilen hastada erken dönemde psödomembran ve kitlesel lezyon oluşumu gözlenmedi.
Tartışma ve Sonuç: Lignöz konjonktivit kolay tanınan ancak tedavisi zor olabilen kronik bir hastalıktır. Lignöz konjonktivit olguları nüksler açısından yakın takip edilmelidir. İleri tedavi hastalığın seyrine göre planlanmalıdır. Konjonktivit tablosunun sistemik bir hastalığın parçası olabileceği akılda tutulmalı ve etiyolojik faktörler araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: lignöz konjonktivit, taze donmuş plazma, plazminojen eksikliği

PS-15

İnvaziv Mukormikozun Yıkıcı Etkisi:Yeni Tanılı Diyabet Hastasının Nadir Görülen Rino-Orbito-Serebral Olgusu

Esma Büşra Bayramoğlu, Mehmet Eryavuz, Funda Yüksekyayla
Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Şanlıurfa

Giriş ve Amaç: Mukormikoz,özellikle immün yetmezliği olan bireylerde ve diyabetlilerde hızlı ilerleyen,yaşamı tehdit eden bir fungal enfeksiyondur.Mukormikoz vakalarında görme kaybı,kavernöz sinüs trombozu,ensefalit ve ölüm gibi ciddi komplikasyonlar sıklıkla rapor edilmiştir.Bu çalışmada,yeni tanı almış kontrolsüz diyabetin eşlik ettiği mukormikozlu bir hastanın multidisipliner takip ve tedavi süreci sunulmaktadır.
Yöntem: Olgu sunumu
Bulgular: Bilinen bir sistemik hastalığı bulunmayan 37 yaşındaki erkek hasta,kulak ağrısıyla başlayan şikayetlerini diş ağrısı,sağ gözde şişlik ve yüzün sağ tarafında uyuşma takip etti.İlk değerlendirmede sağ gözde periorbital ödem,proptozis,her yöne bakış kısıtlılığı ve görme kaybı tespit edildi.Hastalığın agresif seyri ve hastanın hastanede yattığı süre içerisinde HbA1c değerinin %14 saptanması üzerine kontrolsüz diyabet ön tanısıyla endokrinolojiye yönlendirildi ve Mukormikoz ön tanısı ile tedavisine başlandı.Çekilen BT ve MR görüntülemelerinde önce yayılım gösteren fungal invazyon,sonraki incelemelerde ise sağ kavernöz sinüs trombozu ve sağ ICA oklüzyonu saptandı. Genel durum kötüleşmesi ve görüntülemede beyinde de tutulumun olması üzerine Beyin Cerrahi tarafından opere edilerek kraniyal enfeksiyon sınırlandırıldı.Hastanın medikal tedavisi uygulanmaya devam edildi.Hastanın genel durumu kontrol altına alındığı halde görmede herhangi bir iyileşme saptanmadı.Sağ gözde görme total olarak geri dönüşümsüz şekilde kaybedildi.Damakta ülserasyon ve perforasyon saptandı.Hasta multidisipliner yaklaşım ile nöroloji,beyin cerrahisi,enfeksiyon hastalıkları,KBB ve göz hastalıkları tarafından takibi devam etmektedir.
Tartışma ve Sonuç: Mukormikozun invaziv formu,kontrolsüz diyabet gibi risk faktörleri varlığında ciddi mortalite ve morbiditeye neden olmaktadır.Multidisipliner yaklaşım ve erken agresif tedavi,komplikasyonların önlenmesinde önemlidir.Bu olgu,invaziv fungal enfeksiyonların tedavisinde sistemik kontrolün,cerrahi müdahalelerin ve uzun süreli takiplerin gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diyabet,Fungal invazyon,Mukormikoz

PS-16

Tıpta Uzmanlık Sınav Kontenjanlarının Göz Hastalıkları Açısından Kapsamlı Analizi

Halil İbrahim Sönmezoğlu[1], Büşra Güner Sönmezoğlu[2], Emine Doğan[3]
[1]Hendek Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Sakarya
[2]Serdivan Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Sakarya
[3]Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, Sakarya

Giriş ve Amaç: Tıpta Uzmanlık Sınavında(TUS) Göz Hastalıkları asistan kontenjanlarındaki eğilimleri ve değişiklikleri araştırmak, Göz Hastalıkları kontenjanlarının toplam kontenjanlara göre durumunu değerlendirmek ve Göz Hastalıkları kontenjanlarının kadro türüne, illere ve coğrafi bölgelere göre dağılımını analiz etmek amaçlanmıştır.
Yöntem: Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezinin(ÖSYM) internet sitesinden(https://www.osym.gov.tr/TR,8854/hakkinda.html) 2019-2023 yılları arasında yapılan 10 TUS›tan elde edilen veriler toplanmıştır. Toplam kontenjan ve Göz Hastalıkları kontenjanları ve kadro türlerindeki eğilimleri değerlendirmek için kapsamlı bir istatistiksel analiz yapılmıştır.
Bulgular: Çalışmamız hem toplam kontenjan sayısında hem de Göz Hastalıkları kontenjan sayısında kayda değer bir artış eğilimi olduğunu ortaya koymuştur. Kontenjanların regresyon analizinin p değeri 0,004 bulunmuştur. İstanbul, Ankara ve İzmir›in en yüksek kontenjan sayısına sahip olduğu görülmüştür (sırasıyla 463, 271, 139). Kontenjanlar coğrafi bölgelere göre karşılaştırıldığında bölgeler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p:0,807). Şehirlere göre karşılaştırıldığında da istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır(p:0,811). Son sınavlarda Sağlık Bakanlığı adına(SBA) açılan ve Eğitim Araştırma Hastanesi kadrolarında Üniversite kadrolarına göre artış olduğu görülmekle birlikte kontenjan türüne göre karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p:0,204).
Tartışma ve Sonuç: Artan Göz Hastalıkları uzmanı ihtiyacını karşılamak ve sağlık hizmetlerine daha kolay erişimi sağlamak için,uzmanlık kontenjanlarını arttırmaya, yetersiz hizmet alan bölgelerde eğitim fırsatları sağlamaya odaklanmak önemlidir. Ancak eğitim programlarının sadece niceliğini değil, aynı zamanda niteliğini de arttırmak gerekmektedir. Kontenjanlardaki artışın kaliteyi düşürebileceği göz önünde bulundurularak gerekli alt yapının sağlanıp sağlanmadığı, asistan eğitimlerinin yeterliliği izlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Asistanlık, Göz, Kontenjan, ÖSYM, TUS

PS-17

Sosa Şişesindeki Tehlike: Oküler Travmanın Az Bilinen Bir Sebebi

Songül Seyis, Gamze Ucan Gunduz
Bursa Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları ABD

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, fırlayan metal soda şişe kapakları ve sıçrayan cam parçaları nedeniyle göz yaralanması oluşan hastaların klinik özelliklerini ve oluşan görsel sonuçları değerlendirmeyi amaçladık
Yöntem: Kliniğimize 2020-2024 yılları arasında başvuran ve soda şişesi patlaması nedeniyle tedavi verilen hastaların dosyaları geriye dönük olarak değerlendirildi. Hastaların yaşı, cinsiyeti, tarafı, oküler bulguları, tedavileri ve görsel sonuçları incelendi. Travmanın oluş şekli kaydedildi.
Bulgular: Çalışmaya 16 hastanın 16 gözü çalışmaya dahil edildi.Hastaların 11'i erkek (%68,8) olup, yaş ortalaması 33 (15-80) yıldı. Hastaların 10'unda (%62,5) sol göz yaralanmıştı. Başvuru görme keskinlikleri ortalama 0,75±0,98 (0-3) logMAR idi.Takipleri esnasında değişken oranlarda görme keskinliğinde artış izlendi.Son muayenede görme keskinliği hastaların 4'ünde 20/20 düzeyindeydi. Altı gözde hifema, 7 gözde ön kamara reaksiyonu, 3 gözde kornea ödemi, 2 gözde iridodiyaliz, 2 gözde korneal flepli kesi, birer gözde konjoktiva ve tenon kesisi, korneal perforasyon ve skleral perforasyon saptandı. Takiplerinde 2 gözde travmatik katarakt gelişmişti. Arka segment bulguları değerlendirildiğinde 3 gözde kommosyo retina, 2 gözde retinal yırtık mevcuttu. Üç gözde vitreus hemorajisi olup takiplerinde düzelmişti. Hastaların tümüne topikal antibiyotik ve sikloplejik damla başlanmıştı. Beş hastaya göziçi basınç yüksekliği sebebiyle topikal antiglokamatöz önerilmişti. Korneal kesisi olan iki hastaya terapotik kontak lens takıldı. Skleral perforasyonu bir hastaya primer onarım yapıldı. Ayrıca 2 hastaya retina yırtığı nedeniyle yırtık etrafına baraj lazer fotokoagülasyon yapıldı.
Tartışma ve Sonuç: Soda şisesi gibi yüksek basınç barındıran inceltilmiş cam içindeki içecekler açılırken ya da kapalı halde yere düşürüldüğünde patlayarak göz yaralanmasına ve hatta körlüğe neden olabilir. Soda şişelerinin uygun açacakla açılması, açarken başın uzakta tutulması ve şişenin üstüne konuyla ilgili uyarı yazılması oküler travmaları en aza indirebilir.

Anahtar Kelimeler: Oküler travma, patlama, soda şişesi, soda kapağı

PS-18

Travmaya Sekonder Gelişen Hipotonide Nadir Bir Sebep: İzole Lateral Rektus Altında Skleral Penetrasyon

Orkun Çetin, Hakan Koç
Giresun Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Giresun

Giriş ve Amaç: Kesici aletlerle oluşan oküler travmalarda skleral penetrasyonlar görülmektedir. Ancak izole olarak extraokuler kas altında penetrasyon nadiren gözlenmektedir. Bu çalışmanın amacı travmaya sekonder hipotoni ile başvuran hastada izole olarak lateral rektus altında penetrasyonun olabileceğini belirtmektir.
Yöntem: Bu olgu sunumu delici/kesici aletle oluşan hipotonide lateral rektus altında izole penetrasyonun cerrahi sonucunu göstermektedir.
Bulgular: 44 yaşında kadın hasta, yaklaşık 20m uzaklıktaki ot biçme makinasından seken taşın gözüne gelmesinden 6-8 saat sonra kliniğimize başvurdu. Başvuruda, sol gözde görme keskinliği 3/10, göz içi basıncı 6 mmHg, göz hareketleri korunuyordu. Temporalde taklaşık 4mm boyutlarında çizgi şeklinde subkonjonktival hemoraji ve ilişkili olarak yüzeysel kapanmak üzere olan konjonktival kesi vardı. Ön kamarada +3 hücre mevcuttu. Fundus muayenesinde sol göz temporal kenarda yoğun olmak üzere vitre içi hemoraji görünmekteydi. Orbita BT'de yaban cisim gözlenmedi. Subkonjonktival hemoraji, konjonktival kesi ve beraberinde hipotoni olması sebebiyle konjonktival explorasyon ve olası penetrasyon tamiri önerildi. Konjonktiva 360 derece explore edildikten sonra sklera penetrasyon hattı izlenmedi. Konjonktival kesi hattının lateral rektus hizasında olması sebebiyle lateral rektus kası altında penetrasyon şüphesiyle lateral rektus 6/0 vicryl ile süturlendi ve makasla kesildi. Lateral rektus altında yaklaşık 3mm boyutunda skleral penetrasyon hattı görüldü. Penetrasyon hattının üzerindeki vitreus üçgen sponç ve makas ile kesi alanından uzaklaştırıldı. Skleral kesi hattı 6/0 vicrylle sonrasında Lateral rektus insersiyo yerine 6/0 vicryl ile suture edildi. Daha sonra konjonktiva 8/0 Vicryl ile suture edilerek ameliyata son verildi(Figür 1).
Tartışma ve Sonuç: Travmaya sekonder hipotoniyle başvuran hastada, konjonktiva explore edildiğinde skleral penetrasyon hattı görülmesede olası extraokuler kas altıdaki penetrasyon açısından extraoküler kasların alt tarafı mutlaka değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Oküler travma, Skleral penetrasyon, Lateral rektus altı penetrasyon

PS-19

Yanardağ Görünümlü Koroid Rüptürü: Bir Olgu Sunumu

Sevde Nur Akyuz, Sedat Özmen
Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Sakarya

Giriş ve Amaç: Koroid rüptürü(KR) genellikle travmatik bir yaralanmanın sonucudur. Oküler künt travma sonrası görme azlığı ile gelen hastalarda KR olabileceği akılda tutulmalıdır. Bu olgu sunumunda oküler künt travma nedeniyle tarafımıza başvuran ve OKT'de yanardağ görünümü olan KR olgusunu sunmayı amaçladık.
Yöntem: Olgu sunumu
Bulgular: Odun keserken sağ gözüne çivi fırlaması sonrası görme azlığı şikayeti ile kliniğimize başvuran 18 yaş erkek hastanın oftalmolojik muayenesinde EİDK sağ el hareketi sol 10/10 düzeyindeydi. GİB sağ 17 mmHg sol 19 mmHg idi. Bilateral ışık refleksleri doğal, RAPD yok ve göz hareketleri serbestti. Ön segment muayenesinde sağ kornea saydam, ön kamarada 1+ hücre, fakik, 2 mm konjonktival abrazyon ve dilate fundus muayenesinde sağ optik disk doğal, foveada seröz elevasyon, radyal koroidal rüptür hattı ve tam kat makula deliği mevcuttu. Optik koherens tomografide(OKT) sağda yanardağ görünümünü andıran retina, koroid, Bruch membranı ve retina pigment epitelinde(RPE) ayrılma görüldü. Fundus floresein anjiografide(FFA) erken dönemde rüptür bölgesinde koriokapillaris ve koroid damarlarındaki ayrılmaya bağlı hipofloresans geç dönemde komşu koriokapillaristen sızıntıya bağlı hiperfloresans görüldü. Hastaya acil cerrahi müdahale düşünülmedi, sistemik ve topikal steroid, antiinflamatuar tedavi ile takip önerildi.
Tartışma ve Sonuç: KR genellikle oküler travma sonrası görülür ve koroid, Bruch membranı ve RPE etkilenir. KR ile makula deliği %20 oranında birliktelik gösterir. Kapalı glob yaralanması sırasında glob mekanik olarak sıkışır, ardından hızla hiperekstansiyona uğrar. Skleranın gerilme kuvveti ve retinanın elastik olması bu sıkışmaya karşı koyabilir ancak Bruch membranı yeterli elastikiyete sahip olmadığı için yırtılır. Bu olguda görüldüğü gibi KR nadiren radyal olarak uzanabilir. KR olgularında koroid neovaskülarizasyonu(KNV) gelişmesi kalıcı görme kaybının en önemli sebeplerindendir. Oküler künt travma sonrası görme azlığı ile gelen hastalarda koroid rüptürü olabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Koroid rüptürü, Künt travma, Koroid neovaskülarizasyonu, Makula deliği

PS-20

Blefaroplastiye Artan İlgi: Sosyoekonomik Eşitsizlikler ve Coğrafi Dağılım

Büşra Güner Sönmezoğlu[1], Halil İbrahim Sönmezoğlu[2], Emine Doğan[3], Burçin Çakır[3]
[1]Serdivan Devlet Hastanesi,Sakarya
[2]Hendek Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Sakarya
[3]Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, Sakarya

Giriş ve Amaç: Bu çalışma, ülkemizde blefaroplasti konusunda halkın ilgisinin yıllara, aylara, mevsimlere ve illerin gelişmişlik düzeyine göre dağılımını analiz etmeyi amaçlamıştır.
Yöntem: Google Trends'e (www.trends.google.com) 'Blefaroplasti' sözcüğü yazılarak 2004'ten günümüze, tüm kategorilerde, Türkiye genelinde seçenekleri işaretlenip elde edilen veriler analiz edilmiştir. Türkiye genelinde blefaroplastiye yönelik kamu ilgisinde gelirle ilgili potansiyel eşitsizlikleri incelemek için, en yüksek ve en düşük medyan gelire sahip beş ildeki (sırasıyla İstanbul, Ankara, İzmir, Kocaeli,Antalya ve Van, Hakkari, Muş, Ağrı, Şırnak) aramalar değerlendirilmiştir.
Bulgular: Blefaroplastiye yönelik kamu ilgisi zaman içinde önemli ölçüde artmıştır (Lineer trend için $R2 = 0.799$, $p < 0.001$; Quadratik trend için $R2 = 0.954$, $p < 0.001$). Aylara ve mevsimlere göre karşılaştırıldığında anlamlı fark bulunmamıştır (sırasıyla $p=1.00$ ve $p=0.932$). En yüksek ve en düşük gelirli beş ilin blefaroplastiyi aratma değerleri önemli artışlar göstermiştir (sırasıyla $R2 = 0.333$, $p < .001$ ve $R2 = 0.195$, $p < .001$) Yüksek gelirli illerde blefaroplastiye olan ilgi düşük gelirli iilere kıyasla daha hızlı artmıştır ($p < 0.001$).
Tartışma ve Sonuç: Blefaroplastiye duyulan ilgi hem yüksek hem de düşük gelirli şehirlerde giderek artmaktadır. Yüksek gelirli iller daha fazla ilgi göstermektedir. Bu bulgular, sağlık hizmetlerine erişim ve estetik kaygıların sosyoekonomik faktörlerden etkilendiğini ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, blefaroplastiye yönelik kamu ilgisindeki artış ve bu ilginin gelir seviyeleriyle olan ilişkisi, cerrahi planlamada sosyoekonomik dinamikleri gözönünde bulundurmanın önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Blefaroplasti, sosyoekonomik düzey, trend analizi

PS-21

Tek Taraflı Blefaropitoz Olgularında Göz Kuruluğu Ve Meibomian Gland Disfonksiyonunun Değerlendirilmesi

Sibel Yavuz, Şenol Sabancı
Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Giriş ve Amaç: Blefaropitozis ile kuru göz birlikteliği durumunda pitozis cerrahisi oküler yüzey hastalık açısından komplikasyon gelişimi potansiyeli taşır. Amacımız blefaropitozis olgularında pitotik ve pitotik olmayan üst gözkapaklarının meibografi değerlendirmeleri ile kuru göz testleri arasındaki ilişkileri açıklamaktır.
Yöntem: Tek taraflı blefaropitozisi olan 25 olgunun pitotik ve pitotik olmayan gözlerine ait oküler yüzey hastalık indeksi (OYHİ) skorlaması, göz kuruluğu testleri ve üst gözkapakları meibografileri kaydedildi. Pitotik ve pitotik olmayan gözlerin levator fonksiyonu (LF), palpebral fissür yüksekliği (PFY) ve marjin refle mesafesi (MRM) ölçümleri, meiboskorları ile kuru göz testleri arasındaki ilişki değerlendirildi.
Bulgular: Tek taraflı blefaropitozis durumunda pitotik ve nonpitotik gözler arasında gözyaşı kırılma zamanı (GKZ), Schirmer testleri ve meiboskorları arasında anlamlı farklılık bulunmadı. Pitotik olmayan üst gözkapaklarının meibomian glandlarındaki kayıp alanı oranı pitotik olanlardan daha fazla idi ($p=0,001$; $p<0,01$). Pitotik gözlerde GKZ ile LF değeri arasında istatistiksel olarak anlamlı güçlü düzeyde ilişki saptanmış iken ($r=0,655$; $p=0,001$), Schirmer testleri ile PFY ve MRM değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptandı ($r=0,667$; $p=0,001$). Pitotik olmayan gözlerde ise kuru göz testleri ile LF, PFY ve MRM ilişki anlamlı değildi.
Tartışma ve Sonuç: Tek taraflı belefaropitozis olgularında kuru göz parametrelerinden GKZ'de azalma her iki gözde mevcut olmakla beraber pitozis derecesi arttıkça aköz üretiminde de azalma bilateral olarak gelişir. Blefaropitozis meibomian glandlarda azalmaya yol açmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Blefaropitozis, kuru göz, meiboskor

PS-22

Vogt Koyanagi Harada Hastalığını Taklit Eden İdiopatik Orbital İnflamasyon: Olgu Sunumu

Berk Kadir Kaynar, Derya Doğanay
Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Giriş ve Amaç: İdiopatik orbital inflamasyon(İOİ), orbita içindeki dokuların bir veya birkaçının herhangi bir lokal ya da sistemik nedene bağlı olmadan gelişen nonspesifik idiyopatik inflamasyonudur. Vogt Koyanagi Harada hastalığı(VKHH), hedefinde melanositler olan kronik multisistemik bir hastalıktır. Bu çalışmada VKHH'nı taklit eden İOİ vakasını ve tedavisinin sonuçlarını sunmayı amaçladık.
Yöntem: Olgu sunumu
Bulgular: 49 yaş kadın hasta 3-4 gündür gözde kızarıklık, ağrı, görme kaybı nedeni ile kliniğimize başvurdu. Hasta vertigo atağı ve vasküler nörolojik hastalık öyküsü verdi. Sol gözde yukarı bakışta kısıtlılık nedeni ile çekilen MR da retrobulber alanda kitle görünümü nedeni ile okuloplasti birimimize konsülte edildi. Görme keskinliği sağda14/20 solda el hareketi görme seviyesindeydi. Ön segment muayenesinde sağ doğal, sol siliyer enjeksiyon, hafif kemozis izlendi. Fundus muayenesinde sağ göz doğal, solda optik diskte çanaklaşma, seröz retina dekolmanı, çeşitli alanlarda hipopigmente noktalanmalar izlendi. OCT de sol gözde arka kutupda septalı seröz retina dekolmanı görüldü. Ön tanı da VKHH, seröz retina dekolmanı, İOİ düşünüldü. Sistemik değerlendirmede enfeksiyöz ve nörolojik hastalıklar dışlandı. Hastanın orbita MR ında sol retrobulber alanda yumuşak dokuda kirli görünüm izlendi. Daha önce MR da retrobulber kitle olarak yorumlanan alan diffüz kalınlaşmış kontrast tutan alt rektus kesiti olarak değerlendirildi. Hastaya 5 gün süre ile pulse 1 gr steroid tedavisi verildikten sonra kiloya 1 mg olacak şekilde oral steroid tedavisi ile devam edildi. Altı ay süre ile takip edilen hastanın takiplerinde nüks izlenmedi. Nihai görme keskinliği bilateral 14/20 olarak izlendi.
Tartışma ve Sonuç: İOİ orbitada herhangi bir yapıyı tutabilen idiopatik inflamatuar bir hastalıktır. 50 yaş altı kadınlarda sıktır, genellikle tek taraflı tutulum görülür. Bu hastada hızlı ve multidisipliner yaklaşım ile erken tanı ve tedavinin geniş seröz retina dekolmanının dahi ciddi sekel bırakmadan iyileşebileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Harada,İdiopatik Orbital İnflamasyon, Seröz Dekolman,

PS-23

İdiyopatik Orbita İnflamatuar Hastalığı/Pseudotümör Orbita Olgu Sunumu

Ahmet Metin Kargın, Ayna Sariyeva Ismayilov
Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

Giriş ve Amaç: Kliniğimize gözde ağrı,çift görme şikayeti ile başvurup idiyopatik orbita inflamatuar hastalığı tanısı alan olgunun sunumu
YÖNTEM:Detaylı oftalmolojik muayene,laboratuvar ve görüntüleme yöntemleri kullanılmıştır
Bulgular: OLGU: 19 yaş kadın hasta, 10 gündür sağ gözde ağrı kızarıklık ve çift görme şikayetleri ile başvurdu. Göz hareketlerinde sağ gözde dışa bakışta belirgin kısıtlılık diğer yönlere doğal izlendi.En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) her iki gözde 0.9/0.9,göz içi basınç sağ-sol 11/17 mmHg,sağ gözde temporal alanda episkleral vaskülaritede artış,hiperemi izlendi.Fundus muayenesinde her iki gözde optik disk makula doğal,her iki göz optik koherens tomografi (oct) doğal izlendi.Hastanın laboratuvar tetkiklerinde cbc,crp,tiroid fonksiyon testleri,romatoid faktör,anti ds-DNA,ANA,p-ANCA normal değer aralığındaydı.Orbital kontrastlı Mrg'de sağ lateral rektusta fusiform genişleme,kontrast tutulumu izlendi.İntrakraniyal tetkikleri ve nöroloji konsültasyonunda,romatoloji konsültasyonunda ek özellik görülmeyen hastaya idiyopatik orbita inflamatuar hastalağı tanısı konuldu.
Hastaya topikal ve sistemik NSAİİ,oral 1mg kg/günden prednizolon başlandı.Takiplerinde sağa bakış kısıtlılığı azalıp,episkleral vaskülarite belirgin şekilde geriledi.Takiplerin 1.ayında bakış kısıtlılığı kaybolan,inflamasyon bulguları gerileyen hastada oral steroid dozu azaltılarak kesildi.
Tartışma ve Sonuç: İnflamatuar, idiyopatik ve nonneoplastik hastalık olan idiyopatik orbital inflamasyon (İOİ), tiroid orbitopati ve lenfoproliferatif hastalıklardan sonra üçüncü sıklıkla görülen orbital hastalıktır. Ayırıcı tanısınsa orbtal selülit, tiroid oftalmopatisi, lenfoma, lösemik infiltrasyon gibi maligniteler,dermoid kist, histiyositoz, SLE, sarkoidoz, sinüs mukoseli gibi inflamatuar hastalıklar girer.
İdiyopatik orbita inflamatuar hastlağı bir dışlama tanısıdır.Steroid tedavisine yanıt genelde hızlıdır.Steroid tedavisinin uzun süreli kullanımı ve tedavinin aşamalı bir şekilde azaltılarak kesilmesi önerilmektedir

Anahtar Kelimeler: Orbital inflamatuar hastalık, gözde ağrı, bakış kısıtlılığı

PS-24

Punktum Komşuluğunda Nörofibrom: Nadir Bir Epifora Etiyolojisi

Hilal Nalcı Baytaroğlu[1], Fatma Aslan Yay[2], Abdurrahim Tatar[2]
[1]SBÜ Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara
[2]SBÜ Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Ankara

Giriş ve Amaç: Peripunktal tümörler az rastlanan, punktal kenarda yerleşen veya tüm punktumu saran lezyonlardır. Tüm punktal patolojilerin %6'sını, nazolakrimal sistem primer tümörlerinin yaklaşık %26'sını oluştururlar. En sık başvuru şikayetleri epifora, yabancı cisim hissi, göz kapağında kitledir (1,2). Peripunktal bölgede en sık rastlanan tümörler nevüsler ve ikinci sırada papillomlardır (2,3). Bu olgu sunumunun amacı epifora etiyolojisinde nadir görülen peripunktal nörofibromun klinik ve patolojik özellikleri ile cerrahi yönetimini tanımlamaktır.
Yöntem: Kliniğimize sağ göz kapağında kitle ve sulanma şikayeti ile başvuran hastanın klinik seyri ve patolojik bulguları değerlendirildi.
Bulgular: Kırk yedi yaşındaki hastanın özgeçmişinde Nörofibromatozis Tip 1 tanısı mevcuttu. Biyomikroskopik muayenesinde sağ göz alt kapakta punktum bölgesinde yerleşim gösteren yaklaşık 0,8 mm çaplı kubbe şeklinde düzgün sınırlı vaskülarize kitle izlendi. Komşuluğunda stenotik punktum ağzı izlenmekteydi. Kitle biyomikroskop altında tek parça olarak total eksize edildikten sonra kısmi hasar görmüş punktum ve intakt durumdaki alt kanaliküle Mini Monoka lakrimal stent yerleştirildi. Kitlenin patolojik incelemesinde 0,4X0,6X0,3 mm çaplı, immünohistokimyasal incelemede S100 pozitif boyanan nörofibrom izlendi. Hastanın 2. ay takibinde epifora şikayeti yoktu, stenti çıkarıldıktan sonra punktum ve nazolakrimal yapıların patent olduğu görüldü.
Tartışma ve Sonuç: Göz kapağında soliter nörofibrom nadir görülen, sıklıkla Nörofibromatozis tip 1 ile ilişkili bir lezyondur. Tarsal konjonktiva yerleşimli lezyonlar iyi tanımlanmıştır, ancak peripunktal bölgede yerleşim nadir izlenir, literatürde 1 olgu mevcuttur (4). Hastalar eşlik edebilecek Nörofibromatozis açısından sistemik olarak araştırılmalıdır. Punktum çevresinde yerleşimli kitlelerin eksizyonu sonrası punktal veya kanaliküler stent yerleştirilmesi nazolakrimal pasajın stenozunu engelleyerek uzun süreli anatomik ve fonksiyonel başarı sağlanması açısından faydalı olabilir (3).

Anahtar Kelimeler: epifora, Mini Monoka, nörofibrom, punktum

PS-25

Pigtail probe ve Silikon Tüp İle Kanalikül Kesisi Tamiri Uzun Dönem Sonuçları 11 Vakalık Olgu Serisi

Mehmet Eryavuz, Funda Yüksekyayla
Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Şanlıurfa

Giriş ve Amaç: Kanaliküler kesi sonucu pigtail probe ile silikon tüp entübasyonu yapılan hastaların uzun dönem sonuçlarının değerlendirilmesi
Yöntem: 2010-2015 yılları arasında kliniğimize kanalikül kesisi nedeniyle başvuran ve pigtail probe ve silikon tüp ile cerrahi onarımı yapılan 58 hastanın kayıtları retrospektif olarak incelendi.11 hastaya ulaşıldı ve kontrole çağrıldı. Muayene edilerek veriler kaydedildi.Hastaların yaşı, cinsiyeti, yaralanma nedeni ve türü, operasyon zamanı ve geçen süre,yaralanan kanalikül, yaralanmaya eşlik eden bölge,operasyon sonrası oluşan bozukluklar ve 2.operasyon ihtiyacı, muayene bulguları ve yapılan operasyonlar verilere eklendi.Kanalikül yaralanması ve cerrahi üstünden geçen süre arasındaki ilişki incelendi.
Bulgular: Hastaların operasyon zamanındaki ortalama yaşı 11,81 dir.1'i kadın,10 erkekti. 6'sında alt,3'ünde üst l,2'sinde ise hem alt hem üst kanalikül kesisi mevcut idi. Operasyonlardan günümüze geçen ortalama süre 11,06 ortalama yıldı.En sık künt ve kesici yaralanma saptandı.3 hastada izole kanalikül hasarı, diğerlerinde yaralanmaya eşlik eden en az 1 bölge daha vardı.En sık kapak yaralanması eşlik ediyordu.11 hastanın 2 (%20) sinde sulanma şikayeti devam ederken,8 hasta(%80) asemptomatiktir, ex olan 1 hastanın verilerine ulaşılamamıştır. Hastaların çoğunluğunda uzun süre geçmesine rağmen yapılan operasyonların tatminkar olduğu tespit edilmiştir.
Tartışma ve Sonuç: Düşme, künt travma,kanaliküler hasarın en sık sebepleridir.Bizim olgularımızda en sık gözlenen künt travma ve en sık alt kanalikül kesisi saptandı.Pigtail probe avantajı, nazolakrimal kanal hasarı oluşmaz ve hasarlı kanalikül ucu kolay bulunur.Farklı çalışmalarda %90 civarında başarı oranları saptanmıştır.Bizim çalışmamızda 11 olgunun %80'inde semptom saptanmamış,anatomik ve fonksiyonel başarı saptanmıştır.
Kanalikül kesileri periokuler yaralanmalarda sık rastlanan patolojidir.Pigtail probe ile silikon tüp entübasyonu uzun dönemde de yüksek oranda fonksiyonel ve anatomik başarının devam ettiği etkin bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Kanalikül kesisi,pigtail probe,silikon tüp,cerrahi.

PS-26

Görsel Aksı Kapatan Orbital Hemanjiomun Oral Propranolol Tedavisi İle Ambliyopinin Önlendiği Pediatrik Olgu: Olgu Sunumu

Ahmet İspir, Funda Yüksekyayla
Harran Üniversitesi,Tıp Fakültesi,Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Şanlıurfa

Giriş ve Amaç: Görme aksını kapatan kapaktaki kapiller hemanjiomun çocuklardaki en sık ve en ciddi komplikasyonu ambliyopidir ve oranı %60'ları bulmaktadır. Bu çalışmada amaç sağ gözde vizüel aksın kapanmasına neden olan orbital hemanjiomu bulunan oral propronalol ile tedavi sonucu ambliyopi riskinin önlendiği 12aylık kız olgunun sunulması amaçlanmıştır.
Yöntem: OLGU: 12 aylık kız çocuğu kliniğimize sağ göz kapaında düşüklüğe yol açan şişlik şikayeti ile başvurdu.Kitlenin doğuştan itibaren var olduğu ve son zamanlarda büyüyerek göz kapağında düşmeye neden olduğu belirtilmiştir. Hastanın yapılan oftalmolojik muayenede görme her iki gözde nesne takibi düzeyindeydi. Göz hareketeleri her yöne serbest ve ortoforik olan hastanın göz dibi incelemesinde patoloji izlenmedi. Sağ göz orbita medialinden üst göz kapağına uzanan mavi mor renkli kitlesi mevcuttu (Figür1).Sağ göz refraksiyon muayenesi +3.75 -1.25x160 sol göz refraksiyon muayenesi +3.50 -1.00×175 izlendi. Hastanın çekilen orbita MRI görüntülemesinde (Figür 2) orbital hemanjiyom ile uyumlu izlendi. Hastanın genelpediatrik ve pediatrik kardiyoloji muayeneleri sonrasında kontrendikasyon saptanmadığı ve ek patoloji olmadığı görüldü. Aileye bilgi verilerek oral propranolol tedavisine başlanmıştır.İlk tedavisine hastanede gözlem altında tutularak 0,5 mg/kg/gün 2x1 şeklinde başlandı.Komplikasyon gözlenmemesi üzerine haftalık 0.5mg/kg /gün doz artışı yapılarak 2mg/kg/gün dozunda tedaviye devam edildi.
Bulgular: Tedavinin ilk ayından itibaren hemanjiyomun küçüldüğü ve görsel aksın açıldığı gözlendi(Figür3). 3.Ayın sonunda görsel aksın açık kaldığı ve ilaca bağlı bir komplikasyon olmadığı gözlendi
Tartışma ve Sonuç: Sonuç olarak orbital hemajiyomlar çocukluk çağında sık gözlenen benign karakterli kitleler olmasına rağmen görmeyi tehdit eden durumlarda tedavi gerektirmektedir.Propranolol, steroidlerin yan etkilerine kıyasla daha az yan etki içermesi ve invaziv bir yöntem olmaması kolay uygulanabilirliği nedeni ile etkin bir tedavi olarak uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Ambliyopi,Orbital hemanjiom,Propranolol tedavisi

PS-27

İnaktif Graves Oftalmopatide Parafoveal Derin Kapiller Pleksusta ve Koryokapillaris Akım Alanında Azalma-Optik Koherans Tomografi Anjiyografi Çalışması

Büşra Yılmaz Tuğan
Kocaeli Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kocaeli

Giriş ve Amaç: Fundus perfüzyonu, orbital vasküler desteğe bağlıdır ve Graves oftalmopati (GO) hastalarında, orbita dokularındaki patolojik değişikliklerin neden olduğu orbital perfüzyon değişiklikleri görülür. Literatürde, bu değişiklikleri değerlendirmek amacıyla yapılan optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) çalışmaları farklı sonuçlar ortaya koymuştur. Biz de bu kesitsel OKTA çalışmasında, GO hastalarında maküler ve optik sinir başı (OSB) vasküler yoğunluğunu, foveal avasküler zon (FAZ) ve dış retina ve koryokapillaris akımını değerlendirmeyi amaçladık.
Yöntem: 22 GO hastasının 22 gözü ve benzer yaş ve cinsiyette 24 sağlıklı gönüllünün 24 gözü prospektif olarak incelendi. Süperfisyel kapiller pleksus (SKP), derin kapiller pleksus (DKP), OSB, FAZ parametreleri, dış retinanın ve koryokapillarisin akım alanı değerlendirildi.
Bulgular: Hastaların 10'unda (%45,5) evre hafif, 12'sinde (%54,5) orta-şiddetli idi. GO grubunda ortalama klinik aktivite skoru 1,36±0,49 idi. Kontrol grubuyla karşılaştırıldığında GO grubunda DKP'de parafoveal tüm alt bölgelerin damar yoğunluğunun anlamlı azaldığı görüldü (parafoveal üst yaralan için $p<0,001$, parafoveal alt yarı alan için $p=0,023$, parafovea için $p=0,005$, paratemporal için $p=0,025$, parasuperior için $p=0,005$, paranazal için $p=0,001$ ve parainferior için $p=0.002$). 3 mm yarıçapındaki koryokapillaris akım alanı GO grubunda kontrol grubuna göre anlamlı düşüktü ($p=0,031$). SKP ve OSB vasküler yoğunluğu, FAZ ve dış retina akım alanı parametrelerinde gruplar arasında anlamlı fark yoktu (tümü için $p>0,05$).
Tartışma ve Sonuç: İnaktif GO hastalarında yapılan OKTA değerlendirmesinde derin parafoveal bölge vasküler yoğunluğunda ve koryokapillaris akımında azalma olduğu görüldü. Bulgularımız, arka segmentte patoloji görülmeyen GO hastalarında retina ve koryokapillariste mikrovasküler değişikliklerinin belirgin olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Graves Oftalmopati, derin kapiller pleksus, vasküler yoğunluk, koryokapillaris akım alanı

PS-28

Göz Kapağı Kitlelerinin Klinik ve Histopatolojik Özellikleri: Tek Merkezli Retrospektif Değerlendirme

Büşra Yılmaz Tuğan
Kocaeli Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kocaeli

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, kliniğimize göz kapağında kitle nedeniyle başvuran olguların temel özelliklerini, lokalizasyonlarını, yaş ve cinsiyete göre görülme sıklığını, klinik ve histopatolojik tanılarını incelemeyi amaçladık.
Yöntem: Bu tanımlayıcı retrospektif çalışmaya Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Kliniği'ne 1 Ocak 2020-31 Ekim 2024 tarihleri arasında göz kapağında kitle yakınmasıyla başvuran, tetkik edilen ve tedavi uygulanan 127 hastanın 127 gözü dahil edildi. Cinsiyet, başvurudaki yakınma, yakınmanın başladığı yaş, hekime başvuru yaşı, taraf, yerleşim yeri, uygulanan cerrahi yöntem, histopatolojik tanı gibi parametreler değerlendirildi.
Bulgular: 127 olgunun 70(%55,1)'i kadın, 57(%44,9)'si erkekti. Olguların yaş ortalaması 53.7±19.5 idi. Tüm göz kapağı kitlelerinin 9(%7,1)'u enflamatuar, 118(%92,9)'i non-enflamatuardı. Yerleşim yerlerine göre değerlendirildiğinde, tüm lezyonların 71(%55,9)'i sağ, 56(%44,1)'sı sol kapaktaydı. Lezyonların en çok üst kapakta (58; %45,7) sonra sırasıyla alt kapak, iç kantus ve dış kantusta yerleştiği görüldü. Tüm kitlelerin 111(%87.4)'i iyi huylu, 16(%12.6)'sı kötü huyluydu. İyi huylu tümörleri kaynak aldıkları dokuya göre sınıfladığımızda ilk sırayı epitelyal tümörler (61; %48) aldı. Onu sırasıyla ksantomatöz (23; %18,1), melanositik (20; %15,7), vasküler (8; %6,3) ve adneksiyel tümörler (15; %11,8) takip etti. Histopatolojik tanıya göre en sık görülen iyi huylu tümör skuamöz papillom (14 hasta) iken, bazal hücreli karsinom (13 hasta) en sık görülen kötü huylu tümördü. İyi huylu kitleler arasında en genç yaşta (0-19 yaş) görülen tip şalazyon iken, en ileri yaşta (80-99 yaş) skuamöz papillomdu (Şekil 1). Kadınlarda en sık ksantelazma, erkeklerde ise en sık skuamöz papillom görüldü (Şekil 2).
Tartışma ve Sonuç: Bu çalışmada göz kapağı lezyonlarının %87.4'ü iyi huylu ve geri kalan %12,6'sı kötü huyluydu. En sık görülen iyi huylu tümör skuamöz papillom iken, bazal hücreli karsinom en sık görülen kötü huylu göz kapağı tümörüydü.

Anahtar Kelimeler: bazal hücreli karsinom, göz kapağı, ksantalezma, skuamoz papillom

PS-29

Tek Gözlü Hastada Perioküler Skuamöz Hücreli Karsinom Ve Glob Koruyucu Tedavi

Özen Atalay Özmen, Büşra Yorulmaz
Bursa Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Bursa

Giriş ve Amaç: Perioküler skuamöz hücreli karsinom (SCC) olgusunun yönetimi
Yöntem: 88 yaş erkek hasta sağ alt göz kapağında birkaç aydır büyüyen kitle şikayeti ile başvurdu. Sol göz 15 yıldır travma sonrası fitizis, sağ gözde de 8 yıl önce retina dekolmanı nedeniyle vitrektomi öyküsü mevcut. Görme keskinliği (GK) sağ 20/70, sol ışık negatif. Oftalmolojik muayenede sağ göz alt kapakta lateral tarsa invaze ve göz kapağının yaklaşık 1/3ü büyüklüğünde düzensiz sınırlı kitle izlendi. Peroperatif frozen biyopsi (bx) sonucunda SCC saptanması ile 4 mm cerrahi temiz sınırlı tam kalınlıkta eksizyon sonrası alt göz kapağı ve kantal açı tenzel flep ile rekonstrükte edildi.
Bulgular: 4 ay sonra alt kapak ve fornikste beyaz lezyon ve çapaklanma ile başvurdu. Bx amaçlı reopere edildi ve dış rektus lateralinde arkaya uzanan beyaz bant şeklinde lezyon izlendi. Bx sonucu SCC-keratin incisi olarak raporlandı. Orbita MR'da optik sinire invazyonu olmayan, lakrimal beze doğru uzanan 13x8mm yoğunluk artımı raporlandı. Psöriazis tanılı hastada gövdede yeni gelişen lezyonlarından punch bx alındı ve patoloji SCC olarak raporlandı. PET-BT'de alt göz kapağında SUVmax:2.5 hafif düzeyli metabolik aktivite artışı izlendi ve vücutta ek malignite açısından anlamlı patolojik met aktivite izlenmedi. Tıbbi onkolojiye yönlendirilen hasta 1.5 yıldır oral kapesitabin 500 mg 1x2 olarak tedavi alıyor. Takiplerde radyolojik olarak da nüks izlenmedi. Postop 2 sene sonra GK 20/70, alt göz kapağı kontürü düzenli, kitle nüksü izlenmedi.
Tartışma ve Sonuç: SCC perioküler bölgenin ikinci en sık görülen malignitesidir. Temiz cerrahi sınırla yapılan lokal eksizyon cerrahi kür olmakta ama orbita, lenf nodu ve uzak metastazı olan hastalarda tedavi ekzanterasyon, radyoterapi ve kemoterapi olabilmektedir. Literatürde karşı gözde görme bozukluğu ve ön orbital tutulumu olan vakalarda glob koruyucu cerrahi bildirilmiştir. Bizim vakamızın da tek gözü olması nedeniyle, glob koruyup kapak rekonst sonrası sistemik KT ile nüks olmadığı ve rezidü tm gerilediği izlendi.

Anahtar Kelimeler: Skuamöz hücreli karsinom, Tenzel flep, Orbita

PS-30

İdiopatik Orbital Miyozit

Büşra Yorulmaz, Özen Atalay Özmen
Bursa Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Bursa

Giriş ve Amaç: Orbital miyozit, ekstra oküler kasların inflamasyonunu içeren idiyopatik orbital inflamasyonun bir alt kümesidir. Kesin nedeni bilinmemekle birlikte, otoimmün bir mekanizmadan şüphelenilmektedir. Durum tipik olarak tek taraflı ağrı, göz kapağı şişmesi, çift görme ile kendini gösterir ve bazen farklı kasları veya karşı gözü etkileyerek tekrarlayabilir. Tanı genellikle kliniktir ancak MR veya BT gibi görüntüleme ile ayırıcı tanıda yararlanılmaktadır. Kortikosteroidler ana tedavidir ve semptomların hızlı bir şekilde çözülmesini sağlar.
Yöntem: 16 yaşında erkek hasta, yakın zamanda geçirdiği ve antibiyotiklerle tedavi edilen preseptal selülit öyküsünü takiben altı gündür ilerleyici sol göz şişliği, hafif pitozis, diplopi ve retro-orbital ağrı ile başvurdu. İlk tedaviye rağmen semptomlar kötüleşti ve 4 yıl önce sağ gözünde benzer bir atak geçirmiş, antibiyotikler ve kortikosteroidlerle düzelmişti.
Bulgular: Muayenede sol göz kapağında şişlik, proptozis, pitozis ve diplopiye neden olan vertikal bakış kısıtlılığı tespit edilirken, görme keskinliği ve diğer testler normal, MR görüntülemede inferior rektus, lateral rektus ve levator palpebrae superioris kaslarında enflamasyon görüldü. Çocuk enfeksiyon hastalıkları ile konsültasyondan sonra antibiyotikler kesildi ve 1 mg/kg intravenöz metilprednizolon başlandı. Hastada 24 saat içinde belirgin iyileşme görüldü ve iki gün içinde semptomlar tamamen düzeldi. Hastaya idiyopatik orbital miyozit tanısı kondu ve bir ay boyunca azalan kortikosteroid rejimi ile tedavi edildi.
Tartışma ve Sonuç: İdiyopatik orbital miyozit, ekstra oküler kasları etkileyen nadir bir otoimmün hastalıktır. Erken tanı ve kortikosteroid tedavisi semptom yönetimi ve nükslerin önlenmesi için çok önemlidir. Göz hareketleri ile ortaya çıkan şiddetli orbital ağrı, diplopi, kemozis, periorbital ve göz kapağı ödemi ve pitozis ile karakterize olup tüm şikayetler bizim olgumuzda da mevcuttu. Literatürde en sık etkilenen kasın lateral rektus olduğu, bunu medial ve superior rektusun izlediği bildirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İdiopatik orbital miyozitis, Pitozis, Diplopi

PS-31

Usher Sendromlu Bir Olgunun Klinik Özellikleri ve Tedavi Yaklaşımı

Özlem Biçer[1], Esra Şahlı[2]
[1]Dr Hulusi Alataş Elmadağ Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara, Türkiye;Ankara Üniversitesi Görme, Yapay Görme ve Az Görenlerin Rehabilitasyonu Tezli Yüksek Lisans Öğrencisi, Ankara, Türkiye
[2]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye;Ankara Üniversitesi, Görme Araştırmaları ve Az Görme Rehabilitasyon Merkezi, Ankara, Türkiye

Giriş ve Amaç: Retinitis pigmentosa (RP), fotoreseptör ve retina pigment epitel (RPE) fonksiyonlarını etkileyen ilerleyici bir hastalıktır. Herediter işitme ve görme kaybının en sık nedenini (%50) oluşturan Usher sendromu (US) ise sendromik RP'nin en yaygın nedenidir. Bu olgu sunumunda US'li bir olgunun klinik özellikleri, görüntüleme bulguları ve uygulanan tedaviye yanıtı verilmeye çalışacaktır
Yöntem: İlkokul yaşlarında başlayıp giderek artan görme azlığı ve doğuştan itibaren işitme kaybı şikayetiyle başvuran 32 yaşında bir kadın olgunun dosya verileri değerlendirilmiştir
Bulgular: Anne babası arasında 1. derece akrabalık olan ve kardeşlerinde de benzer hastalık öyküsü olan hastanın en iyi düzeltilmiş uzak görme keskinlikleri (EİDGK) her iki gözde 0.6 düzeyindeydi. Fundus muayenesinde retina periferinde RPE değişiklikleri ve RP ile uyumlu kemik spiküler pigmentasyon izlendi. Hastaya optik koherens tomografi, optik koherens tomografi anjiografi, fundus otoflöresans görüntüleme, mikroperimetri, görme alanı ve elektroretinografi testleri yapıldı. Hastanın yapılan genetik analizinde USH2A geninde homozigot mutasyon saptandı. Ortalama 40 aylık takip süresinde her iki göze 7'şer seans subtenon plateletten zengin plazma (PRP) tedavisi yapılan hastanın tedavi sonrası EİDGK'leri değişmedi. Tedavi öncesi görme alanındaki mean deviasyon (MD) sağ ve sol gözde sırasıyla -30.87 ve -30.38 dB iken 2 hafta aralarla yapılan 3 enjeksiyon sonrası 1. ay kontrolünde -30.10 ve -29.66 dB olarak saptandı
Tartışma ve Sonuç: Görme ve işitme kaybının birlikte seyrettiği hastalarda US olasılığı akla getirilmelidir. Hastalığın tanısı çoğu zaman klinik değerlendirme, yardımcı görüntüleme yöntemleri ve genetik testler ile mümkün olmaktadır. Subtenon PRP tedavisi US'li olgularda görme seviyesinin korunmasının yanı sıra görme alanında iyileşme de sağlayabilir

Anahtar Kelimeler: Retinitis pigmentosa, Subtenon PRP enjeksiyonu, Usher sendromu

PS-32

Oküler Bulguları Olan Apert Sendromlu Bir Olgunun Sunumu

Berna Karakaya, Melih Kumaş, Ayna Sariyeva İsmayılov, Mahmut Oğuz Ulusoy
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, Bursa

Giriş ve Amaç: Oküler bulguları olan Apert Sendromlu bir olgunun sunumu amaçlandı.
Yöntem: Detaylı oftalmolojik muayene, multimodal görüntüleme yöntemleri ve hertel ekzoftalmometre kullanılmıştır.
Bulgular: 7 yaşında erkek hasta, pediatri doktorunun yönlendirmesi üzerine oftalmolojik muayene için poliklinikten başvurdu. Birkaç yıl önce FGFR2 gen mutasyonu tespiti sonrası Apert Sendromu tanısı almış ve yarık damak için cerrahi geçirmişti. Ebeveyinler arasında akraba evliliği yoktu. Anne, baba ve kardeşlerde benzer fenotipik özelliklere sahip değildi.
Oftalmolojik muayenede telekantus ve propitozis mevcuttu. İç kantuslar arası mesafe 33mm, dış kantuslar arası mesafe 100 mm, her iki pupil arası mesafe 64mm idi. Lateral orbita ile kornea yüzeyi arası mesafe ise hertel ekzoftalmometre ile ölçülmüş olup sağda 20mm solda ise 18 mm idi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağ gözde 0,8, sol gözde 0,7 idi. Sikloplejik refraksiyonu sağ gözde +0.25,-0.25 aks: 79, sol gözde +0.25,-0.25 aks 133'tü. Göz içi basıncı (GİB)'leri her iki gözde 18 appl idi. Ön segment muayenesi her iki gözde doğaldı. Fundoskopik muayenede her iki gözde optik disk temporalleri hafif soluk, makula doğal izlendi. Optik koherens tomografi (OKT) 'de retina ince görünümde ve retina sinir lifi kalınlığı sağ gözde 91 µm, sol gözde 89 µm idi. Hasta oftalmolojik bulguları için takibe alındı.
Tartışma ve Sonuç: Apert sendromu; fibroblast büyüme faktörü reseptör 2 (FGFR2) genindeki spesifik nokta mutasyonunu içeren dar mutasyonel spektrumlu bir kranyosinositozis sendromudur (1). Sindaktili, kraniyofasiyal anomaliler, santral sinir sistemi anomalileri, kardiyak ve kas iskelet sistemik hastalıkları sıklıkla mevcuttur. Sistemik bulguların yanında bu hastalarda propitozis, strabismus, ampliyopi, optik atrofi ve papil ödem gibi oküler bulgular görülebilir (2).
Bizim olgumuzda telekantus, propitoizis ve optik disklerde hafif solukluk vardı. Bu bulguları için hasta takibe alındı.

Anahtar Kelimeler: Apert Sendromu, kraniosinositozis, propitozis, telekantus

PS-33

Zon 1 Posterior (Half Zone) Prematüre Retinopatisinde Tedavi Sonuçlarımız

Fatma Dİlara Önal, Hüseyin Mayali
Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi

Giriş ve Amaç: Zon 1 Posterior (Half Zone) Prematüre Retinopatisi olan hastaların klinik özelliklerini ve tedavi sonuçlarını değerlendirmek
Yöntem: Zon 1 Posterior (Half Zone) Prematüre Retinopatisi olan ve tedavi edilmiş 52 hasta değerlendirildi. Hastaların 18'i kız, 34'ü erkek hastaydı. Ortalama doğum haftası 26.75± 2.34 hafta, ortalama doğum kilosu 977.59±292.85 gramdı. Hastalara tedavi olarak 1.Laser fotokoagulasyon. 2. Anti VEGF(bevacizumab-0.625mg/0.025 ml), 3. Laser fotokoagulasyon ve AntiVEGF(bevacizumab-0.625mg/0.025 ml) birlikte kombine tedavi uygulandı. Kombine tedavide laser fotokoagulasyon Zon1 içine girilmeden Zon 2 başlangıç sınırına kadar yapıldı(Şekil 1).
Bulgular: Laser fotokoagulasyon tedavisi 6, Anti VEGF 21, Laser fotokoagulasyon ve AntiVEGF kombine tedavi 25 hastaya uygulandı.Tedavi yapılan haftalar Laser için 34.16±1.47 hafta, AntiVEGF için 34.66±1.23 hafta,Laser fotokoagulasyon ve AntiVEGF kombine tedavisi 34.61±1.73 hafta idi. Birinci tedavi sonrası tekrar tedavi ihtiyacı duyulan 9 hastaya tekrar tedavi yapıldı hastalar; laser fotokoagulasyon yapılan 5 hastaya tekrar tedavi gerekmedi, laser fotokoagulasyon yapılan 1 hastaya(%16.6) VRC (traksiyonlar gelişmesi nedeni ile) tedavisi gerekti. AntiVEGF tedavi yapılan 21 hastanın 14' ünde tekrar tedavi gerekmedi, 6 hastaya laser fotokoagulasyon tedavisi (2 hasta persistan periferik avasküler retina, 4 hasta Tip 1 ROP nüks) ve 1 hastaya tekrar (1) AntiVEGF ile (2)tekrar AntiVEGF ve laser fotokoagulasyon birlikte tedavisi(%33.3) yapıldı. Laser fotokoagulasyon ve AntiVEGF kombine tedavi yapılan 25 hastanın 24 üne tekrar tedavi gerekmedi, 1 hastaya(%4) tekrar antiVEGF tedavi (plus hastalıkta düzelme olmaması) yapıldı.
Tartışma ve Sonuç :Zon 1 Posterior (Half Zone) Prematüre Retinopatisi nedeni ile tedavi yapılan hastalarda tekrar tedavi olasılığı yüksektir.Çalışmamızda laser fotokoagulasyon ve antiVEGF birlikte kombine yapılan hastaların tekrar tedavi oranı diğer tedavilere göre oldukça düşük olduğundan ilk tedavi seçeneği olarak akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: antiVEGF, half zone, laser fotokoagulasyon

PS-34

Akut ve Kronik Santral Seröz Koryoretinopatide Fokal Lazer Fotokoagülasyon Sonuçlarımız

İrem Kuru, Gamze Ucan Gunduz, Özgür Yalçınbayır, Selim Doğanay
Bursa Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Bursa

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, akut ve kronik santral seröz koryoretinopati (SSKR)'li olgularda fokal lazer fotokoagülasyon (LFK) sonuçlarının bildirilmesi amaçlanmıştır.
Yöntem: Kliniğimizde 2014-2024 yılları arasında SSKR tanısıyla fokal LFK yapılan hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Tüm hastaların görme keskinlikleri (GK), ön segment ve fundus muayeneleri, optik koherens tomografi ve floresein anjiyografi tetkikleri değerlendirildi. Anatomik ve fonksiyonel iyileşme ile nüks varlığı kaydedildi. Altı aydan kısa süren olgular akut, uzun süren olgular kronik SSKR olarak sınıflandırıldı.
Bulgular: Elli iki hastanın 57 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların 16'sı erkek (%30,7) olup; yaş ortalaması 45,45 ± 10,47 yıl idi. Akut SSKR 23 (%40,3) gözde, kronik SSKR 34 (%59,6) gözde tespit edildi. Başvuru anındaki GK'de ortalama 0,28 ± 0,27 logMAR sıra iken, lazer sonrası 1. ayda GK 0,24 ± 0,27 logMAR, 3. ayda 0,19 logMAR idi. Akut SSKR'de ilk GK 0,20±0,20, 1. ay GK 0,19±0,22 logMAR iken, kronik SSKR'de ilk GK 0,33±0,30, 1. ay GK 0,27±0,29 logMAR düzeyindeydi. Fokal LFK öncesinde 15 hasta (%26) hiçbir tedavi almamışken, 29 hasta (%50,8) topikal tedavi, 9 hastaya (%15) intravitreal anti-VEGF enjeksiyonu ve 3 hastaya (%5) fotodinamik tedavi yapılmıştı. Fokal LFK öncesi subfoveal koroid kalınlığı (KK) ortalama 452,8±120,1 µ, temporal KK 369,5±98,4 µ, nazal KK 399,9±109,7 µ idi. Fokal LFK sonrasında 43 gözde (%75,4) subretinal sıvı (SRS) tamamen geriledi ve takip süresi boyunca nüks izlenmedi. Beş gözde (%8,7) SRS miktarında azalma gözlenmedi. Dokuz gözde (%15,7) ortalama 9,6 ay sonra nüks görüldü. Akut SSKR'li gözlerin 3'ünde (%13,0), kronik SSKR'li gözlerin 6'sında (%17,6) nüks gelişirken, 5'inde (%14,7) SRS miktarında değişiklik gözlenmedi.
Tartışma ve Sonuç: SSKR'li olguların çoğunda fokal LFK sonrasında anatomik düzelme sağlanırken özellikle kronik vakalarda görme artışı sınırlı olabilmektedir. Lazer yapılan kronik SSKR olgularında nüks ve cevapsızlık oranı akut vakalara göre daha fazla olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akut SSKR, fokal LFK, kronik SSKR, nüks

PS-35

İnferior Koroidal Makrodamar; Olgu Sunumu

Işıl Uslubaş[1], Utku Furuncuoğlu[2]
[1]Kocaeli Şehir Hastanesi
[2]Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

Giriş ve Amaç: Koroidal makrodamarlar, gözün koroid tabakasında yer alan büyük, anormal kan damarlarıdır. Koroidal makrodamarlar genellikle iyi huyludur, ancak bazen üzerindeki retina yapısını etkileyerek görmede azalmaya, metamorfopsiye sebep olabilirler. Biz bu olgu sunumu ile atipik yerleşimi olan koroidal makrodamarlı bir hastayı sunmayı amaçladık.
Yöntem: Olgu sunumu
Bulgular: 63 yaşında sağ göz glokom nedeniyle dış merkezden takipli kadın hasta rutin muayene için tarafımıza başvurdu. Görme keskinliği sağ gözde 0,05 sol gözde 10/10 idi. İntraoküler basınç sağ gözde 14 mmHg (topikal antiglokomatöz tedavi ile), sol gözde ise 15 mmHg olarak ölçüldü. Ön segment muayenesi normaldi. Fundus muayenesi sağda normaldi. Solda ise optik diskin sınırının temporal komşuluğundan başlayan alt kadrana doğru vertikal hizada devam eden, hipopigmente, iz benzeri bir lezyon gözlendi (Şekil 1). OCT ve EDI OCT çekimleri yapıldığında retina ve retina pigment epitelini eleve eden ancak subretinal sıvıya yol açmayan bir koroidal makrodamar olduğu görüldü.
Tartışma ve Sonuç: Koroidal makrodamar, semptomlu veya semptomsuz küçük bir koroidal kitle olarak ortaya çıkabilen nadir bir koroidal damar anomalisidir. Sıklıkla erişkin dönemde, özellikle kadınlarda teşhis edilir ve bilinen sistemik bir vasküler anormallik ile ilişkili değildir. Genellikle temporal makula altında genişlemiş, kıvrımlı bir koroidal damar olarak görülür ve perifere kadar uzanabilir. Koroidal makrodamarlar koroidal neoplazm veya parazitik iz ile karışabilir. Literatürdeki olgular sıklıkla üst, üst temporal ve alt temporal bölgede yerleşimli iken bizim olgumuz literatürden farklı olarak inferior yerleşimli idi. Bu damarlar genellikle posterior siliyer arterlerin genişlemiş dallarıdır. Posterior ampullanın genişlemesi üzerindeki retinayı yükseltebilir ve bası yaparak dış retinal katlarda ve retinal pigment epitelinde ikincil değişikliklere, subretinal sıvı oluşumuna yol açabildiğinden görüntüleme yöntemleri ile takip edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Koroidal makrovessel, Koroidal makrodamar, Optik Kohorens Tomografi

PS-36

Foveayı Perfüze Etmeyen Siliyoretinal Arterin Korunduğu Santral Retinal Arter Oklüzyonu Olgusu: Hasta Şanslı mı? Şanssız mı?

Tuğba Çağlar, Ayna Sariyeva İsmayılov, Gülçin Kazaz Dikici, Mahmut Oğuz Ulusoy
Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, Bursa

Giriş ve Amaç: Foveayı perfüze etmeyen siliyoretinal arterin korunduğu santral retinal arter oklüzyonu (SRAO) gelişen olgunun sunumu
Yöntem: Ayrıntılı oftalmolojik muayene ve multimodal görüntüleme yöntemleri kullanıldı.
Bulgular: 43 yaş erkek hasta, bir gün önce sol gözde başlayan görme azlığı şikayeti ile başvurdu. Hastanın fallot tetratoloji anomalisi mevcut. Oftalmolojik muayenede görme keskinliği sağda tam, solda el hareketi düzeyindeydi. Göz içi basıncı (GİB) ve ön segment muayenesi doğaldı. Fundus muayenesinde sağ göz doğal, sol gözde siliyoretinal arter trasesine uygun sınırlı alan hariç retina soluktu. Siliyoretinal arterin foveayı perfüze etmeyip optik önünde papülomakuler bandın sadece yarısını perfüze ettiği görüldü. Cherry red spot bulgusu vardı (Şekil-1). Optik koherens tomografi (OKT)'de sol gözde iç retinal katlarda kalınlaşma, hiperreflektivite ve orta limitan membran izlendi (Şekil-2). Fundus florosein anjiyografi (FFA)'de sol gözde sadece siliyoretinal arterde perfüzyon vardı. Hastaya oküler masaj yapıldı. Topikal dorzolomid-timolol kombinasyonu ve brimonidin başlanarak acil hiperbarik oksijen tedavisi için konsulte edildi. Kardiyak patolojisi nedeniyle tedaviye uygun görülmeyen hastaya oral asetozolamid eklendi. Kardiyoloji'de başlanan oral asetilsalisilik asit tedavisinin devamı önerildi. 1. ayda solda görme keskinliği temporalden 0,15, GİB 7 appl idi. Fundus muayenesinde damarlar incelmiş ve fovea atrofikti.
Tartışma ve Sonuç: SRAO inmenin oküler analoğu olup prognoz kötüdür(1). Toplumun %20'sinde siliyoretinal arter, santral retinal arterden bağımsız olarak posterior siliyer arterden beslenerek foveayı perfüze eder. SRAO gelişen ve siliyoretinal artere sahip olan hastalarda görme düzeyi, sahip olmayanlara göre daha iyidir(2). Siliyoretinal arterlerde varyasyon sık olup %78.3'ü optik disk temporalinde, %14.8' i nazalinde, %6.9'u ise temporal ve nazalde bulunur(3). Bu olgunun temporalde siliyoretinal arteri olmasına rağmen foveayı perfüze etmediği için görme düzeyine önemli bir katkı sağlayamadı.

Anahtar Kelimeler: Santral retinal arter oklüzyonu, siliyoretinal arter, siliyoretinal arter varyasyonu

PS-37

Kistoid Makula Ödeminin Eşlik Ettiği Sektöryel Retinitis Pigmentosalı Bir Olgunun Sunumu

Burcu Kahkeci, Ayna Sarıyeva İsmailov, Mahmut Oğuz Ulusoy
Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz hastalıkları anabilim dalı,Bursa

Giriş ve Amaç: Retinitis pigmentosa (RP), fundus distrofilerinden en yaygın olarak görülendir. Prevalansı yaklaşık 1/5000 'dir. Önce basilleri daha sonra kon hücrelerini etkilemektedir [1]. Sektöryel RP, klasik RP 'nin aksine bir ya da iki retinal kadranda bulgu veren bir atipik retinitis pigmentosa türüdür. [1][2]. Progresyon ve şiddeti klasik tipe göre daha hafiftir. Tek taraflı olabilir [3].
Yöntem: Ayrıntılı oftalmolojik muayene ve multimodal görüntüleme yöntemleri kullanılmıştır.
Bulgular: 50 yaşında erkek hasta, 1 ay önce başlayan sağ gözde görmede azalma ile kliniğimize başvurdu. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağ gözde 0,2 solda 0,6 idi. Göz içi basınçları ve ön segment muayanesi doğaldı. Fundus muyanesinde biltaeral inferior kadranlarda kemik spikül benzeri oluşumlar mevcuttu (Şekil 1-2). Çekilen optik koherens tomografi (OKT)'de sağ gözde kistoid makula ödemi (KMÖ) sol gözde kistoid boşluklar vardı (Şekil 3-4). Fundus florosein anjiografide (FFA) geç dönemde sağ gözde KMÖ 'ye bağlı pateloid boyanma vardı (Şekil 5). Hastaya sektöryel RP tanısı konuldu ve aynı gün sağ göze subtenon triamsinolon uygulandı.
Tartışma ve Sonuç: Sektör RP, sadece bir veya iki fundus kadranınında bulgu veren atipik bir RP formudur [3]. Otozomal dominant (OD) ve otozomal resesif (OR) formları mevcuttur. Genellikle bilateral ve simetriktir ve en sık alt kadranlarda görülür. Sektöryel RP genellikle ileri yaşta bulgu verir ve hastalar diğer RP tiplerine göre daha iyi görme düzeyine sahiptirler. Etkilenen gen mutasyonuna göre hastalığın şiddeti ve prognozu değişmektedir. [3] Sektöryel RP bazı sendromlara eşlik edebilir. Elektroretinografi subnormaldır. Hastalar tutulan segmente göre görme alanı defektleri tanımlayabilir [1][2]. Hastalığın kanıtlanmış bir tedavisi yoktur. Ancak gelişebilecek komplikasyonlar açısından takip gerekir.

Anahtar Kelimeler: retinis pigmentosa,sektöryel,kistoid maküler ödem

PS-38

Kelebek Şekilli-Pattern Distrofili İki Olgunun Sunumu

Memduh Kurt, Büşra Erel, Ayna Sariyeva Ismayılov, Mahmut Oğuz Ulusoy
Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Bursa

Giriş ve Amaç: Kliniğimize başvurup pattern distrofi tanısı alan iki olgunun sunumu
Yöntem: Detaylı oftalmolojik muayene ve multimodal görüntüleme yöntemleri kullanılmıştır.
Bulgular: Olgu 1: 46 yaş kadın hasta, rutin muayene için göz polikliniğine başvurdu.Aktif şikayeti ve bilinen hastalığı yoktu.Yapılan muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağ gözde 0,4, sol gözde 0,6 düzeyinde idi. Bilateral göz içi basınçları (GİB) ve biyomikroskopik muayenesinde ön segment yapıları doğaldı. Fundus muayenesinde bilateral ve simetrik foveada lokalize hipopigmente radiyal lezyonlar vardı ve bunlara fleklerin eşlik ettiği izlendi. Optik koherens tomografide (OKT)'de IS/OS düzensizliği ve RPE düzeyinde birikimler mevcuttu.Fundus otofloresans (FOF)'ta bilateral santralde kelebek şekilli hiperotofloresan çizgiler mevcuttu(Şekil1).

Olgu 2: 70 yaş erkek hasta her iki gözde yıllardır var olan görme azlığı sebebiyle kliniğimize başvurdu.Hikayesinde yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD) sebebiyle enjeksiyon öyküsü var.EİDGK, sağ gözde 0,2 sol gözde 0,15 idi. GİB'ları ve ön segment muayenesi normaldi.Fundus muyanesinde foveada simetrik hipopigmente, kabarık olmayan lezyonlar vardı. OKT tetkikinde bilateral IS/OS bozukluğu ve vitelliform birikimler vardı.FOF'ta hipootofloresan alanda hiperotofloresan kelebek şeklinde çizgiler vardı.Fundus floresein anjiyografi (FFA)'da geç dönemde sızıntı görülmezken pigment birikim alanlarında kelebek şekilli hipofloresan alanlar izlendi(Şekil 2).

Her iki hastaya da kelebek şekilli pattern distrofi tanısı konuldu. Koroid neovasküler membran (KNM) gelişimi açısından yakın takibe alındı.
Tartışma ve Sonuç: Kelebek şekilli-pattern distrofi genellikle 4. ve 5. dekatta görülen çoğunlukla otozomal dominant kalıtılan benin bulgulara sahip bir makula distrofisidir.En sık başvuru sebepleri hafif görme kaybı ve metamorfopsidir. 7.dekaddan sonra hastaların yarısında makula atrofisi ve koroidal neovaskülarizasyona (KNV) bağlı görme kayıpları gelişmektedir.Bu nedenle hastalar yakın takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Pattern distrofi, kelebek şekilli pattern distrofi, makula distrofileri, fundus otofloresan

PS-39

Wyburn Mason Benzeri Bulguları Olan Sturge Weber Olgu Sunumu

Zelal Beşaltı, Merve Özbek, Özgür Artunay
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş ve Amaç: Sturge-Weber sendromu yüz, koroid ve leptomeninksleri tutan anjiyomlarla karakterize nörokütanöz bir sendromdur. Fasyal kapiller malformasyonu nevus flammeus olarak da bilinir ve genellikle trigeminal sinir bölgesinde görülür. Wyburn-Mason sendromu, çoklu arteriyovenöz malformasyonlarla ortaya çıkan konjenital, kalıtsal olmayan bir nörokütanöz sendromdur. Olgumuz her iki fakomotozun özelliklerini taşımakta olup, literatürde çok nadir örnekleri mevcut olan kombine fakomotoz adayıdır.
Yöntem: Retrospektif olgu sunumu
Bulgular: 25 yaş kadın hasta kliniğimize sol gözde sebat eden kızarıklık ve aynı taraf yüzde leke şikayetiyle başvurdu. Fizik muayenede yüzün sol tarafında basınçla beyazlaşan geniş, eleve olmayan, iyi sınırlı fasyal anjioma görüldü. Nörolojik muayenede herhangi bir anormallik saptanmadı. Hastanın oftalmolojik muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği Snellen eşeliyle sağ ve sol gözde 1.0 idi. Biomikroskopik muayenede sağ göz ön segment muayenesi doğaldı. Sol gözde belirgin episkleral damarları mevcuttu. Göz içi basıncı aplanasyon tonometresiyle sağ gözde 17 mmHg sol gözde 20 mmHg olarak ölçüldü. Sağ göz fundus muayenesinde özellik yoktu. Sol göz fundus muayenesinde artmış vasküler tortuosite ve dilatasyon gözlendi ve optik disk sınırları silikti. Optik koherens tomografi tetkikinde hemanjiyom ile ilgili bir bulgu izlenmedi ancak koroid kalınlığı 354 µm idi. Floresein anjiyografide sol gözde erken fazda hızlı dolum ile birlikte yaygın, dilate ve sızdırmayan tortuositesi artmış damarlar izlendi. Yapılan kranial ve orbital manyetik rezonans görüntülemede anevrizma izlenmedi.
Tartışma ve Sonuç: turge Weber ve Wyburn Mason Sendromu nonherediter fakomotozlar olup vakamız her iki sendromdan özellikler taşımaktadır. Hastamızın porto şarabı lekesi olması, belirgin episkleral damarları olması hastalığın Sturge Weber komponenti olup fundus görüntüsü Wyburn Mason özelliklerini taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Wyburn Mason, Sturge Weber, Kombine Fakomatoz

PS-40

Perifoveal Eksudatif Vasküler Anomali Kompleksi: Olgu Sunumu ve Tanısal Yaklaşım

Ayşe İrem Gelincik, Merve Özbek, Şehnaz Özçalışkan, Halil Özgür Artunay
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Giriş ve Amaç: Perifoveal eksudatif vasküler anomali kompleksi (PEVAK), kistoid değişiklikler ve izole perifoveal telenjiektatik lezyonlarla karakterize nadir görülen bir vasküler antitedir.
Yöntem: Olgu sunumu
Bulgular: Bilinen hastalığı ve ilaç kullanım öyküsü olmayan 68 yaş erkek hasta sağ gözünde insidental olarak saptanan bir lezyon nedeniyle tarafımıza yönlendirildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde Snellen eşeli ile 0.5, sol gözde 0.6 idi. Sağ ve sol göz ön segment muayenesi nükleer skleroz dışında doğaldı. Sağ göz fundus muayenesinde foveanın temporalinde telenjiektatik damarlar ve birkaç sert eksuda görüldü. Sol göz fundus muayenesi doğaldı. Optik koherens tomografide unilateral, hiperreflektif sınırlı dış nükleer ve iç pleksiform tabakalar arasında yerleşen oval bir lezyon ve komşuluğunda intraretinal kist görüldü. Optik koherens tomografi anjiografide lezyon superfisyal ve derin kapiller pleksusta izlendi. Fundus floresein anjiografi (FFA)'de erken fazda hiperfloresans ve geç fazda minimal sızıntı görüldü. FFA ve indosiyanin yeşili anjiyografide sistemik vasküler hastalık, orak hücreli retinopati, retinal/koroidal anomali veya neovaskülarizasyon bulgusuna rastlanmadı. Olası vasküler patolojileri dışlamak amacıyla dahiliyeye konsülte edilen hastanın ileri araştırılmasında ek özellik saptanmadı. Bu bulgular ışığında hastaya PEVAK tanısı konuldu ve intravitreal bevacizumab enjeksiyonu yapıldı, yanıtın zayıf olduğu görüldü.
Tartışma ve Sonuç: PEVAK tanısı, diğer vasküler hastalıklarla benzerliği nedeniyle zordur, bu nedenle sistemik vasküler anomalileri dışlamak için multimodal görüntüleme önemli bir role sahiptir. Ayırıcı tanıda tip 1 makuler telenjiektazi, tip 3 neovaskülarizasyon, makroanevrizma ve enflamatuar hastalıklar yer alır. Hastalar genelde asemptomatiktir, Amsler-Grid testi ile takip önerilir. Bazı vakalarda anti vasküler endotelyal büyüme faktörü enjeksiyonu ve eşik altılazere yanıt gözlense de kanıtlanmış bir tedavi modalitesi yoktur. Spontan regresyon görülebilir.

Anahtar Kelimeler: kistoid değişiklik, PEVAK, telenjiektazi, tıbbi retina

PS-41

CLN3 Geninde Anlamlı Homozigot Mutasyon: Batten Hastalığı

Berra Altındiş, Efe Koşer, Halil Özgür Artunay
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Giriş ve Amaç: Batten hastalığı, lipopigmentlerin lizozomal birikimi ile karakterize bir grup nörodejeneratif bozukluğun bir üyesidir ve çocukluk çağında en sık görülen nörodejeneratif bozukluktur. Genellikle CLN3 genindeki bir mutasyondan kaynaklanır ve çoğunlukla otozomal resesif bir şekilde kalıtılır. Bu olgu ile nadir görülen bu hastalığın sunulması amaçlandı.
Yöntem: Hastanenin retina biriminde takip edilen hastanın dosyası retrospektif olarak incelendi.
Bulgular: Bilinen epilepsi hastalığı olan hasta, az görme şikayeti ile başvurdu. Anne-baba akraba evliliği, kardeşinde de benzer şikayetleri olan hastanın yapılan muayenesinde en iyi görme keskinliği sağ gözde 0,3 ve sol gözde 0,1 seviyesindeydi (Snellen eşeli). Hasta dış bakıda eksantrik bakıyordu. Ön segment muayenesinde ön kamarası derin, diğer bulguları doğaldı. Rotatuar nistagmus eşlik ediyordu. Fundus muayenesinde optik disk vital, sınırları keskindi. Retinada tuz biber manzarası, parafoveal yoğun RPE atrofisi, vasküler yapılarda incelme mevcuttu. Hastanın çekilen optik koherens tomografisinde bilateral foveada retina katlarında incelme mevcuttu. Retinal distrofi ön tanısı ile hastadan VEP-ERG istendi. Flash ERG'de rod yanıtları alınamamakta, kon amplitüdleri orta derecede azalmıştı. Elektrofizyolojik bulguları rod-kon distrofisi ile uyumlu geldi. Leber'in kongenital amarozisi, Retinits pigmentosa ve Batten hastalığı ön tanıları ile hasta genetik analiz için yönlendirildi. Batten hastalığı ile uyumlu olarak CLN3 geninde homozigot mutasyon saptanan hastanın kardeşinde de benzer bulgular olması nedeniyle takibe alındı ve aynı gende mutasyon saptandı.
Tartışma ve Sonuç: Batten hastalığı, erken evrede retinal distrofi ve görme kaybı gibi oftalmolojik bulgularla prezente olabilen multisistemik bir hastalıktır. Multidisipliner yaklaşım ve genetik analiz, nadir görülen bu tanıya ulaşmada kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Batten Hastalığı, CLN3 mutasyonu, Retinal distrofi

PS-42

What Is The Mystery Behind The Vitreus Cloud? Unilateral Leukemic Infiltration On Vitreus In Patient With T-ALL Remission: A Case Report And Literature Review

Kardelen Uzun, Emine Betül Akbaş Özyürek, Tahsin Uzundede
Prof. Dr. Cemil Tascioglu City Hospital, Ophthalmology Clinic, Istanbul

Giriş ve Amaç: To describe the case of an atypical presentation of unilateral leukemic vitreous and nerve infiltration in a patient with T-cell Acute Lymphoblastic Leukemia (T-cell ALL) relapse
Yöntem: Case Report
Bulgular: A 26-year-old man with a history of T-cell ALL in remission was admitted to our emergency clinic with a complaint about sudden onset of right eye strabismus and diplopia. Two bone marrow transplantations were remarkable in the patient's medical history. On ophthalmologic examination, visual acuity was 20/20 in both eyes and right eye movement was limited to outward gaze. Fundus examination revealed the subhyaloid pre-retinal opacification nasal to the optic disc in the right eye however, the right optic nerve was normal. Multimodal imaging of the fundus was performed. (Figure 1,2,3) The rest of the ophthalmologic examination was within normal limits. Collaborating with a neurologist and haematologist, we order some tests to differentiate infectious pathology (especially fungal pathogens because of the immune-suppressed patient) and leukemic relapse. During the follow-up examination, we identified unilateral ptosis and limited upward and inward gaze. At the end of the initial tests, we diagnosed a relapse of leukemic infiltration into the vitreous and oculomotor nerve. Intrathecal methotrexate treatment was initiated by a neurologist. After treatment, there was no progression in vitreous opacification and restrictive strabismus.
Tartışma ve Sonuç: In our case, the patient had some neuro-ophthalmologic complaints with vitreous and oculomotor nerve infiltration. Isolated vitreous and nerve involvement of leukemic infiltration is of paramount importance to early diagnosis, as vision can be saved if treatment is initiated promptly. Ophthalmologic examinations should be done carefully in patients with a history of hematologic malignancy which has visual complaints. To make an exact diagnosis, follow up and treatment; the ophthalmologist, radiologist, haematologist, neurologist should collaborate.

Anahtar Kelimeler: Diplopia, Leukemia, Nerve infiltration, Strabismus, Vitreus opacification,

PS-43

Konjenital Hipotrikoz ile Jüvenil Makula Dejenerasyonu

Gamze Uçan Gündüz, Özgür Yalçınabayır
Bursa Uludağ Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Bursa

Giriş ve Amaç: Konjenital hipotrikoz ve jüvenil makula dejenerasyonu (KHJMD) tanılı 3 hastayı sunmak amaçlanmıştır.
Yöntem: Olgu sunumu.
Bulgular: Oniki yaşında kadın hasta son birkaç aydır artan uzağı görememe şikayeti ile polikliniğimize başvurmuştu. Ek sistemik hastalığı ve devamlı kullandığı bir ilaç yoktu. Ancak ayrıntılı anamnezinde saçlarında dökülme olduğu saptanmıştı (Resim 1). Oftalmolojik muayenede refraksiyonu sağ gözde -3,25 (-1,50&16) ve sol gözde -1,50 (-1,00&134) olup görme keskinliği sağda 0,1 ve solda 1 mps düzeyindeydi. Bilateral ön segment muayenesi normaldi. Fundus muayenesinde ise her iki gözde makulada atrofik değişiklikler mevcuttu (Resim 2). OCT'de retina dış katlarında atrofi ve dış retinal tübülasyon izlendi (Resim 3). FFA'da makulada hipofloresans ve atrofi komşuluğundaki retinada hiperfloresans mevcuttu (Resim 4). VEP'te bilateral ileti yavaşlaması mevcutken, ERG ve EOG normaldi. Soygeçmişinde anne ve ablasında da görme azlığı ve saçlarında seyrekleşme olduğu öğrenilmişti (Resim 5 ve 6). Mevcut bulgularla hastaya konjenital hipotrikoz ve jüvenil makula dejenerasyonu tanısı kondu ve takip önerildi.
Tartışma ve Sonuç: Konjenital hipotrikoz ve juvenile makula dejenerasyonu (KHJMD) ilk kez 1935 yılında 2 erkek kardeşte tanımlanmıştır. Çocukluk çağında başlayan santral görme kaybı ve saç anomalileri ile karakterizedir ve oldukça nadir görülür. Resesif geçişlidir ve CDH3 geninde biallelik mutasyonlar sonucu fonksiyon kaybına bağlı gelişir. Bu gen P-caderin'i kodlar. P-cadherin ise saç yapımı ile retina pigment epiteli ve parmakların gelişiminde düzenleyici olarak rol alır. Fundus muayenesinde retina, RPE ve koroidde değişen derecelerde atrofi ve pigmentasyon görülür. En sık görülen juvenile başlangıçlı makuler distrofi olan Stargardt hastalığı ile ayırıcı tanısı saç seyrekliği ve dökülmesi ile yapılır.
Görme azlığı ile başvuran ve makulada distrofik değişiklikleri olan hastalarda sistemik sorgulama yapılmalı, soygeçmiş sorgulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: juvenil, konjenital hipotrikoz, makula dejenerasyonu

PS-44

A Case of Spontaneously Regressing Choroidal Mass

Güneş Taydaş, Meltem Güzin Altınel, Muhammed Kaan Azarbaz
Sağlık Bakanlığı Üniversitesi, Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

Giriş ve Amaç: Sarcoidosis is a multisystemic granulomatous disease, with ophthalmic involvement most commonly associated with anterior uveitis. Although less common, it is known that sarcoidosis can involve the choroid. This case report discusses the diagnostic process in a young female patient presenting with a choroidal mass and the spontaneous regression of a choroidal granuloma caused by sarcoidosis
Yöntem: Case report
Bulgular: A 26-year-old female patient presented to our clinic with complaints of decreased vision in her left eye. At initial examination, her visual acuity was measured as 10/10 in the right and 5/10 in the left eye. Fundus examination and OCT imaging revealed a choroidal mass associated with subretinal fluid.
The patient underwent testing for PPD, Quantiferon, serum ACE levels and various infection markers. Her serum ACE level was elevated at 95 U/L. Given the presence of digital clubbing and a history of intermittent dyspnea, she was referred to the pulmonology clinic. Computed tomography revealed lymphadenopathy in the right hilar region, the largest measuring 7.5×8 mm. Further evaluations by the pulmonology clinic demonstrated an increased CD4/CD8 ratio in a bronchoalveolar lavage sample, suggestive of sarcoidosis.
Meanwhile, follow-up in our clinic revealed that the choroidal mass had completely regressed one month after the initial presentation, and the patient's visual acuity had improved to 8/10. To prevent inflammation reactivation, treatment with 50 mg of azathioprine twice daily was initiated.
Tartışma ve Sonuç: Cases of choroidal granuloma in sarcoidosis, as well as their spontaneous regression, are exceedingly rare in the literature. In some instances, spontaneous regression may occur as the immune system controls the inflammation.
In cases where choroidal masses and associated subretinal fluid are observed, the possibility of choroidal granuloma and sarcoidosis should always be considered. Patients should be closely followed up during the diagnostic process, whether treated or not

Anahtar Kelimeler: Choroidal mass, Sarcoidosis, Choroidal granuloma, Spontaneous regression

PS-45

Glokom ve Retinal Patolojisi Bulunan Hastalarda Aynı Seansta Pars Plana Vitrektomi ve Glokom Cerrahisinin Uygulama Sonuçları

Fikret Uçar
Konyagöz Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Konya

Giriş ve Amaç: Glokom ve vitreoretinal patolojiler bir arada bulunduğunda, aynı seansta uygulanan kombine cerrahi işlemler, hem göz içi basıncını (GİB) kontrol altına almak hem de retinal patolojileri düzeltmek açısından önemlidir. Ahmed Glokom Valfi (AGV) uygulamalarında, kornea endotel hücre kaybını önlemek amacıyla tüpün pars plana bölgesinden implante edilmesi gibi yenilikçi stratejiler, cerrahi sonuçları iyileştirebilir. Bu çalışmada, glokomu ve retinal patolojisi olan hastalarda aynı seansta kombine cerrahi olarak pars plana vitrektomi (PPV) ile birlikte trabekülektomi veya AGV implantasyonu yapılan vakaların cerrahi sonuçlarını değerlendirmeyi amaçlıyoruz.
Yöntem: Çalışmaya toplam 9 hastanın 9 gözü dahil edilmiştir. Grup 1 olgularda (n=5) glokom yönetimi için, PPV'ye ek olarak pars planaya AGV tüpü implante edilirken, Grup 2 olgularda (n=4) PPV'ye ek olarak trabekülektomi uygulanmıştır. Preoperatif ve postoperatif dönemde GİB ve endotel hücre sayısı gibi parametreler toplanmış ve komplikasyonlar kaydedilmiştir.
Bulgular: Ortalama hasta yaşı Grup 1'de 61.8 ± 10.1 yıl ve Grup 2'de 64.0 ± 7.5 yıl idi (p=0.73). Ortalama postoperatif takip süresi Grup 1'de 15.2 ± 6.7 ay ve ve Grup 2'de 18.5 ± 5.0 ay (p=0.44) idi. Preoperatif ortalama GİB'ı Grup 1'de 33.2 ± 2.2 mmHg iken, Grup 1'de 32.5 ± 3.8 mmHg idi (p=0.74). Postoperatif ortalama GİB'ı Grup 1'de 15.0 ± 2.9 mmHg ve Grup 2'de 15.5 ± 3.4 mmHg idi (p=0.81) ve GİB cerrahi sonrasında her iki grupta da istatiksel olarak anlamlı şekilde azaldı (p < 0.001). Postoperatif dönemde endotel hücre kaybı her iki grupta da minimal düzeyde idi ve gruplar arasında anlamlı fark yoktu (p>0.05). Grup 1'de 2 olguda ankiste bleb görülürken, Grup 2'de sadece 1 olguda hipotoni izlenmiştir. Retina komplikasyonları açısından önemli bir fark izlenmemiştir.
Tartışma ve Sonuç: AGV tüpünün pars plana bölgesine yerleştirilmesi, kornea endotel hücre kaybını azaltarak uzun vadede görme kalitesini korur. Kombine PPV ve glokom cerrahisi ile tek seansta her iki patolojinin tedavisi mümkün olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ahmed glokom valf, glokom drenaj implantı, göz içi basıncı, korneal endotel hücre yoğunluğu, ön kamara, pars plana

PS-46

Suprakoroidal Hemorajide Transskleral Drenaj Cerrahisi Sonuçları ve Anatomik Başarının Değerlendirilmesi

Ayşe Cengiz Ünal, Muhammet Kazim Erol
SBÜ Antalya Eğitim ve Araştırma hastanesi

Giriş ve Amaç: Cerrahi ve travma sonrası görülen suprakoroidal hemorajinin tedavi zamanlamasının ve anatomik düzelmenin değerlendirilmesi
Yöntem: Travma ve cerrahi sonrası suprakoroidal hemoraji saptanan 8 hasta çalışmaya dahil edildi. Çalışmaya dahil edilen hastaların dosyaları incelendi. Travma ve cerrahi öyküsü, oküler muayeneleri, drenaj için cerrahi süresi, drenaj sonrası oküler muayenesi ve fundus görüntüleri kaydedildi.
Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 8 hastadan 2 hastada travma sonrası,1 hastada vitrektomi cerrahisi sonrası,1 hastada trabekülektomi sonrası ve 4 hasta ise fakoemulsifikasyon cerrahisi sonrası suprakoroidal hemoraji geliştiği görüldü. Hastaların hepsinde cerrahi ve travma sonrası hipotoni hikayesi mevcuttu. Suprakoroidal hemoraji sonrası 10-14 gün içinde yapılan transskleral drenaj sonrası 4 hastanın görmelerinin 0.10 un üstünde olduğu görüldü.
Tartışma ve Sonuç: Suprakoroidal hemoraji travma ve cerrahi sonrası nadir görülen fakat ciddi okular patolojilere neden olabilen bir göz içi kanamadır. Tedavi kararı ve zamanlaması tartışmalıdır. Özellikle geniş suprakoroidal hemorajilerde 10-14 gün içinde yapılan transskleral drenajın anatomik düzelmeyi sağladığı ve göz kaybını önlediğini çalışmamız göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Suprakoroidal hemoraji, Fakoemülsifikasyon cerrahisi, Travma

PS-47

Vitreusa Disloke Göz İçi Lensli Olgularda Eksplantasyon Yapılmaksızın Aynı Göz İçi Lensin İntraskleral Fiksasyonu

Fikret Uçar
Konyagöz Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Konya

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, vitreusa disloke olan göz içi lens (GİL) nedeniyle, pars plana vitrektomi sonrasında disloke 3 parçalı GİL pupiller aralığa getirildikten sonra, aynı GİL'in eksplante edilmeksizin yassılaştırılmış haptik ucuyla skleraya fikse edildiği olguları sunmak amaçlanmıştır.
Yöntem: Bu retrospektif vaka serisi, Şubat 2019 ile Eylül 2023 tarihleri arasında vitreusa disloke 3 parçalı GİL nedeniyle opere edilen ve en az 6 ay postoperatif takibi yapılan 9 hastanın 9 gözünü içermekteydi. Pars plana vitrektomi sonrasında, disloke GİL forceps yardımıyla pupil aralığına getirildi. Önde gelen haptik forceps yardımıyla skleral tünel boyunca ilerleyen 27-gauge iğne lümenine yüklendi. Eksternalize edilen haptik ucunda yassılaştırma işlemi uygulandıktan sonra, haptik ucu intraskleral olarak fikse edildi. Aynı işlemler takip eden haptik içinde uygulandı (Figür 1). En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), astigmatizma, korneal endotel hücre kaybı, GİL santralizasyonu ve tilt, intraoperatif ve postoperatif komplikasyonlar değerlendirildi.
Bulgular: Ortalama takip süresi 18.4 ± 8.7 ay (aralık, 6-36) idi. Ortalama preoperatif EİDGK 1.06 ± 0.18 logMAR iken, ortalama postoperatif EİDGK 0.13 ± 0.14 logMAR idi ve EİDGK'de istatiksel olarak anlamlı bir artış vardı ($p < 0.001$). Ortalama preoperatif ve postoperatif astigmatizma 1.36 ± 0.61 D ve 0.61 ± 0.35 D idi ($p=0.001$). Ortalama GİL tilt 1.4° ± 1.5° (range, 0-5) idi. Sadece 1 gözde (% 11.1) topikal antiglokomatöz tedaviye yanıt veren postoperatif geçici göz içi basıncı yükselmesi vardı. Takip periyodu boyunca hiçbir gözde, GİL dislokasyonu, anlamlı GİL desantralizasyonu ya da tilt, iris capture, haptik eksposure, postoperatif hipotoni, koroid efüzyonu ya da retina dekolmanı yoktu.
Tartışma ve Sonuç: Vitreusa disloke GİL'in eksplante edilmeksizin aynı GİL kullanılarak yassılaştırımış haptik ucuyla skleraya fikse edilmesi oldukça başarılı klinik sonuçlar ve sağlam haptik ve GİL fiksasyonu sağlamaktadır. Daha kesin sonuçlar için ileri klinik çalışmalar gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Disloke GİL, GİL eksplantasyonu, pars plana vitrektomi, sutursuz skleral fiksasyon, yassılaştırılmış haptik uçlu skleral fiksasyon

PS-48

Ozurdex İmplantının Ön Segmente Geçmesi: Üç Olgu Sunumu

Serpil Kaya, Seren Kaplan Güngördü, İsa Yuvacı
Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları ABD, Sakarya

Giriş ve Amaç: Ozurdex makula ödemi gibi retinal patolojilerin tedavisinde kullanılan, yavaş salınımlı bir kortikosteroid implantıdır.Cerrahi veya anatomik nedenlerle implant ön segmente geçebilmektedir.Biz bu olgu serimizde Ozurdex implantı ön segmente geçen 3 hastayı sunmayı amaçladık.
Yöntem: Olgu sunumu
Bulgular: Olgu 1:65 yaşında kadın hasta, sağ göz bulanık görme ile başvurdu.Sağ göz skleral fiksasyon operasyonluydu. Muayenede sağ GK 3mps, GİB 9 mmHg; biyomikroskopide sağ korneal ödem, skleral fiksasyonlu intraoküler lens (SF IOL) ve ön kamarada(ÖK) Ozurdex mevcuttu.Sağ fundusta maküler ödem ve epiretinal membran izlendi.20 gün önce sağ göze makula ödemi nedeniyle Ozurdex yapılmıştı. Cerrahi müdahale ile implant çıkarılıp tedavi başlandı.Postop 1.hafta sağ GK el hareketi, GİB 17 mmHg; korneada büllöz ödem ve vaskülarizasyon izlendi.Tedavi düzenlenip kontrole çağrıldı.
Olgu 2:75 yaş erkek hasta, sağ göz bulanık görmeyle başvurdu.2 yıl önce sağ sublukse İOL ekstraksiyonu sonrası SF İOL operasyonu yapılan diyabetik hastaya bir hafta önce sağ kistik maküler ödem(KMÖ) sebebiyle Ozurdex uygulanmıştı. Sağ GK 0.1, GİB 13mmHg; biyomikroskopide sağda SF IOL, kornea saydam, ÖK'da Ozurdex implantı mevcuttu.Sağ fundusta KMÖ izlendi.Cerrahi işlem ile implantı çıkarılan hastanın postop 20.günde sağ GK 0.2, GİB 10mmHg ve kornea saydamdı.
Olgu 3:70 yaş erkek hasta, aynada sol gözde cisim görme ile başvurdu.1 yıl önce komplike katarakt cerrahi sonrası SF IOL yapılmıştı.Bir ay önce sol göze KMÖ nedeniyle Ozurdex uygulanan hastanın; sol GK 0.3, GİB 14 mmHg idi.Kornea saydam, SF IOL, ÖK'da Ozurdex implant mevcuttu.Sol fundusta KMÖ görüldü.Cerrahi ile implant çıkarıldı.Postop 1.hafta sol GK 0.6, GİB 14 mmHg ve kornea saydam, pupil düzensizdi.
Tartışma ve Sonuç: Ozurdex implantının ön segmente geçmesi nadir bir komplikasyon olup afak, zonül diyalizi olan pseudofak ve SF'li hastalarda daha sık bildirilmiştir.Korneal yetmezlik gibi ciddi sonuçlara yol açabilir.Erken tanı ve cerrahi müdahale ile bu komplikasyonlar engellenebilir.

Anahtar Kelimeler: Komplikasyon, Ozurdex implant, Ön segmente geçiş, Skleral fiksasyonlu intraoküler lens

PS-49

Spontan Rezolüsyon Gerçekleşen Dekolman Olgusu

Kerem Şen, Murat Arıcı, Anıl Korkmaz, Halil Özgür Artunay
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Giriş ve Amaç: sol gözde şimşek çakması ve görmede azalma şikayetiyle başvuran temporal kadranı büllöz,superior kadranı sığ dekole,makulası off olan;vitrektomi ameliyatı planlanan ve preop muayenede retinası spontan yatışmış ve subretinal sıvısı rezole olmuş olan hastanın muayene bulgularını ve takibini paylaşmak
Yöntem: Olgu Sunumu
Bulgular: Hipertansiyon haricinde bilinen hastalığı olmayan 56 yaşında ♂ hasta kliniğimize 20 gün önce başlayan sol gözde şimşek çakması ve görmede azalma şikayetiyle başvurdu görme keskinlikleri sırasıyla sağ ve sol gözde 1,0/0,05'di.göz içi basınçları sağ ve sol gözde 16mmhg/18 mmhg.önsegment muayenesi her iki gözde doğaldı.Fundus muayenesinde sağ göz saat 10'da lattice dejenerasyonu ve saat 9'da hole mevcuttu.Sol gözde makülası off olmak üzere superiorda saat 12'de hole,temporal kadranda büllöz,superior kadranda sığ dekolman mevcuttu.hastanın sağ gözüne profilaktik baraj lazer fotokoagülasyon yapıldı.Hasta ameliyat hazırlıklarını tamamladıktan sonra preop muayene için geldiğinde ise görme keskinlikleri sağ ve sol gözde 1,0/0,8 saptandı.Sol göz fundus muayenesinde retinası yatışıktı ve subretinal sıvısı yoktu,saat 1'de lattice dejenerasyonu ve 12'de hole mevcuttu. Optik koherens tomografisinde retinal katlantılar bulunmakta,subretinal sıvı izlenmemekteydi. Hastanın ameliyatı iptal edilerek aynı gün sol gözdeki lattice dejenerasyonu ve hole etrafına baraj lazer fotokoagülasyon yapıldı.Renkli fundus fotografisi çekildi. Hastanın tedavi ve takibi kliniğimizde devam etmektedir.
Tartışma ve Sonuç: Vitreoretinal traksiyonun azalması,retinal yırtıkların kapanması ve subretinal sıvının çekilmesi ile spontan rezolüsyona uğrayan retina dekolmanlarına literatürde ender rastlanmaktadır.Retina dekolmanlarının tedavisi erken zamanda retinanın lazer, kriyoterapi,pnömatik retinopeksi,skleral bant,vitrektomi gibi tekniklerle yatıştırılması olsa da olgumuzda olduğu gibi spontan olarak yatışabileceği göz ardı edilmemeli ve bu süreçte rol oynamış olabilecek faktörler açısından ileri araştırma yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Spontan, Dekolman, Subretinal Sıvı, Retina

PS-50

Kronik Santral Seröz Korioretinopati Hastalarında İntravitreal Aflibersept Tedavisinin Etkinliği

Tulİn Kacmaz[1], Orhan Yilmaz[2]
[1]Muayenehane
[2]Akhisar Mustafa Kirazoğlu Devlet Hastanesi

Giriş ve Amaç: Çalışmamızda kronik santral seröz korioretinopati (SSKR) olgularında intravitreal aflibercept enjeksiyonunun en iyi düzeltilmiş görme keskinliğini artırmada ve santral makula kalınlığını azaltmada bir tedavi seçeneği olup olmadığını değerlendirmeyi amaçladık.
Yöntem: Çalışmaya 3 ay veya daha uzun süredir gerileme göstermeyen 30 kronik SSKR hastasının 30 gözü dahil edildi. Hastalar aflibercept enjeksiyonundan sonra 6 ay takip edildi. Hastaların SMK'leri aflibercept enjeksiyonundan sonraki 1. hafta, 2. hafta, 1. ay ve 6. ay aralıklarında spektral makula OCT ile değerlendirildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri enjeksiyondan sonraki 1. ve 6. ayda Snellen eşeli ile değerlendirildi.
Bulgular: İntravitreal aflibercept enjeksiyonu sonrası santral makula kalınlığı 1. hafta, 2. hafta, 1. ay ve 6. ayda sırasıyla 408,4±96,64µm, 340,4±109 µm, 309,9±117 µm ve 299,4±110 µm olarak bulundu. Ortalama santral makula kalınlığı arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardı (her biri için $p<0,05$). Ortalama santral makula kalınlığı'nın takip süresince anlamlı olarak azaldığı gözlendi. Tedavi öncesi ortalama görme keskinliği seviyesi Snellen eşeline göre 13±8,7 idi. İntravitreal aflibercept enjeksiyonu sonrası ortalama görme keskinliği seviyesi 1. ve 6. ayda sırasıyla 51,3±25,6 ve 56±29,3 idi. Başlangıç ortalama görme keskinliği seviyeleri ile 1. ve 6. aylar arasında anlamlı fark vardı. İntravitreal aflibercept enjeksiyonundan 6 ay sonra (her biri için $p<0,05$). Ortalama görme keskinliği seviyeleri takip süreleri boyunca anlamlı şekilde arttı. Üç hasta, koroidal neovasküler membrana (CNV) ilerleme nedeniyle intravitreal aflibercept enjeksiyonuna yanıt vermedi. Bu 3 hastaya ortalama 2,66±0,47 kez intravitreal enjeksiyon yapıldı.
Tartışma ve Sonuç: Afliberceptin intravitreal enjeksiyonu kronik SSR 'de EİDGK'ni iyileştirmek ve santral makula kalınlığını azaltmak için bir tedavi seçeneği olarak güvenli bir şekilde kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: kronik santral seröz korioretinopati, intravitreal aflibersept, santral maküla kalınlığı, koroid kalınlığı.

PS-51

Okülodentodijital Displazide Megalopapilla: Nadir Bir Genetik Hastalığın Yeni Bir Oküler Bulgusu

Güneş Deniz Ulaş, Izlem Özturan, Figen Bezci Aygün, Sibel Kadayıfçılar
Hacettepe Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

Giriş ve Amaç: Nadir bir otozomal dominant genetik hastalık olan Okülodentodijital Displazi'ye (ODDD) megalopapillanın eşlik edebileceğini bildirmek.
Yöntem: Olgu sunumu
Bulgular: Bilinen konjenital hipotiroidi tanısı olan on bir yaş erkek hasta kliniğimize her iki gözde az görme şikayeti ile başvurdu. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağda -3.75 sferik ekuvalan ile 20/25; solda -3.25 sferik ekuvalan ile 20/100'dü. Göz içi basıncı sağ ve sol gözde sırası ile 19 ve 21 mmHg olarak ölçüldü. Ön segment muayenesinde posterior embriyotokson, her iki gözde iris anomalisi, lens üzerinde iris pigmentleri mevcuttu. İn vivo konfokal mikroskopide anormal bir kornea bulgusu tespit edilmedi. Aksiyel uzunluk sağ ve sol gözde sırası ile 25,0 ve 25,4 mm olarak tespit edildi. Fundus muayenesinde her iki göz optik disk çapının büyük olduğu, retinanın tigre ve koroidal damarların belirgin olduğu saptandı. Optik koherens tomografi, mikroperimetri ve optik koherens tomografi anjiyografide herhangi bir anormallik tepsit edilmedi. Hastada eşlik eden dar burun yapısı, aşağı yerleşimli kulaklar, dental enamel hipoplazisi ve 5. el parmaklarındaki deformasyon bulgularının varlığı nedeniyle ön planda Okulodentodijital Displazi olarak değerlendirildi ve hasta connexin 43 ile GJA1 mutasyonları açısından taranmak üzere Çocuk Genetik bölümüne konsülte edildi.
Tartışma ve Sonuç: ODDD'de megalopapilla bulgusu da görülebilir. Optik disk anomalisi olan çocukların dikkatli sistemik muayene yapılarak eşlik eden genetik hastalıklar açısından değerlendirilmeleri gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Okulodentodijital displazi, megalopapilla, gap junction.

KONGRE SEKRETARYASI

K2 Kongre ve Etkinlik Hizmetleri
Koşuyolu Mh. Mahmut Yesari Cd.
No: 25 / 34718 Kadıköy-İSTANBUL
Tel: +90 216 428 95 51
E-posta: oftalmoloji@k2-events.com